

Ud tog

af

Reglementer og Befalinger

for de danske

Infanteri-Exerceerskoler,

indeholdende de forskjellige Discipliner, som
Infanteristen theoretisk har at lære.

Bed

en Infanteri-Officer.

Kjøbenhavn.

Forlagt af Universitetsboghandler Andr. Fred. Søst.

Trykt i det Kongelige Bogtrykkeri.

1855.

(Faaes i alle Infanteriets Garnisonssteder.)

forsørret
115%

Forord.

Da ingen Bog eksisterer, hvor alle Infanteristens Pligter for de forskjellige Tjenesteforhold, hvori han kan komme, samlede ere opgivne, og som kunne gives Manden, for deri selv at læse, og saaledes repetere, hvad han af sine Foresatte, ved de forskjellige Leiligheder, er bleven instrueret om, har Forfatteren til nærværende Bog troet at kunne afhjælpe den i denne Retning fólte Mangel, ved at samle og lade udgive, saavel i det danske som tydske Sprog, Alt hvad der af gamle saavel som nye Befalinger habes, samt at anføre hvad der vel ikke ligefrem habes Befaling for, men af Mange i længere Tid har været betragtet for det meest Militairiske og meest Conseqvente. — Med Hensyn til Fremstillingsmaaden, da er Spørgsmaal og Svar valgt, da den Menige saaledes faaer Leilighed til saavel at betragte det Omhandlede fra denne som hiin Side.

Da denne Bog alt har en stor Udbredelse i Armeen, idet 800 Befalingsmænd af alle Glasser

ere i Besiddelse af den, og den saaledes for Fremtiden upaatvivelig vil have Indflydelse paa Mandskabets theoretiske Underviisning, antages det at være i Sagens Interesse endydermere at udbrede den, hvorfor, da Anskaffelsen af alle tre Hovedaffnit vil, for den ubemidlede Menige, være en for stor Bekostning, hver af fornævnte Hovedaffnit udkomme for sig selv, og saaledes Anskaffelsen lettes betydeligt.

Det ny Skydereglement og den ny Vaabenlære har tjent til Veiledning under Udarbejdelsen af det heri værende Affnit, der omhandler Vaabenlæren.

Indhold.

	Side
I. Garnisonstjeneste:	
a) Krigsartiller	1
b) Om Keenslighed og Orden	7
c) Militair-Anstand	10
d) Om Keenholden og Pudsens m. m. af Munderingsstykker og Læbertøi	27
e) Bagttjeneste	29
 II. Felttjeneste:	
a) Om Sikkerhedstjeneste	59
b) Om Sikkring paa Stedet	63
c) Om Sikkring paa Marschen	90
d) Om Patrouiller	117
e) Pligterne under Fægtningen	120
f) Pligterne i Qvarteer, Leir og Bibouac	123
g) Om Infanteristens Sundhed i Felten	128

III. Vaabenlære:	Side
a) Indledning	131
b) Vaaben	132
c) Om Pudsning af Armatur	144
d) Infanterisablen	146
e) Krudt	147
f) Patroners Forfærdigelse	147
g) Hvorledes Lædertøi med Tornyster bæres og pakkes ...	152
h) De Udrustningsgjenstande Infanteristen skal være forsynet med	159
i) Skarpskydning	161
Plan for Patronpapirets Tilskjæring	169
Rettelser og Tilføininger	169

I. Garnisonstjeneste.

a) Krigsartiklerne.

Spørgsmaal. Hvad har Infanteristen ved sin Indtrædelse i Krigstjenesten ved Eed forpligtet sig til?

Svar. Ved sin Indtrædelse i Krigstjenesten har enhver Infanterist ved en høitidelig Eed til Gud forpligtet sig til, samvittighedsfuldt at ville opfylde de Pligter, som paaligge en Krigsmand saavel i hans Forhold som Undersaat overhovedet, som i Særdeleshed med Hensyn til hans Tjenesteforhold. Infanteristen har nemlig lovet:

„at ville være Hs. Majestæt Kongen tro og lydig, og
 „at holde Rigets Grundlov; som en ærefjær Krigsmand
 „uvægerligen at lade sig bruge i Kongens Tjeneste til
 „Lands og Bands, og i samme sit Liv og Blod at vove,
 „samt med Trost og Lydighed at opfylde de Pligter,
 „der isvrigt paalægges ham som Krigsmand; og forsikket,
 „at, saa sandt Gud og hans hellige Ord maa hjælpe
 „ham, vil han holde dette sit Løfte.“

Sp. Hvad Straf faaer den Infanterist, der bryder sin Eed?

Sv. Den, som med Forsæt eller af Efterladenhed bryder denne høitidelige Eed, bliver derfor ikke alene belagt med Straf i Forhold til hans Forbrydelses Beskaffenhed, men han affondrer sig tillige som en meenedig Synder fra de Christnes Samfund, og udelukker sig fra de timelige og evige Betsignelser, som Religionen yder den troende Christen.

Infanteristen maa derfor dybt indprænte sig dette i sit Hjerter, og ofte erindre sig sin aflagte Trofsabseed, paa det at han derved kan blive beskyrket i sit Forsæt, som trofast Undersaat og Krigsmand at tjene sin Konge, og mindes om, at han kun ved at frygte, ære og tilbede Gud, og beslitte sig paa alle christelige Dyder og sand Tapperhed, ved at være sin Konge tro og gjerne og villig at offere Liv og Blod for Ham og Fædrelandet, ved at vise sine Foresatte Lydighed og Agtelse, og sine Kammerater og Medborgere Velwillie og Kjærlighed, kan erhverve Navnet af en tapper og ærefjær Krigsmand.

Sp. Hvorledes lærer Infanteristen sine Pligter at kjende?

Sv. For at Infanteristen fuldkomment kan være vidende om, hvilke Pligter han har at opfylde, og hvad han har at undgaae, for ikke at paadrage sig sine Foresattes Utilfredshed, eller endog saa Lovens Straf, er det nødvendigt, at han i saa Henseende erholder tilstrækkelig Underretning; og Hs. Majestæt har derfor ogsaa befaleet, at enhver Infanterist skal gjøres bekjendt med Krigsartiklerne og de Kongelige Anordninger, som indeholde Regler for, hvorledes Infanteristen har at forholde sig, og Bestemmelser om, hvorledes han skal straffes, naar han forseer sig.

De vigtigste Krigsartikler.

Sp. Hvorfor bør Infanteristen lære Krigsartiklerne at kjende?

Sv. For at han kan vide sine Pligter, og hvilken Straf enhver Forbrydelse eller Forseelse medfører.

Sp. Hvilke Pligter har Infanteristen mod Gud og Religionen?

Sv. Han skal frygte, ære og tilbede det høieste Væsen, og beslitte sig paa alle christelige Dyder.

Sp. Hvilke Pligter har Infanteristen mod Kongen?

Sv. Sin Konge skal han tjene tro, huld og lydig, og villig offere Liv og Blod for ham og Fædrelandet.

Sp. Hvilke Pligter har Infanteristen mod sine Foresatte?

Sv. Sine Foresatte skal han til alle Leiligheder og Tider vise den tilbørlige Lydighed og Ærbødighed, og ufortrødent og uden Indsigelse udføre, hvad der med Hensyn til Tjenesten befales ham.

Sp. Hvilke Pligter har Infanteristen mod sine Kammerater?

Sv. Med sine Kammerater skal han leve fredelig, fordragelig og i Vennskab.

Sp. Hvilke Pligter har Infanteristen mod sine Medborgere?

Sv. Mod sine Medborgere skal han vise sig velvillig, beskeden og høflig.

Sp. Hvilke Pligter har Infanteristen mod sig selv?

Sv. Infanteristen skal føre et christeligt, ædrueligt og ordentligt Levnet og undgaae alle Laster, som vanære ham og gjøre ham uskikket til Kongens Tjeneste.

Sp. Hvorledes skal Infanteristen forholde sig under Tjenesten?

Sv. Under Tjenesten skal han med Alvor og Opmærksomhed agte paa de givne Befalinger, og hurtigt og nøiagtigt udføre disse.

Sp. Hvorledes straffes den, som holder Samqvem med Fjenden, veksler Breve med ham, eller meddeler ham Oplysninger?

Sv. I Almindelighed med Livsstraf, og med samme Straf ansees den, som er vidende om et saadant Forræderi, og ei angiver det.

Sp. Hvorledes straffes den, som gaaer over til Fjenden, eller i Farens Dieblig forlader Geledet og uden høieste Nød viger for Fjenden.

Sv. I Almindelighed med at hænges eller styes.

Sp. Hvad er Desertion?

Sv. Desertion er en Soldats utiladelige Undvigelse eller Udeblivelse fra den Afdeling, hvortil han hører, i den Hensigt, ganske at unddrage sig den Kongelige Tjeneste.

Sp. Hvorledes straffes Desertion?

Sv. Desertion straffes 1ste og 2den Gang begaaet med haard Bataillonsstraf; 3die Gang med Slaveri paa Livstid. Desertion i Complot straffes allerede 2den Gang begaaet med Slaveri paa Livstid.

Sp. Hvorledes straffes den permitterede Infanterist, som uden dertil at have gyldig Grund, ikke indkommer, naar han indkaldes til sin Bataillon?

Sv. Som en Deserteur.

Sp. Hvorledes straffes den, som lemlæster sig selv, for at fritages for Krigstjenesten?

Sv. Med 6 Aars Slaveri.

Sp. Hvad er Subordination?

Sv. Subordination er ubetinget Lydighed mod Foresattes Befalinger med Hensyn til Alt, hvad der angaaer Tjenesten.

Sp. Hvorledes straffes Insubordination?

Sv. Insubordination straffes med haard Bataillonsstraf, offentligt Arbejde eller Livsstraf.

Sp. Hvad er Respect?

Sv. Respect er den udvortes Agtelse som Soldaten til enhver Tid og ved enhver Leilighed skal vise Krigsmænd af høiere Rang.

Sp. Hvorledes straffes Mangel paa Respect?

Sv. Mangel paa Respect straffes med haard Bataillonsstraf, offentligt Arbejde eller Livsstraf.

Sp. Hvorledes skulle Infanterister forholde sig, naar de i Forening have Noget at andrage hos deres Foresatte?

Sv. De maa ei Alle indfinde sig, men skulle udvælge To

af deres Midte, som i Beskedenhed foredrage det fælleds Anliggende.

Sp. Hvad paaligger der Infanteristen med Hensyn til hans Dvarteer?

Sv. Med det anviste Dvarteer skal Infanteristen være tilfreds, og der opføre sig roligt og ordentligt. Mod Værten og dennes Familie skal han vise sig høflig og forekommende.

Sp. Naar skal Infanteristen være i sit Dvarteer?

Sv. Infanteristen skal være i sit Dvarteer fra Retraiten er blæst (Tappenstreg er slaaet) og indtil Reveillen. Overtrædelse heraf straffes med Krumflutning eller Arrest.

Sp. Hvorledes straffes Drukkenskab?

Sv. Drukkenskab straffes altid med haard Straf og i Krigstid undertiden endog med Livsstraf. Forbrydelser, begaaede i Drukkenskab, straffes haardere end de, som begaaes i ædru Tilstand.

Sp. Er Spil om Penge tilladt?

Sv. Spil om Penge er under alvorlig Straf forbudt.

Sp. Hvad paaligger der Infanteristen med Hensyn til hans Munderingsstykker og Armatur?

Sv. Med sine Munderingsstykker og sin Armatur skal Infanteristen omgaaes forsigtigt. Den, som fordærver, sælger, pantsætter eller bortkaster Noget deraf, bliver haardt straffet.

Sp. Maa Infanteristen sælge eller paa anden Maade afhænde sine egne Sager?

Sv. Sine egne Sager maae Infanteristen ikke sælge, eller paa anden Maade afhænde, uden sin Compagnichefs Samtykke.

Sp. Hvorledes skal Infanteristen forholde sig ved Dplob?

Sv. Ved Dplob maa Infanteristen ei indfinde sig, med mindre han er commanderet derhen; handler han herimod, da bliver han straffet.

Sp. Hvad byde Krigsartiklerne om Ild og Lys?

Sv. Med Ild og Lys skal omgaaes forsigtigt; paa sin Post, i Stalden, paa Gaden og i Sengen maa Infanteristen ei røge Tobak. Den, som herimod forseer sig, straffes alvorligt.

Sp. Hvorledes straffes Bagtforseelser, f. Ex. at sove paa sin Post, forlade sin Post, drikke sig fuld paa Bagten, o. s. v.?

Sv. Bagtforseelser straffes i Fredstid i Almindelighed med Krumslutning eller Fængsel paa Band og Brød; i Krigstid haardere, og endog med Livsstraf.

Sp. Hvorledes skal Infanteristen forholde sig paa Marschen?

Sv. Paa Marschen skal Infanteristen blive i Geledet og afholde sig fra al Uorden; handler han derimod, straffes han alvorligt, og i Krigstid undertiden endogsaa med Livsstraf.

Sp. Hvilke Bestemmelser indeholde Krigsartiklerne om utilladelig Plyndring, Fouragering og andre slige Forbrydelser?

Sv. Den Infanterist, som uden sine Foresattes Tilladelse eller Befaling plyndrer, fouragerer, brandskatter, sætter Ild paa, ødelægger Brønde, Broer osv., straffes med haard Straf paa Kroppen eller med Livsstraf. Den Infanterist, som, naar Slaget er endt, forlader sin Afdeling, for at forfølge og plyndre Fjenden, straffes paa Livet.

Sp. Hvorledes straffes den, som berøver en Anden Livet, naar dette ei skeer af Nødværge, Vaade, eller Uforsigtighed?

Sv. Han skal bøde Liv for Liv.

Sp. Hvorledes straffes den, som beskadiger Andres Lemmer?

Sv. Den, som beskadiger Andres Lemmer, straffes paa Kroppen eller Livet.

Sp. Hvorledes straffes Meened?

Sv. Meened straffes med offentligt Arbejde eller Livsstraf.

Sp. Hvorledes straffes Tyveri?

Sv. Tyveri straffes enten med Fængsel paa Band og Brød, med eller uden Nøttingslag, eller med offentlig Arbejde.

Sp. Hvorledes straffes Tyvsmedhjælpere, Hælere og de, som ei oplyse Hittegods?

Sv. Som om de havde stjaalet.

Sp. Hvorledes straffes Røveri?

Sv. Røveri straffes med offentlig Arbejde, eller Livsstraf.

Sp. Hvorledes straffes Mordbrand?

Sv. Mordbrand straffes i Almindelighed med Livsstraf.

Sp. Hvorledes straffes Bedrageri og Falst?

Sv. Bedrageri og Falst straffes med Fængsel paa Band og Brød, eller offentligt Arbejde.

b) Om Keenlighed og Orden.

Sp. Hvorfor er Keenlighed nødvendig?

Sv. Fordi den bevarer Sundheden.

Sp. Hvorledes vænnes Infanteristen dertil?

Sv. Ved at Rykten, som han i enhver Henseende har af Keenlighed og Orden, er ham klar og indlysende, og ved det vedholdende Øjersyn gjøres det ham umuligt i mindste Maade at afvige fra de givne Forstrifter.

Sp. Hvad iagttager han, forinden han gaaer ud om Morgen?

Sv. Da maa Sengen redes, Kammeret udfeies og afstøves, og det ikke overfladisk, men tilgavns og overalt, hverken under Sengen eller i Krogene maa findes ringeste Ureenlighed. Kammeret maa til enhver Tid af Dagen være særdeles propert, og Alt i samme befindes i største Orden.

Sp. Naar Kammeret er i Orden, hvad gjøres saa?

Sp. Saa vadsker han Ansigt og Hænder og reder Haaret. Fødderne og hele Kroppen vadskes af og til; Neglene og Haaret klippes, naar det gjøres fornødent, og maa Haaret ikke være saa langt at det kan sees i Panden nedensfor Hovedbedækningen, og at det bagud hænger ned over Kraven.

Sp. Hvad er at iagttage med Skjægget?

Sp. Over Munden bliver alt staaende, men maa ikke sværtes, ellers maa, hvor naturlig Skjæg mangler, noget paamales eller noget falsk paahæstes; den Deel af Skjægget, Infanteristen afbarberer, maa være rent borte og ikke ved Forsømmelse halv udvoret.

Sp. Hvorledes har han at forholde sig, naar han mærker Spor til Utsi eller Sygdom hos sine Kammerater?

Sp. Da maa han strax melde det til sin Corporalskabsfører.

Sp. Hvorledes har han at sørge for frisk Luft i sit Kammer?

Sp. Saaofte Veiret tillader det, oplukkes i Kammeret et Vindue, thi jo mere Kammeret kan udluftes desbedre.

Sp. Hvorledes sørger han for, at der altid er ordentlig i hans Kammer?

Sp. Ved bestandigt i Kammeret at have Alt henlagt og ophængt paa den befalede Maade; intet paa eller under Sengen.

Sp. Hvorledes forholdes med Sengekæderne?

Sp. Hvor Madraiser ikke have, maa Sengen af og til forsynes med frisk Halm for at forebygge slet Luft og Utsi. Sengekæderne maa om Sommeren jævnlig udluftes, ubankes og afbørstes; om Dagen maa Infanteristen ikke ligge i eller paa Sengen.

Sp. Hvorofte paatages reent Linned?

Sp. Naar ikke Tilfældet oftere gjør det fornødent,

paatager Infanteristen hver Søndag en reen Skjorte og et Par rene Strømper. Det smudsige Linned bringes strax i Vadsk, eller vadskes af Karlen selv. En reen Skjorte og eet Par rene Strømper maa bestandig have.

Sp. Hvad har han at iagttage, naar han vil udveire sine Munderingsstykker og egne Klæder?

Sp. At Brangen bestandig vender ud ad, for at Netten ikke skal bleges af Solen.

Sp. Skal Infanteristen have Nummer paa sit Tøi?

Sp. Ja, saavel paa Kongens som sit eget Tøi; om det end er det ubetydeligste Stykke, maa det være forsynet med Compagnie-Nummer.

Sp. I hvilken Vaaklædning tillades det ham ikke at gaae?

Sp. Deels civil og deels militair vaaklædt; samt paa Gaden i Mundering, ikke rygende af Tobakspipe, ikke uden Hovedbedækning, og ikke i Træsko eller Tøfler.

Sp. Hvorledes maa han med Hensyn til Reenlighed og Vaaklædning aldrig vise sig?

Sp. Smudsig og uordentlig vaaklædt, med hullede Klæder eller afrevne Knapper. Hver Hægte og Knap i Vaabenfrakke, Kappe, Vaistroe og Buxer skal bestandig være hægtet eller knappet, og Chacotremmen under Hagen.

Sp. Hvorledes vadsker Infanteristen sit Linned?

Sp. Om mulig maa han dertil see at erholde varmt Vand, dog kan han behjælpe sig med koldt. Sæben maa især anvendes paa de Steder, hvor Smuds meest sætter sig; ved Skjorten paa Halskraven, Ærmerne og Haandledene; ved Strømperne paa Fødderne. Alt Linned maa, forinden det vadskes, vel eftersees; alle Dyløbninger og Rister sammensyes, tyndslidte Steder og Huller lappes. Ved Kraven og ved Haandledene maa Skjorten være forsynet med Vaand eller Knapper. Strømperne stoppes efterat de ere vadskede.

c) Militair-Anstand.

Sp. Hvad forstaaes ved Militair-Anstand?

Sv. At Soldaten altid, saavel i som udenfor Tjenesten, holder sig de militaire Forskrifter efterrettelige, og altid i Forening med militair Holdning viser et mandigt og bestemt Væsen.

Sp. Hvorledes har Infanteristen at forholde sig, naar han kaldes af en Foresat?

Sv. Da svarer han høit og tydelig: „her!“, løber, dersom Afstanden er over 10 til 12 Skridt, henimod Foresatten, indtil han kommer denne paa omtrent 6 Skridt nær; gaaer derpaa, gjør i 3 Skridts Afstand Holdt, og honorerer. Skal Infanteristen igjen træde bort, træder han et Skridt tilbage, gjør omkring, ophører med Honeuren, og gaaer bort.

Sp. Hvorledes tilkjendegiver Infanteristen, naar han har modtaget en Befaling eller Bærende at udføre, at han har forstaaet samme?

Sv. Ved at træde af; har han derimod ikke forstaaet det, maa han paa en beskeden Maade forlange det gjentaget.

Sp. Hvorledes honoreres uden Gevær.

Sv. Ved at lægge den høire Haand til Chacots eller Huen.

Sp. Hvorledes honoreres Hs. Majestæt Kongen og Personer af det Kongelige Huus?

Sv. Ved, i en 8 à 10 Skridts Afstand at gjøre Front; naar flere gjøre Front trædes der ved Siden af hinanden paa et Geled.

Sp. Hvorledes honoreres fyrstelige Personer?

Sv. Som andre Foresatte, (ikke med Front.)

Sp. Hvorledes honoreres en udfoldet Fane eller Estandart?

Sv. Ligesom Kongelige Personer.

Sp. Hvorledes har en Infanterist at forholde sig, naar

en Foresat nærmer sig imedens han er i Samtale med Andre?

Sv. Afbryde Samtalen strax og gjøre Honeur paa befaleet Maade. Sidder han, reiser han sig betids, forinden Honeuren gives.

Sp. I hvorlang Afstand fra den Foresatte, der skal honoreres, begynder Infanteristen Honeuren, og hvor længe vedblives med den?

Sv. 6 Skridt før og 6 Skridt efter at den Foresatte er passeret, seende ham frit i Dinene.

Sp. Hvorledes har en Infanterist at forholde sig, som sidder indenfor et Vindue, idet en Foresat passerer samme?

Sv. Han reiser sig, gjør Front udad og honorerer. Vil den Foresatte tale med ham, lukker han ikke Vinduet op, men gaaer ud til den Foresatte.

Sp. Hvorledes honorerer Infanteristen sin Foresatte, naar han ingen Hovedbedækning har paa?

Sv. Han retter sig vel, idet den Foresatte passerer forbi.

Sp. Dersom Infanteristen kærer noget, som forhindrer ham i at gjøre Honeur, hvad saa?

Sv. Da seer han den Foresatte frit og utvungent i Dinene, idet han passerer samme.

Sp. Hvorledes honorerer han en Foresat, naar han sidder paa en Vogn?

Sv. Kjører Vognen, gjør han siddende Honeur, holder den, reiser han sig derimod op; tiltales han af den Foresatte, springer han ned og nærmer sig, derjom det ikke udtrykkelig tillades ham at blive.

Sp. Hvorledes honoreres med Gevær naar Infanteristen paa egen Haand passerer Gaden.

Sv. Ved at skuldre Geværet, og i Regn eller Sneveir naar det bæres Arm over, ved at venstre Haand falder rask til Laaret idet der sees frit paa den Foresatte; gaa-

ende med Gevær gjøres aldrig Front, men hvis Infanteristen staaer med Geværet ved Fod s. Ex.: i Samtale med Andre, honoreres alle Foresatte, uden Undtagelse, ved at han gør Front og retter sig; har han Geværet i Hvæl, skuldes det.

Sp. Naar gaaer Infanteristen uden paasat Bajonet?

Sv. Naar Geværet bæres „Arm over,“ og naar han gaaer fra Dvarteer til Samlingsplads eller omvendt, men er han udsendt i tjenstlig Grinde, og ikke anderledes er befalet, da altid med paasat Bajonet.

Sp. Maae Infanteristen med Gevær, gaae paa Fortaug?

Sv. Nei! midt af Gaden.

Sp. Naar flere Infanterister gaae sammen, hvorledes forholdes da med Honeur og Fodslag?

Sv. Alle afgive paa engang den samme Honeur og der holdes Fodslag; naar der gjøres Front eller Plads for Foresatte skal det være til samme Side af dem Alle.

Sp. Naar en Foresat staaende eller gaaende paa Pladsen møder en Infanterist, der enten gaaer eller staaer paa samme, hvad da?

Sv. Da har Infanteristen at vige til Siden for den Foresatte.

Sp. Naar Infanteristen enten af sin Foresatte er udsendt, eller han har udbedet sig Orlov, hvad har han da at iagttage med Hensyn til Bortgang og Ankomst samt Paaklædning?

Sv. At melde sig saavel til Bortgang som til Ankomst, og altid saaledes uniformeret, som han enten tjenstlig har været, eller skal udsendes, eller paa Stedet tjenstlig skal være.

Sp. Hvilken Paaklædning skal Infanteristen være iført

naar han i sin Foresattes Dvarteer henvender sig til ham for at ansøge, anholde eller spørge om Noget?

Sv. I ordonangmæssig Paaklædning, (Chacot og Sidegevær) naar ikke anderledes er befalet.

Sp. Hvem er Infanteristens Foresatte?

Sv. Enhver Officeer og Underofficeer, ligegyldigt i hvilken Afdeling han staaer.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig mod Officeerer af fremmede Armeer, og hvorpaa kendes de?

Sv. Jeg skal give fremmede Officeerer samme Honeur, og vise dem samme Agtelse, som mine egne Officerer, samt være dem til Hjælp hvis jeg kan; jeg kjender dem paa, at de i Almindelighed enten bærer Scherf, Epauletter eller Feltegn.

Sp. Aftager Infanteristen nogensinde sin militaire Hovedbedækning (Chacot, Hue), naar han træder for sine Foresatte?

Sv. Nei! hverken naar den Foresatte er under Tag eller aaben Himmel.

Sp. Hvorledes honoreres Infanteristen, naar han er civil paaklædt?

Sv. Ved med høire Haand rask at føre Hovedbedækningen til høire Laar saa Pullen vender ud efter, seende frit paa den der honoreres.

Sp. Maa Infanteristen spille Raart?

Sv. Nei! hverken om Gevint eller uden samme.

Sp. Er det tilladt Infanteristen at ryge Pibe paa Gaden, eller der, i Mundering, at udføre privat Arbejde?

Sv. Nei! ligesom det utrykkeligt er forbudt at ryge Tobak naar Sidegeværet bæres.

Sp. Nygger Infanteristen Tobak, hvorledes honoreres da?

Sv. Ved i passende Afstand at tage Sigar eller Pibe

af Munden, lægge den bort eller holde den ved det venstre Laar, og gjøre den befalede Honeur.

Sp. Er det tilladt at spise paa Gaden?

Sv. Nei!

Sp. Vinkes en Infanterist af en Foresat, hvad saa?

Sv. Da forholder han sig saaledes, som naar der kaldes paa ham, med Undtagelse af, at han ikke svarer „her!“

Sp. Bør en Infanterist søge at undvige sine Foresatte, naar han støder paa dem?

Sv. Nei! Tvertimod ved enhver Leilighed med frit og aabent Anslyn, vise sig for dem.

Sp. Naar Infanteristen taler til, og om sine Foresatte, hvorledes bør han da bestandig nævne dem?

Sv. Bestandig med den fulde Titel.

Sp. Bør en enkelt Mand i en Afdeling, den være liden eller stor, som føres af en Foresatte, honorere?

Sv. Nei! thi den som fører Afdelingen vil nok lade honorere.

Sp. Bør Infanteristen tiltale sin Foresatte paa Gaden?

Sv. Nei, ikke uden Nødvendigheden fordrer det, og i saa Tilfælde gaaer han hen paa venstre Side og forebringer sit Orinde. Staaer eller holder den Foresatte, gaaer han lige hen imod ham.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig, naar den Foresatte, til hvem han skal overbringe eller andrage noget, er beskæftiget, eller i Samtale med Nogen?

Sv. Han forbliver i nogen Afstand staaende og venter til den Foresatte har tilendebragt sin Forretning, eller giver ham tilkjende, at han kan frembringe sit Orinde. Er Det, Infanteristen har at overbringe, af Bigtighed og ikke tillader Opsættelse, kan han uden videre strax henvende sig dermed til den Foresatte.

Sp. Har Infanteristen en Ordre eller Melding at

overbringe, som Ingen uden den, til hvem den skal afgives, maa høre, hvorledes forholder han sig da?

Sv. Han underretter paa en beskeden Maade den Foresatte derom, og afgiver den ikke i Andres Paahør.

Sp. Skal Infanteristen ledsage en Foresat, hvad har han da at iagttage?

Sv. Han maa i en passende Afstand følge bagefter den Foresatte. Er denne i Samtale med Andre, holder han sig saalangt tilbage, at han ikke kan høre Samtalen.

Sp. Skal Melding eller deslige overbringes en Foresat, og en ældre Foresat er tilstede, hvorledes da?

Sv. Meldingen afgives alligevel til den, som samme vedkommer. Denne maa selv udbede sig den Eldres Tilladelse at modtage Meldingen.

Sp. Naar den Foresatte, til hvem Noget skal meldes eller overbringes, befinder sig i en Stue, hvorledes forholdes da?

Sv. Da bankes paa Døren; svares ikke første Gang, gjentages det noget fastere; svares endnu ikke, da henvender Infanteristen sig til Tjeneren eller en anden af Husets Folk, for at erfare, om den Foresatte ikke er hjemme, eller om han muligen ikke ønsker at tale med Nogen. Er Orindet ikke af Bigtighed og tør han overgive det til en Anden, da afgives det til Tjeneren eller en anden paalidelig Person. I ethvert Tilfælde bemærker han sig Navnet paa den Person, som har modtaget, hvad han havde at bringe. Er Tingen af Bigtighed, eller har Infanteristen Ordre kun at afgive det til den Person, det angaaer, og denne er hjemme, men ikke ønsker at tale med nogen Fremmed, da lader Infanteristen ham ved Tjeneren underrette om at noget Saadant høves til ham; er han ikke hjemme, men ventes snart, forbliver Infanteristen eller kommer igjen.

Sp. Skal det Infanteristen har at overbringe, uden Op- hold afgives til den Person det angaaer, hvorledes forholdes da?

Sv. Infanteristen maa søge at erfare hvor han er at træffe, og begive sig derhen. Er Personen derimod ikke i Nærheden, eller Ingen kan give Oplysning om, hvor han er at finde, vender Infanteristen strax tilbage til den, som har sendt ham, for at underrette denne derom.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig, naar der, efter Bankningen paa Døren, svares?

Sv. Han træder ind, luffer Døren efter sig med Front imod Stuen, gjør Honeur og staaende ved Døren forebringer han sit Vrind, naar den Foresatte ved Vink eller Mine tilkjendegiver ham at gjøre det. Ere flere Personer i Stuen, eller har Infanteristen et Brev eller deslige at aflevere, gaaer han, efter at have lukket Døren, henimod den Person, som han har at henvende sig til, gjør paa 3 Skridt fra Samme Holdt, honorerer, forebringer Vrindet eller afleverer hvad han bringer, og ophører derpaa med Honeuren. Taler den Foresatte til ham og han ikke har Gevær eller udtrukket Sidegevær, gjør han igjen Honeur, saalænge dette varer. Hvad der mundtlig er at forebringe, skal fremsføres før det som skal overleveres.

Sp. Naar den Foresatte tilkjendegiver Infanteristen, at han kan gaae bort, hvorledes skeer det?

Sv. Han træder af med den befalede Anstand, og gaaer ud af Døren med Front ind imod Stuen.

Sp. Befales Infanteristen at vente, og det ikke siges om han skal blive i Stuen eller udenfor, hvad da?

Sv. Saa maa han spørge derom.

Sp. Naar Infanteristen med Gevær skal overbringe en mundtlig eller skriftlig Melding eller Ordre, og den Foresatte er i Huus eller Stue, hvorledes forholdes da?

Sv. Naar Infanteristen kommer til Husets Fod, tager han Ge-

været i høire Haand, og gaaer saaledes med det til han i Huset træffer den Foresatte, for hvilken han da retter sig med Geværet ved Fod, medens han med venstre Haand afgiver; hvad der af skriftlig Melding eller Ordre medbringes. I Huus honoreres aldrig med skuldret Gevær.

Sp. Hvor bæres en skriftlig Melding?

Sv. En Knap af Munderingen opknappes, og Meldingen stikkes saaledes ind paa Brystet, at en Ende stikker frem; i Regn og Sneveir lægges den op i Chacoten.

Sp. Bydes Infanteristen af en Foresat en Forfriskning, f. Ex. et Glas Viin, hvorledes forholdes da?

Sv. Han modtager det med Tak, træder nogle Skridt tilbage, medens han nyder det, og sætter Glasset affides, ikke ved eller for den Foresatte.

Sp. Befales en Foresat Infanteristen at kalde paa en i Nærheden værende Person, hvorledes skeer dette?

Sv. Han maa ikke kalde i den Foresattes Nærværelse, men gaae hen til den, som skal hidkaldes.

Sp. Naar Infanteristen skal tale med en Foresat, maa han da kalde paa ham?

Sv. Nei! han skal nærme sig den Foresatte paa den fastsatte anstændige Maade.

Sp. Hvorledes forholdes, naar en Foresat kommer ind i Infanteristens Dvarteer, eller træder ind i det Huus, hvor han er indkvarteret?

Sv. Naar den Foresatte kommer ind i Dvarteret (Stuen), begiver Enhver, der befinder sig i samme, sig strax til sin Seng, hvor han staaer rettet; findes der ingen Senge, staaer Enhver op og retter sig, som overalt, hvor en Foresat kommer ind, hvor Infanterister ere tilstede; derefter træder en af Infanteristerne, naar ikke Stuecommandeuren er tilstede, frem til den Foresatte og melder Stuens Nummer, hvor mange Mand den er belagt med,

samt af hvilken Afdeling. Træder den Foresatte ind i det Huus, hvor Infanteristen er indkvarteret, da gaaer han ham imøde.

Sp. Siger en Foresat, naar han træffer en Infanterist, at ville visitere hans Qvarter, hvad har Infanteristen da at gjøre?

Sv. Han skal, ved at gaae foran, vise Vej til Kammeret, blive staaende ved Indgangen, og lade den Foresatte passere forbi. Vil den Foresatte eftersee en Seng eller et Munderingsstykke, tages Teppe og Madratser tilside, og Munderingsstykket ned, af den det tilhører. Naar den Foresatte igjen vil forlade Qvarteret, gaaer Infanteristen foran, lukker Døren op, og bliver staaende ved den.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig, naar en Foresat vil gaae ud eller ind af en i hans nærmeste Nærhed værende tillukket Dør eller Laage?

Sv. Infanteristen begiver sig hurtigt til Døren, aabner den, og idet den Foresatte passerer, honoreres; skal han samme Vej følges bagefter ud af Døren, hvorefter samme igjen lukkes, s. Ex. naar en Infanterist af sin Foresatte er fremstillet i et Forhør, og Begge samtidig kan forlade dette, følger, naar ikke det Modsatte ved Ord eller Tegn befales, Infanteristen bag efter ud af samme.

Sp. Naar flere Infanterister have Noget at andrage for deres Foresatte, hvorledes skeer det da?

Sv. Vi udvælge To af vor Midte, der forebringe vort fælles Anliggende for den Foresatte; er det Skriftligt, da underskrives det af To, og overbringes af de Samme.

Sp. Hvilken er Infanteristens første Pligt?

Sv. Subordination, det er: ubetinget Lydighed enhver Infanterist er pligtig at vise mod Foresattes Befalinger.

Sp. Hvad skal Infanteristen saavel i som udenfor Tjenesten altid vise mod Foresatte?

Sv. Uerbødighed og Agtelse skal altid af Infanteristen uopfordret vises Foresatte, saavel i som udenfor Tjenesten.

Sp. Med Hensyn til Compagniet, hvad skal da Infanteristen erindre og iagttage?

Sv. Infanteristen skal vide sit Nummer og sin Plads, kjende sine Side-, For- eller Bagmænd og iagttage ved særdeles Keenlighed og god Pudsning, altid at være parat til Tjeneste.

Sp. Naar skal Infanteristen, naar han ikke har speciel Tilladelse til det Modsatte, altid være hjemme i Qvarteret om Aftenen, og naar maa han forlade det om Morgen?

Sv. Til Tappenstreg, der i Mai, Juni, Juli og August Maaned blæses Kl. 10, og de øvrige Maaneder Kl. 9, skal Infanteristen være i sit Qvarter, og maae først om Morgen forlade det med Stuecommandeurens og Corporalskabsførerens Tilladelse.

Sp. Hvad tjener Infanteristen i Casernen til Underretning om hans Forhold der?

Sv. Casernereglementet, som han nøie skal kjende.

Sp. Naar en tjenstgjørende Infanterist er permitteret eller commanderet, og han udenfor Garnisonen eller Cantonnementet møder en Officør af samme Bataillon, hvad har han da at gjøre?

Sv. Han skal melde Officøren Aarsagen, hvorfor han har forladt Cantonnementet eller Garnisonen.

Sp. Hvad har Infanteristen at gjøre, naar han, uden at være under Commando, kommer til en fremmed Garnison eller Cantonnement?

Sv. Da melder han til den Høistcommanderendes Adjutant Aarsagen til hans Komme, og Længden af hans Ophold.

Sp. Er det ligegyldigt, hvorledes Infanteristen er paa-
klædt, naar han er bortcommanderet eller permitteret?

Sv. Nei! han maa være ligesaa ordentlig og proper
paa klædt, som under Foresattes Tilsyn. Er han i Mun-
dering, maa Paa klædningen være fuldkommen reglementeret.

Sp. Hvilke Personer skal Infanteristen personligt
kjende, saavel naar de ere civil som militair paa klædt,
samt vide Navn og Bopæl paa?

Sv. Deres Majestæter Kongen og Dronningen, Krigs-
ministeren, den commanderende General, Divisionsgeneralen
og Brigadecommandeuren med deres Adjutanter, Batail-
lonscommandeuren og Bataillonsofficererne samt Ober- og
Underlægen, Commandanten, Pladsmajoren, Capitainvagt-
mesteren, Garnisons- og Brigadeauditeuren, Understaben
og Compagniunderofficererne, hvorimod det er tilstrækkeligt
naar han kjender Garnisonens øvrige Generalspersoner og
Stabsofficerer og de øvrige Bataillonsunderofficerers Person
og Navn.

Sp. Hvor paa skal Infanteristen vide Nummer, Navn
eller Beliggenhed?

Sv. Paa Bataillon og Compagnie, Garnisonssted, Quar-
teer og Alarmsplads.

Sp. Hvor paa kan Infanteristen, naar kongelige eller
fyrstelige Personer, som ikke skulle være ham personligt
bekjendte, passerer ham, da kjende disse og afgive den
rette Høneur?

Sv. Naar kongelige eller fyrstelige Personer, som jeg
ikke personligt skal kjende, det være Herrer, Damer eller
Børn, **tilfods** passerer forbi mig eller jeg dem, da er
Infanteristen ikke straffkyldig for ei at have honoreret,
medmindre Allerhøiøstamme følges af en Tjener eller flere
(Laquaier), hvis Livree (Klædedragt) er hvidrødt, mørke-
blaat med Solvtræder, eller grønt (Jæger); **tilvogns**

med Rudsk og Tjener i ovennævnte Livree, hvilken Sidste
enten har Plads ved Siden af Rudskens, bag paa
Boggen eller rider foran, og hvis en af de kongelige eller
fyrstelige Personer selv kjører Hestene da en saadan Laquaier
ved Siden af Allerhøiøstamme, bagved paa, eller ridende
foran Boggen; **tilhest** en saadan Laquaier enten ridende
foran eller bagefter Allerhøiøstamme, og hvis det er Børn,
da ved Siden af dem. En Vogn der kjøres af en saadan
klædt Rudsk uden Tjener lader Infanteristen sig forbi passere
som et almindeligt Kjøretøi, da der i det Tilfælde ikke er
noget Herskab i.

Sp. Hvilken Farve Livree bærer kongelige Laquaier,
og hvilken Fyrstelige?

Sv. Kongelige bærer: den Ene rødt og den Anden
grønt (Jæger) eller Begge rødt. Fyrstelige mørke-
blaat Livree med Solvtræder.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig naar han
bliver syg?

Sv. Infanteristen har, naar han føler sig syg, strax
at melde det til sin Corporalskabsfører; bliver han derefter
af Lægen ordineret Roget, da har han punktiligt at følge
dette, og ikke forlade Stue eller Quarteer uden Lægens
Tilladelse; efter gjenvundet Helbred, og den dermed føl-
gende Udskrivning af Lægen; melder han sig strax til sit
Compagnies Commandeersergeant.

Sp. Hvorom skal Infanteristen være nøie underrettet,
naar han skal tiltræde nogen kongelig Tjeneste?

Sv. Til hvad Tid, paa hvilket Sted, til hvilken Tje-
neste og i hvilken Paa klædning han skal møde; han maa
da møde til den fastsatte Tid, hverken for tidlig eller for
sildig, og med Armatur og Munderingsager i den til-
hørlige Orden.

Sp. Hvor paa kjender Du enhver Officer?

Sv. Paa Epauletterne, Feltdistinctionerne eller Armeens Felttegn.

Sp. Hvor paa kjender Du de forskjellige Grader af Officeerclassen?

Sv. Paa Epauletterne og Feltdistinctionerne.

Sp. I hvormange og hvilke Classer deles Officererne?

Sv. I Generaler, Stabsofficerer og Subalterneofficerer.

Sp. Til Generaler hører?

Sv. Generaler, Generallieutenanter og Generalmajorer.

Sp. Til Stabsofficerer hører?

Sv. Oberster, Oberstlieutenanter og Majorer.

Sp. Til Subalterneofficerer hører?

Sv. Capitainer, (Ritmestere), Premierlieutenanter og Secondlieutenanter.

Sp. Hvad forstaaes ved Benævnelsen Fæstningsofficerer?

Sv. Commandant, Pladsmajor og Captainvagtmester.

Sp. Hvor paa kjendes de forskjellige Grader af Underofficeerclasserne?

Sv. Paa Snorene over Opflagene.

Sp. Hvilke ere de forskjellige Underofficeerclasser og deres Distinction?

Sv. Overcommandeersergeanten, Overfyrværkeren og Bromesteren bærer en Sølskulderdistinction, Commandeersergeanten 3 Snorer og 1 Knap, Sergeanten 3 Snorer, Corporalen 2 Snorer, Undercorporalen 1 Snor og 1 Knap og Spillemanden 1 Snor over Opflaget, samt røde Skulderklapper (Dragoner).

Sp. Hvorledes inddeles Infanteriet?

Sv. I Linie-Infanterie og Jægere.

Sp. Hvoraf bestaaer Linie-Infanteriet?

Sv. Af 1 Bataillon Garde og 17 Linie-Infanterie-Batailloner, som have Nr. fra 1 til 17.

Sp. Hvoraf bestaaer Jægerne?

Sv. Af 5 Jægercorps, som have Nr. fra 1 til 5, og Hs. Majestæt Kongens Livjægercorps.

Sp. Hvormange Compagnier bestaaer en Bataillon eller Jægercorps af?

Sv. Af 4 Compagnier.

Sp. Hvilke Personer henhører til Bataillonens Stab?

Sv. Alle Stabsofficerer og Adjutanter.

Sp. Hvilke henhører til Mellemstaben?

Sv. Overlægen, Regnskabsføreren og Underlægen.

Sp. Hvilke til Understaben?

Sv. Depot- og Sygehuussergeanten, Stabshornisten, Bøssemageren, Corpskriveren og Profossen.

Sp. Hvilke Officerer hører til en Infanterie-Bataillon eller Jægercorps?

Sv. 1 Bataillonscommandeur, 1 Major, 4 Capitainer (Compagniechefer), 6 Premierlieutenanter og 6 Secondlieutenanter.

Sp. Til et Compagnie hører?

Sv. 1 Captain, 1 Premierlieutenant, 2 Secondlieutenanter, 1 Commandeersergeant, 1 Fouereer, 1 Vaabensmester, 2 Sergeanter, 5 Corporaler, 2 Overspillemand, 2 Spillemand, samt 4 Undercorporaler og 36 Menige af hver Marsklasse.

Sp. Hvorlænge varer Infanteristens Exerceeskole (Rekruttskole)?

Sv. 70 Dage med 8 Timer daglig Øvelse.

Sp. Hvorlænge skal den til Krigstjenesten udfærdige Infanterist tjene?

Sv. Ialt 16 Aar; denne Tjenestetid inddeles i føl-

gende Classer: 1) Linien. 2) Krigsreserven. 3) Krigsforstærkningen.

Sp. Hvorlænge skal der tjenes i Linien?

Sv. I 4 Aar, som deels er den Tid, Infanteristen ligger inde til stadig Garnisonstjeneste, i Almindelighed 16 Maaneder, og deels den Tid, han til de aarlige Dveller indkaldes, og i Tilfælde af Krig **strax** indkaldes.

Sp. Hvorlænge i Krigsreserven?

Sv. Ogsaa i 4 Aar, og paaligger der Mandskabet i denne Klasse den Forpligtelse at møde ved Vaabenøvelser, og overalt, naar det indkaldes.

Sp. Hvorlænge skal Infanteristen tjene i Krigsforstærkningen?

Sv. I 8 Aar, men kan kun indkaldes i Tilfælde af Krig.

Sp. Hvormeget erholder Infanteristen i Lønning m. m.?

Sv. En Infanterist tilstaaes i Lønning daglig 12 Sk.

i Undermunderingsgebyr daglig 2 $\frac{1}{5}$ "

i Bespiisningspenge daglig 4 "

og hver 5te Dag 7 $\frac{1}{2}$ Pund Brød;

hvilket tilsammen daglig udgjør 18 $\frac{1}{5}$ "

og 1 $\frac{1}{2}$ Pund Brød.

Foruden har han i Douceurpenge, der udbetales ham den første Søndag i Exerceertiden 2 Rdlr., og til Anskaffelse og Bedligeholdelse af Bepafningsrequisiter for hele sin Tjenestetid 2 Rdl. 32 Sk.

Sp. Naar uddeles Lønning, naar liquideres, og hvad er herved at iagttage?

Sv. Infanteristen modtager hver 5te Dag (Lønningsdagen), forud for de kommende 5 Dage, sin Lønning ved Lønningsparaden, hvor han, isørt Vaistrøien, personlig skal møde naar han ei er syg eller i anden Tjeneste; Liquidation affoldes 2 Gange om Aaret, nemlig strax efter den 31te Marts og førend det hjempermitterede Mandskabs

Afreise; for Infanteristen, (i samme Paaklædning som ved Lønningen), møder ved Liquidationsparaden, maae han have efterseet sin Afregningsbog om Alt findes rigtigt indført og opgjort i samme; skulde han ved denne eller hiin Parade tro at blive formeget eller forlidet tildeelt, er det ham tilladt, paa en besfeden Maade, at forespørge sig hos sin Compagniechef.

Sp. Kan Infanteristen faae Tilladelse at stille en Mand for sig?

Sv. Ja! i de første 14 Dage af Exerceerstolen kan han stille en uøvet, men derefter kun en øvet Mand, og har han i den Anledning at henvende sig til sin Compagniechef.

Sp. Naar en udjent Infanterist attraaer at lade sig stille for en Anden, hvorledes forholder han sig da?

Sv. Han har da at henvende sig til den ved enhver Infanterie-Bataillon og Jægercorps autoriserede Stillingscommission.

Sp. Hvilke ere Landetatens Officeercharger, og hvorledes de Epauletter de bærer?

Sv. 1) Generaler (Guld-Epauletter med tykke Cantiller og 3 store Stjerner).

2) Generallieutenanter (samme Epauletter med 2 store Stjerner).

3) Generalmajorer (samme Epauletter med en 1 stor Stjerne).

4) Oberster (Sølv-Epauletter med tykke Cantiller og 3 Rosetter).

5) Oberstlieutenanter (samme Epauletter med 2 Rosetter).

6) Majorer (samme Epauletter uden Rosetter).

7) Captainer og Ritmestere (Sølv-Epauletter med tynde Cantiller og 3 Rosetter).

8) Premierlieutenanter (samme Epauletter uden Cantiller og 2 Rosetter).

9) Secondlieutenanter (samme Epauletter uden Rosetter).

Sp. Hvilke ere Søetatens Officeercharger, og hvorledes de Epauletter de bærer?

Sv. 1) Admiraler (Guld-Epauletter med tykke Cantiller og 3 store Stjerner).

2) Viceadmiraler (samme Epauletter med 2 store Stjerner).

3) Contreadmiraler (samme Epauletter med 1 stor Stjerne).

4) Commandeurer (Guld-Epauletter med tykke Cantiller, Anker med Krone og 3 Rosetter).

5) Commandeurcaptainer (samme Epauletter med 2 Rosetter).

6) Captainer (samme Epauletter uden Rosetter).

7) Captainlieutenanter (Guld-Epauletter med tynde Cantiller, Anker med Krone og 3 Rosetter).

8) Premierlieutenanter (samme Epauletter med 2 Rosetter).

9) Secondlieutenanter (samme Epauletter uden Rosetter).

Sp. Hvilke Feltdistinctioner bærer Officiererne saavel af Land- som af Søetaten?

Sv. Generaler og Admiraler: Guldcantille med 3 Stjerner.

Generallieutenanter og Viceadmiraler: Guldcantille med 2 Stjerner.

Generalmajorer og Contreadmiraler: Guldcantille med 1 Stjerne.

Oberster og Commandeurer: brede Guldsnove med 3 Rosetter.

Oberstlieutenanter og Commandeurcaptainer: brede Guldsnove med 2 Rosetter.

Majorer og Captainer: brede Guldsnove uden Rosetter.

Captainer og Captainlieutenanter: smalle Guldsnove med 3 Rosetter.

Premierlieutenanter: smalle Guldsnove med 2 Rosetter.

Secondlieutenanter: smalle Guldsnove uden Rosetter.

Sp. Hvoraf bestaaer Cavalleriet?

Sv. Af Garden, som bestaaer af 1 Escadron Garde tilhest og 2 Escadroner Gardehusarer, og 6 Dragonregimenter.

Sp. Hvoraf bestaaer Artilleriet?

Sv. Af 2 Regimenter: det 1ste paa 8 Feltbatterier, det 2det paa 4 Feltbatterier og 1 Pontoneer-Compagnie.

Sp. Hvoraf bestaaer Ingenieurcorpset?

Sv. Af 2 Ingenieur-Compagnier.

d) Om Reenholden og Pudsen m. m. af Munderingsstykker og Lædertoi.

Munderingsstykker.

Sp. Hvorledes reeholdes Infanteristens Chacot?

Sv. Er Læderet laqveret, da afsnides det af og til med en Silkelap; er det ikke laqveret, da pudses det som Patronstassen. Metallet pudses som ved Armaturen. Naar Metallet pudses, maa Læderet og Filten vel conserveres; det sidste børstes med en Borste.

Sp. Hvorledes reeholdes Halsbindet?

Sv. Det vadskes med Vand, Sæbe og en Borste.

Sp. Hvorledes reeholdes Mundering, Baistroie, Kappe og Burer?

Sv. De udbankes og børstes. Knapperne pudses paa Knapsæren med Knappulver; i Mangel heraf med Kridt eller finrevet Muursteen. Ved Udbankningen iagttages

at Knapperne ikke beskadiges. Hægter, Knapper og Maller maa altid være godt fastsyede, og enhver Rist eller Op- løbning strax sammensyes med Traad af Munderingsstykkets Farve.

Sp. Hvorledes reenholdes Felthuen?

Sv. Klædet som Munderingen. Foderet udvaskes. Fedtpletter aftages af alt Klæde med Træpapir og et varmt Jern. Skyggen afsnides med en Lap.

Sp. Hvorledes reenholdes Støvlerne?

Sv. Ureenligheden affræbes med Ryggen af en Kniv eller en Træpind, derpaa afbørstes de med en tør Børste, og tilsidst indbørstes de med en Blanding af Fedt, Talg og Rønrøg, Kanten af Saalen og Hælen iberegnet, eller pudses med Blanksvæerte, f. Ex. til Parader.

Sp. Hvori, og hvorledes ophænges Munderingsstykkerne i Dvarteret?

Sv. I Ophængestroppen, som forsvarligt isyet maa have i ethvert Munderings- som Civilstykke, og Intet ophænges i Knaphullet eller paa anden Maade; Mundering, Baistroe, Kappe og Civilstykker rulles saaledes sammen at Foret vender udefter, et Baand ombindes paa Midten for at det ikke skal kunne rulle sig op og Støv m. m. sætte sig paa Netten; Buxerne vendes og disse Sager tilligemed Felthuen, samt andre Ting, Infanteristen maatte have, hænges paa de i Dvarteret dertil anviste Knager.

Sp. Hvor opbevarer Infanteristen sine Vaaben og sin Chacot i Dvarteret?

Sv. Chacotten hensættes paa den dertil anviste Hylde og Vaabnene, efterat være pudsede paa befalede Maade, hænges paa dertil indrettede Knager; Geværet med aflaaet Bajonet.

Lædertoj.

Sp. Hvad er fornødent til Pudning af Lædertoj, Patronstasse og Remme?

Sv. Sørt Pudsevox, Korkprop og Silke- eller Bomulds- tøilapper.

Sp. Hvorledes pudses Patronstassen, Lædertoj og Remme?

Sv. Ere de nye, maae de først indbrændes med Tasse- vox for at sætte en Grund. Dette skeer ved at overgnide dem med Vox, og med et heft Jern faae Boret til at trænge ind. Naar Grunden er sat, overgnides de med et tyndt Lag af Vox, som udarbeides saa jævnt som mulig med en Korkprop og afvidkes derpaa med et fint, helst Silketør- flæde. Naar Løiet først er forsynet med et behørigt Lag Vox, behøver det ikke hver Gang at indgnides paany, hvor- imod det maae guides vel med Proppen, ved hvilken Ind- gnidning det lægges paa et Bord eller Brædt. Saavel Enderne, som den forreste og nederste Flade af Patronstassen, pudses blanke, hvorimod den bagerste Flade ikke maa ind- guides med Vox.

e) Bagttjeneste.

Sp. Hvad forstaaes ved Benævnelsen Garnison?

Sv. Deels de Tropper, der ere henlagte i en aaben eller befæstet Bye, for at overholde Orden og Rolighed og i Krigs- tid tillige at forsvare den mod Fjenden; og deels selve Byen hvori Tropperne henligge.

Sp. Hvad forstaaes ved Benævnelsen „Soldat“ og „Tropper“?

Sv. Ved „Soldat“ forstaaes en til militair Tjeneste indkaldet Mand, der er isørt Mundering og erholder Pen- ning m. m. for denne sin Tjeneste. Ved „Tropper“ for- staaes flere saadanne Mænd der staae under Kommando.

Sp. Hvorledes kan Soldatens Bestemmelse inddeles?

Sv. I hans Bestemmelse i Krig og i Fred.

Sp. Hvad paaligger Soldaten i Krigstid.

Sv. At Værne om sin Konges og sit Fædrelands Rettigheder, selv om han derfor maae opoffre sig selv.

Sp. Hvad paaligger ham i Fredstid?

Sv. At uddanne sig til Krigen og overholde No og Orden i Landet. Den Nøiagtighed, Punktlighed og Hurtighed i Tjenesten, der i Krigstid er af første Bigtighed, vænnes Infanteristen til, ved i Fredstid at tilholdes at udføre hvad der bliver ham paalagt i samme Aand; saaledes bliver Garnisonslivet Skole for Krigslivet.

Sp. Hvorledes inddeles de militaire Pligter.

Sv. I de almindelige og særdeles Pligter?

Sp. Hvad Forskjel er der paa almindelig og særdeles Pligter?

Sv. De almindelige Pligter paaligger altid enhver Soldat, men de særdeles Pligter kun under visse bestemte Tjenesteforhold og blive da som oftest opgivne.

Sp. Foruden de militaire Pligter har Soldaten ogsaa Pligter som Menneſte, og disse ere?

Sv. Mod Gud, mod Medmenneskene og mod sig selv.

Sp. Pligterne mod Gud?

Sv. Jeg skal holde mig Religionens Bud efterrettelige.

Sp. Pligterne mod Medmenneskene ere?

Sv. Jeg skal agte og elske dem.

Sp. Pligterne mod dig selv?

Sv. Jeg skal søge at uddanne min Forstand og mit Væge, at jeg kan opfylde de mig paaliggende Pligter, være ædruelig, og undgaae slet Selskab.

Sp. Mod hvem isærdeleshed, paalægges Militairstanden Soldaten Pligter?

Sv. Mod Hans Majestæt Kongen, øvrige Foresatte, Kammerater, Medborgere og mod Fjenden.

Sp. Pligterne mod Hans Majestæt Kongen ere?

Sv. Hans Majestæt Kongen, der er min første Foresatte, skal jeg være ubrødelig tro og lydlig, og strax angive, hvad der kunne være til Skade for Hs. Majestæt.

Sp. Pligterne mod øvrige Foresatte ere?

Sv. Lydighed og Ærbødighed.

Sp. Hvorledes vises Lydighed?

Sv. Ved strax, uden mindste Modsigelse eller Indvending, at udføre hvad Foresatte befaler.

Sp. Hvorledes vises Ærbødighed?

Sv. Ved de ydre Afgtelsestegn, som Infanteristen, saavel i som udenfor Tjenesten, altid uopfordret har at afgive mod Foresatte, paa den under Militair-Anstand lærte Maade.

Sp. Pligterne mod Kammerater ere?

Sv. Jeg skal leve enig og overbærende med mine Kammerater, og søge at lede dem til deres Pligters Opfyldelse, thi **deri** bestaaer det rette Kammeratskab, men ikke i at skjule begaaede Forseelser for vore fælles Foresatte, som Infanteristen meget mere strax, naar han kommer til Kundskab derom, skal melde.

Sp. Pligterne mod Medborgere ere?

Sv. Jeg skal vise Afgtelse og Høflighed mod Alle og yde dem Bistand naar de trænge dertil og det er foreneligt med min militaire Stilling, for derved at erhverve mig Deres Afgtelse og Velvillie.

Sp. Pligterne mod Fjenden?

Sv. Værer Infanteristen af Felttjenesten og har nøie at overholde dem.

Sp. Naar Allarmarsch slaes, hvad har da Infanteristen at gjøre?

Sv. Saa hurtigt som muligt at indfinde sig paa sin Allarmplads, iført Mundering, Armatur og Bepakning, og stille sig i Geledet med Beværet ved Foden.

Sp. Hvor maae Infanteristen ikke indfinde sig?

Sv. Ved Ildsvaade eller Tumult, og hvis hans Bei tilfældigt skulle falde forbi Stedet hvor Saadant foregik, da skal han vælge en anden Bei for at undgaae at komme der. Paa den første Brandalarm begiver Infanteristen sig strax til sit Qvarteer.

Sp. Hvorledes kan Infanteristen møde for Forhør?

Sv. Som Klager, Bidne, Anklaget eller Arrestant.

Sp. Hvorledes skal hans Udsagn for Forhør være?

Sv. Naar Infanteristen indkaldes for Forhøret, stiller han sig paa Auditeurens høire Side, og svarer sandsfærdigt og besfeden paa det han udspringes om, uden at lægge Skjul paa Noget.

Sp. Hvorledes er Infanteristens Paaklædning for Forhør?

Sv. Som Arrestant uden Vaaben; som Klager, Bidne og Anklaget med Chacot og Sidegevær, og i Krigsret, som Dommer, med Chacot, Sidegevær og Patrontaske.

Sp. Da Infanteristen som Dommer i Krigsretten skal dømme en Kammerat, hvad er da for ham at iagttage?

Sv. Efterat de 2 Infanterister, tilligemed de øvrige Dommere, have indtaget de dem anviste Pladse i Retten, har Infanteristen nøiagtigt at høre efter hvad af Auditeuren oplæses for og mod den Arresterede, og naar denne Intet har at indvende mod det oplæste Forhørs Rigtighed eller at tilføie samme, aflægger hele Krigsretten, staaende, og med de 3 Fingre af den høire Haand (uden Handske) raft i Beiret, Sed paa: at ville fælde en retsfærdig Dom over samme, paa hvilken (Dommen) hverken Vensteb eller Fjendskab skal have Indflydelse; de sidste Ord, af den af Auditeuren oplæste Edsformular: „Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“ gjentages høit af hver enkelt Dommer. Efterat Eden er aflagt, føres Arrestanten ud, og da foredrager Auditeuren Lovsteder og Krigsartikler, der

passer for Forbrydelsen og propenerer en Dom; de to Individider, der danne een Klasse, træde nu sammen og aftale en eenstemmig Dom, der, hvis den er forskjellig fra Auditeurens Forslag, yderligere maa motiveres; hver Classes Dom indføres i Protocollen med deres Navns Underskrift. I de Sager, der indsendes til Kongen, skal det i Krigsretten afgivne Botum hemmeligholdes.

Sp. Hvad forstaaes ved Venævnelsen Bagt?

Sv. Deels det Antal, under Commando staaende, Soldater, som ere beordrede at opholde sig et bestemt Sted for at overholde No og Orden samt udsætte Poster; og deels det Sted, hvor disse Soldater opholde sig.

Sp. Hvad kaldes den Foresatte, der har Commando over en Bagt?

Sv. Bagtcommandeur, og denne Foresattes Navn og Charge skal Infanteristen under sit Bagthold kjende.

Sp. Hvad forstaaes ved Garnisonstjeneste og Bagttjeneste?

Sv. Den Tjeneste, der paalægges Soldaten i Garnisonen og paa Bagten.

Sp. Hvorledes inddeles Pligterne paa Bagten?

Sv. 1) Pligterne paa selve Bagten;

2) Pligterne som Skildvagt;

3) Pligterne som Besreider.

Pligterne paa Bagten.

Sp. Hvilke ere dine Pligter paa selve Bagten?

Sv. 1) Jeg skal være ordentlig, reenlig, stille, aarvaagen og ædruelig; jeg maa ikke forlade Bagten uden Tilladelse; har jeg faaet Tilladelse, da skal jeg møde til bestemt Tid, og igjen melde mig;

2) Mit Gevær skal hensættes eller ophænges paa den Plads, der er anvist mig;

3) Ikke uden Tillæbelse aflægge Sidegevær og Lædertoi;
 4) Naabes Bagten ud, skal enhver Mand være særdisg at komme ud saasnart som mulig, og strax indtage sin Mads;

5) Naar jeg faaer Orlov skal jeg træde ind imellem Fourschetterne, fatte og skuldre mit Gevær, gjøre et Skridt fremad omkring, marschere ud af Fourschetterne, tage ved Fod, slaae Bajonetten af og ophænge Geværret paa de anvisste Kroge. Lædertoi og Chacot beholdes altid paa, naar der i Patronstasken ikke haves starp Ammunition og der ikke skal bæres Noget til eller fra Bagten; (hermed menes ikke en lille Paffe Mad, Bøger og Pudsesager);

6) Naar jeg har faaet Orlov maae jeg blive en Time borte, og skal med militair Holdning begive mig fra og til Bagten, medbringende Fodemidler, Borster og Pudseto, samt Garnisons- og Felttjenestebøger, Baabentære og Felthue, hvilke Sager ei maae bæres i Huen; efter saaledes at være kommen tilbage, fattes Geværret, paa sættes Bajonetten, marscheres med skuldret Gevær imellem Fourschetterne, taget ved Foden strækkes det, gjøres et Skridt fremad omkring, marscherer ind til Vagtcommandeuren og melder mig tilbage, isørt Lædertoi, hvis det har været aftaget.

Pliqterne som Skildvagt.

Sp. Hvad er en Skildvagt?

Sv. En bevæbnet Soldat, som bliver udsat paa et eller andet bestemt Sted for at bevogte det, som bliver ham betroet.

Sp. Med hvilke Baaben udsættes en Infanterist som Skildvagt?

Sv. Enten med Gevær og Sidegevær eller med Sidegevær alene.

Sp. Hvorledes bærer Skildvagten sine Baaben?

Sv. Geværret bæres enten i Arm, i Hvil, eller ved Fod. Sidegeværret bæres ligeledes enten i Arm eller utvungen i den høire Haand alene; ladt Gevær bæres kun i Arm og paa Skulder. Enhver Skildvagt skal opføre sig med Anstand.

Sp. Hvormange Slags Skildvagter haves?

Sv. Almindelige Skildvagter og Honeurposter.

Som almindelig Skildvagt.

a. De almindelige Pliqter.

Sp. Hvilke ere dine almindelige Pliqter?

Sv. 1) Noie at give Agt paa min Instrux og efterkomme Alt hvad Instruxen byder. Forekommer der Noget, som jeg ikke forstaaer, skal jeg sørge derom, for at faae rigtig Besked;

2) Ved Modtagelsen af min Post skal jeg lade mig Altting rigtig overlevere, see efter om Posten er reen, om Skilderkappen er heel, om Skilderhuset er ubeskadiget, og om Døre, Laase, Vinduer og Alt er i forsvarlig Stand; befindes der nogen Feil, skal jeg gjøre Befreideren opmærksom derpaa, for at han kan melde det til Vagtcommandeuren; thi naar jeg først har modtaget min Post, staaer jeg selv til Ansvar derfor;

3) Hverken Dag eller Nat maa jeg forlade min Post forend jeg bliver afløst eller indtrukken;

4) Jeg maa ikke bevæge mig mere end 15 Skridt paa hver Side af Skilderhuset;

5) Jeg maae ikke sætte mit Baaben fra mig, langt mindre give det til Nogen, ikke engang til mine Foresatte;

6) Saa langt jeg kan see maa Intet foregaae, uden at jeg bliver det vaer;

7) Kun i stærk Regn eller Sne er det tilladt at

gaae ind i Skilderhuset; men jeg skal ligesuldt iagttage min Post og give Enhver den dem tilkommende Honeur;

8) Jeg maa hverken sætte eller lægge mig ned, men jeg skal enten staae eller gaae frem og tilbage paa min Post;

9) Jeg maae hverken synge, fløite, spise, drikke eller ryge Tobak paa min Post, overhovedet ikke foretage mig Noget, som kan forhindre mig i min Opmærksomhed;

10) Jeg maa ikke modtage nogen Ordre af Nogen paa min Post, undtagen af Hs. Maj. Kongen, Commandanten, Mademajoren, Captainvagtmeesteren, den ved Bagten inspectionshavende Officeer, Vagtcommandeuren eller de Personer, han sender mig, der dog maa være mig personligt bekendte. Gaaer jeg en Ordre af En af dem, skal jeg strax melde det til Vagtcommandeuren, naar jeg bliver afløst;

11) Som Skildvagt maa jeg være ubestikkelig, i høieste Grad tro og ærlig, ikke modtage nogensomhelst Gave, eiheller Noget til Opbevaring, men paa en hoslig Maade afvise saadant;

12) Alle Foresatte, der passerer min Post, skal jeg give reglementeret Honeur, som tager sin Begyndelse, naar den Foresatte er min Post paa 6 Skridt nær og op-hører, naar Samme er min Post 6 Skridt fjern, idet jeg følger Bedkommende med Dinene, men uden at forandre den Stilling, jeg under Honeurs Afgivelse skal indtage e e t Skridt **foran** Skilderhuset, med Ryggen mod dette;

13) Hvor 2 Skildvagter staae sammen skulle de Begge bære Geværene eens, bevæge dem eens og samtidigt, det er: ved Siden af hinanden, og naar der gøres omkring, da mod hinanden; enten begge bære Skilderkappe eller Ingen af dem gjøre det, afgive samme Honeur paa samme

Tid og efter endt Honeur paa eengang bringe Geværet i den tidligere havde Stilling;

14) Efter Retraitte (Tappenstreg) til Reveille skal jeg anraabe alle militaire Commandoer og Personer, der vil passere min Post;

15) Ved Anraabningen maae jeg ikke raabe høiere, end at de Vaagjeldende kan høre det;

16) Skildvagten maae kun paa sin Post afgive sine Vaaben til hans første og høieste Foresatte, Hans Maje-stæt Kongen;

17) Jeg maa ikke indlade mig i Samtale med Nogen paa min Post, langt mindre i Ordstrid; bliver jeg spurgt, skal jeg svare kort, bestemt og besteden;

18) Jeg maa ikke tillade, at der skeer noget Slags-maal eller Oplob i Nærheden af min Post;

19) Dersom Nogen foretager sig Noget i Nærheden af min Post, som strider mod min Instrux, advarer jeg dem første Gang hoslig, hjælper det ikke, gjentager jeg min Advarsel alvorligere; hjælper det endnu ikke, saa arresterer jeg dem, hvis jeg kan, eller søger at underrette Bagten derom, og i det Tilfælde er det godt at faae deres Navn og Stand at vide, og altid at erholde Vidner. Da det, at arrestere Nogen, naar jeg staaer paa Post, vil sige: at opbevare Bedkommende i mit Skilderhuus, indtil Bagten kan komme mig til Hjælp, er en meget vanskelig Sag, da der i de fleste Tilfælde vil samle sig flere og flere Mennesker, skal jeg saa ofte som mulig see paa anden Maade at fikke mig Bedkommende; f. Ex. ved roligt at advare mod Fredsforstyrrelse og imidlertid see at faae Bagten underrettet om at jeg ønsker Hjælp, eller saaledes forstaae at tiltale de andre Tilstedeværende, at de ere mig behjælpelige med at faae Bedkommende arresteret;

20) Dersom det, en Saadan begaaer, kan have be-

tydelige og skadelige Følger, sætter jeg mig med Magt derimod, og søger at underrette Bagten derom;

21) Derfom en af mine Foresatte begaaer noget Utiladeligt i Nærheden af min Post, advarer jeg ham kun een Gang paa en høflig Maade; hjælper det ikke, saa melder jeg det til Bagtcommandeuren, naar jeg bliver afløst;

22) Derfom Nogen fornærmer mig med Skieldsord, arresterer jeg dem strax, eller underretter Bagtcommandeuren deroim; det er ligeledes godt, om jeg kan faae at vide hvem det er, samt at erholde Bidner;

23) Skulde Nogen vove at lægge Haand paa mig, saa bruger jeg mit Vaaben med Estertryk, og forsvarer mig selv og Posten til det Yderste; er det muligt skal jeg paa en eller anden Maade underrette Bagten derom. Jeg maa vogte mig for ei selv at være Marsag dertil;

24) Seer jeg Ildløs, raaber jeg: Brand! og søger at vække de nærmeste Beboere, og tillige at underrette Bagten derom;

25) Jeg skal itide anraabe Ronder og Patrouiller, og rigtig affærdige dem;

26) Bliver jeg syg paa min Post, maa jeg ved en eller anden Forbigaaende underrette Bagten derom, for at kunne blive afløst. Indtil dette skeer maa jeg efter Kræfter forrette min Tjeneste, men paa ingen Maade forlade Posten;

27) Skulde en naturlig Forretning paakomme mig, saa medtager jeg Vaaben og Rødtøi og paa et passende Sted, i Nærheden af Skilderhuset, forretter jeg Saadant. Dog maa jeg sørge for, at have en saadan Nødvendighed afgjort, inden jeg kommer paa Posten;

28) Ved Afsløsningen maa jeg paa det nøiagtigste og tydeligste afgive Posten til min Estermand; er der Noget

forefaldet i den Tid, jeg har havt Posten besat, skal dette ogsaa afgives;

29) Alt hvad der af Usædvanligt er forefaldet paa min Post, meldes Bagtcommandeuren saa snart som muligt og senest ved min Afsløsning;

30) Jeg maa ikke bytte min Post med nogen Andens uden Bagtcommandeurens Tilladelse;

31) Naar jeg bevæger mig paa min Post, skulle Alle, der ikke af mig honoreres, vige til Side for mig og jeg ikke for dem.

Sp. Med presenterer Gevær honoreres om Dagen?

Sv. 1) Alle kongelige og fyrstelige Personer, saavel naar de bære Uniform som civil Paaklædning;

2) Enhver, som bærer Armeens Felttegn og ikke har Bærget udtruffet, Generaler og Stabsofficerer, selv om de have Bærget truffet;

3) Fremmede Officerer, der bærer deres Armees Felttegn;

4) Enhver, der bærer en kongelig dansk Orden, fra Ridderkorset op efter;

5) For udfoldede Faner og Estandarter;

6) For Fæstningens Nøgler.

Sp. Med skuldret Gevær honoreres om Dagen?

Sv. 1) Enhver Officer, som ikke bærer Armeens Felttegn;

2) Alle armerede Commandoer;

3) Enhver, der bærer Dannebrogsmændenes Sølvbors, eller Vaandet til Ridderkorset.

Sp. Rettet med Geværet i Armen eller ved Foden honoreres om Dagen?

Sv. Enhver Underofficer.

Sp. Med presenteret Gevær honoreres efter Tappenstreg til Reveille?

Sv. 1) Alle kongelige og fyrstelige Personer, saavel naar de bære Uniform, som civil Vaaklædning;

2) Dujour hos Kongen;

3) Commandant-, Hoved-, Dag- og Natronden;

4) Fæstningens Nøgle.

Sp. Med skuldret Gevær honoreres efter Tappenstreg til Reveille?

Sv. 1) Alle der bærer Armeens Felttegn;

2) Armerede Commandoer.

Sp. Rettet med Geværet i Armen eller ved Foden honoreres efter Tappenstreg til Reveille?

Sv. 1) Enhver Officeer, der ei bærer Armeens Felttegn;

2) Enhver Underofficeer.

Sp. Hvorledes honoreres civilklædte Foresatte, der skulde være, eller tilfældigviis ere Infanteristen personlig bekjendte?

Sv. Om Dagen paa Post honoreres civilklædte Officerer med: skuldret Gevær, om Natten med: rettet Gevær i Armen eller ved Foden; civilklædte Underofficerer honoreres Dag og Nat med: rettet Gevær i Armen eller ved Foden. I Forbigaaende honoreres civilklædte Foresatte som naar de ere militairklædte.

Sp. Hvorledes forholder en almindelig Skildvagt sig, naar der efter Tappenstreg til Reveille, til hans Post nærmer sig Militair?

Sv. Han løber med fældet Gevær (naar det er ladt med skuldret Gevær) 10 à 15 Skridt mod det Ankomne, gjør Holdt, og raaber: „Holdt! — hvem der?“ svares ikke, gjentages Anraabet 3de Gange, og adlydes endnu ikke, og det er enkelt Mand, da arresteres Bedkommende; er det et Commando, der saaledes ikke vil efterkomme Skildvagtens Anraab, mærker denne sig Førerens Person,

hans Charge, og om muligt hans Navn, samt Afdelingens Nummer og Klokkeslettet, paa hvilket det er ankommet, og lader det passere; er det en Foresat, der ikke efterkommer Skildvagtens Anraab, da udbedes paa besteden Maade hans Navn og Charge, da en Foresatte ikke arresteres, og den Foresattes eller Commandoets Fremfærd mod Skildvagten meldes af denne ved første Afsløsning.

Naar der paa Anraabet „Holdt! — hvem der?“ gjøres holdt og svares: „Kongen“, løber Skildvagten strax tilbage til sin Post, skuldrer og præsenterer Gevær (naar det er ladt præsenteres aldrig, blot skuldres) og raaber: „Hans Majestæt Kongen passer!“ Gjøres derimod holdt og svares: „Commandanten“, „Madsmajoren“, „Capitainvagtmeesteren“, „Officeer“, „Sergeant eller Underofficeer“, raabes af Skildvagten: „N. N. kom nærmere!“ derefter: „Holdt! Feltraab!“, er dette rigtigt, løbes tilbage til Posten, og efterat have skuldret eller rettet Geværet, raabes: „N. N. passer!“, er Feltraabet ikke det Rette, da siges det paa besteden Maade, hvorefter den Foresattes Navn og Charge ligeledes udbedes, og hvis den Foresatte maatte ønske det, lader Skildvagten ham passere samtidig med at han afgiver den reglementerede Honeur; det saaledes Passerte meldes til Vagtkommandeuren. Gjøres derimod holdt og svares: „Dujour hos Kongen“, „Ronde“ (Commandant-, Hoved-, Nat- eller Dagronde), „Patrouille“, „Commando“, „Afsløsning“ eller „Rondetegn“, raabes af Skildvagten: „Hvem har Dujour hos Kongen?“ „Hvem fører Ronden?“ „Hvem fører Patrouillen, Commandoet, Afsløsningen eller Rondetegnene?“ efter Svaret: „N. N.“ raaber Skildvagten: „En Ordonants frem!“ „En Mand frem uden Vaaben!“ eller: „Føreren frem uden Vaaben!“ efterat den Fremraabte er kommen: „Holdt! Felt-

raab!", er dette rigtigt, siges til den fremraabte Ordonants, Fører eller Mand: „Træd tilbage!", hvorefter Skildvagten løber tilbage til sin Post, og efterat have skuldret og presenteret, eller blot skuldret sit Gevær, raaber han: „Dujour hos Kongen“, „Ronde“, „Patrouille“, „Commando“, „Afløsning eller Ronde tegn passeer!"

Sp. Naar Feltraabet ikke er det Rette, hvad da?

Sv. Saa siger Skildvagten: „Feltraab er ikke det Rette“, og haves dette ikke af de Ankomne, spørges om **Dujours**, Rondeofficers eller Førerens Navn og Charge, samt Afdelings Nummer; skulle desuagtet Vedkommende ønske at passere, gives Honneur og Tilladelse dertil, og meldes det saaledes Passerte til Vagtkommandeuren.

b. De særdeles Pligter.

a) For Gevær.

Sp. Hvilke Pligter paaligge dig, som Post for Gevær?

Sv. 1) Ingen maa nærme sig Vagten uden at jeg itide bliver det vaer; og jeg maa ikke tale med Vagtmandskabet eller Andre;

2) Uvedkommende Personer maa ikke tillades at komme imellem Vagten og Fourschetterne, eller imellem disse; og efter Tappenstreg til Reveille maa ingen fremmede Personer komme i Vagten;

3) Jeg skal have et vaagent Die med alle de Personer, som gaae ud og ind i Vagten, for, om der er Arrestanter i Vagten, og Noget af dem skulde undvige, kommer en Deel af Ansvaeret paa mig;

4) Til de befalede Tider raaber jeg: „Veser af!" saa høit, at Vagtmandskabet kan høre det;

5) Skal Vagten ud, skal jeg raabe: „Vagt i Gevær!"

saa høit, at Vagtmandskabet kan høre det, og saa betids, at den til rette Tid kan komme ud og være traadt an.

Sp. For hvem skal du raabe „Vagt i Gevær“, naar du staaer Post for Gevær, for en Officeersvagt, om Dagen?

Sv. 1) For alle kongelige og fyrstelige Personer, saavel naar de bære Uniform, som civil Paaklædning;

2) For udfoldede Faner og Estandarter;

3) For alle Majorer af Landetaten, og Capitainer af Søetaten, samt Officerer af højere Rang, der bære Armeens Felttegn;

4) For Riddere af Elefanten, Storkors af Dannebrog, og Commandeurer af Dannebrog;

5) For enhver bevæbnet Troppesdeling;

6) Naar den sidste Afløsning kommer tilbage;

7) Naar i Nærheden af Vagten Dplob, Slagsmaal, eller Folkestimel finder Sted;

8) Naar Retraiten eller Reveille blæses;

9) Til Bon (1 Time før Tappenstreg);

10) For Fæstningens Røgler.

Sp. For hvem skal du raabe „Vagt i Gevær“ naar du staaer Post for Gevær, for en Underofficeersvagt, om Dagen?

Sv. 1) For de Samme som ved en Officeersvagt;

2) For Capitainer og Ritmestere af Landetaten, og Captainlieutenanter af Søetaten, naar de bære Armeens Felttegn;

3) For den ved Vagten inspectionshavende Officeer, naar han befaler det.

Sp. For hvem skal du raabe „Vagt i Gevær“ naar du staaer Post for Gevær, for en Officeers- eller Underofficeersvagt, efter Tappenstreg til Reveille?

Sv. 1) For alle kongelige og fyrstelige Personer, saavel naar de bære Uniform, som civil Paaklædning;

- 2) Commandanten, naar han bærer Armeens Felttegn;
- 3) Bevæbnede Troppeafdelinger;
- 4) Fæstningens Møglær;
- 5) Dujour hos Kongen;
- 6) Alle Ronder;
- 7) For Pladsmajoren, naar han angiver at ville vifitere Bagten;
- 8) Naar den sidste Afløsning kommer tilbage;
- 9) Naar i Nærheden af Bagten Dpløb, Slagsmaal, eller Folkfestimmel finder Sted.

Sp. For Hvem skal du raabe „Bagt i Gevær“ under Bagtens Afløsning?

Sv. 1) For alle kongelige og fyrstelige Personer, saavel naar de bære Uniform, som civil Paaklædning;

2) Commandanten, naar han bærer Armeens Felttegn;

3) Bevæbnede Troppeafdelinger.

Sp. Hvilken Honeur skal Post for Gevær give, naar Bagten er traadt under Gevær?

Sv. Han afgiver da Honeur efter Bagtcommandeurens Commando tilligemed Bagtmandskabet.

Skulde den Person, som jeg raaber Bagten ud for, frabede sig Honeur ved at vinke, saa vinker jeg igjen af Bagtmandskabet, og naar Bagtcommandeuren kommer ud, melder jeg ham det, men jeg giver ligesuldt den befalede Honeur. Er Bagtmandskabet endnu ikke traadt an, blive de udenfor Bagten til den Paagjældende er passeret, idet de honorere ham; det Samme skeer, naar der feilagtigen er raabt i Gevær.

Sp. Hvorledes forholder sig Post for Gevær efter Tappensstreg til Reveille mod Militair, der ankommer?

Sv. Han faaer det Ankomne til ved Anraabet at gjøre holdt, og navngive sig, og maa derfor gjøre et Dphold mellem „Holdt!“ og „Hvem der!“, men har forevrigt

intet videre at examinere, men kun derefter enten udraabe Bagt eller Gefreiter.

b) For et Magazin, Munderings-Depot m. m.

Sp. Hvilke Pligter paaligge dig, som Post for et Magazin?

Sv. 1) Jeg maa være ansvarlig for, at Intet bliver bortstjaalet af Magazine, derfor skal jeg patrouillere rundt omkring Bygningen, især om Natten, og helst til de Steder, hvor Indbruddet lettest kan skee.

2) Jeg maa ikke tillade Nogen at komme ind i Magazine, uden de Personer, som efter min Instrux ere berettigede dertil, eller vise mig de befalede Tegn.

3) Jeg maa ikke tillade Nogen at nærme sig Magazine med Ild eller Lys, langt mindre at gaae derind med samme.

c) For et Krudttaarn (Ammunitionsvoagne).

Sp. Hvilke Pligter paaligge dig, som Post for et Krudttaarn?

Sv. 1) Jeg maa selv iagttage den største Forsigtighed med mine Vaaben, ikke staae eller gaae for nær ved Indgangen, thi der kunde let være Krudt spildt, som ved Gnister kunde antændes;

2) Ingen maa komme ind i Krudttaarnet, uden de Personer, som ifølge min Instrux ere berettigede dertil, og da skal jeg, som Skildvagt, paasee, at de i Forveien aflægge deres Vaaben, jernbeslagne Stoffe og Fodtøi, og alt Andet, som ved Slæben eller Støden kunde foraarsage Ildgnister;

3) Jeg maa passe, fæt alle Luger og Døre ere tilfuffede, medmindre det udtrykkelig er befalet, at de skulle staae aabne;

4) Jeg skal forhindre, at Nogen nærmer sig Krudttaarnet med Ild, Lys, tændte Tobakspiber eller Sigar;

5) Ingen maa kjøre eller ride stærkt forbi Krudttaarnet.

Sp. Med hvilke Vaaben staaer du ved et Krudttaarn (Ammunitionsvogne)?

Sv. Med udrukken Sabel.

d) For en Port.

Sp. Hvilke Pligter paaligge dig, som Post for en Port?

1) Jeg skal melde i Bagten, naar nogen Troppesafdeling er ud- eller indpasseret, hvad Vaabenart, Nummer eller Navn;

2) Naar kongelige eller fyrstelige Personer, eller Militair vil passere Porten, skal jeg sørge for, at Bogne og Andet viger til Siden saalænge;

3) Ingen Slave maa udpassere af Porten, uden at være bevogtet;

4) Jeg maa nøie paasee, at Passagen gjennem Porten ikke bliver spærret, saaledes at der altid kan være fri Ind- og Udførsel, og Lygterne ikke ituslaaes;

5) Jeg skal strængt overholde, at alle Bogne kjøre sagte, saavel igjennem Porten som over Broerne; naar to Bogne paa samme Tid komme, da skal den, der vil ud af Porten, vente til den, der vil ind, er kjørt igjennem Porten.

e) For Arrestanter.

Sp. Hvilke Pligter paaligge dig, som Post for Arrestanter?

Sv. 1) Jeg maa være ansvarlig for, at Ingen af Arrestanterne undvige, derfor maa jeg nøie lægge Mærke til enhver mistænkelig Lyd, og melde det til Bagten;

2) Jeg maa ikke taale, at Arrestanterne slaaes eller skjendes indbyrdes;

3) Jeg maa ikke indlade mig i Samtale med Arrestanterne;

4) Arrestanterne maae ikke modtage eller afgive Breve uden Tilladelse;

5) Uvedkommende Personer maae ikke uden Tilladelse tale med Arrestanterne, og da skal det skee i et Sprog, som jeg forstaaer;

6) Jeg skal forhindre at Arrestanterne faae Vaaben, Knive, eller andre Slags Redskaber, som kunne tjene dem til Udbrud, eller hvormed de kunne gjøre dem selv og Andre Skade;

7) Jeg skal forhindre, at Ingen ved spottende Tale, eller Sjeldsord fornærmer Arrestanterne;

8) Jeg maa være aarvaagen og paapassende i høieste Grad, for strax at kunne opdage endog ubetydelige Ting. Alt, som er mistænkeligt, maa strax meldes til Bagten.

9) Naar det bliver mørkt, maae Ingen passere paa Fortouget omkring Bygningen.

f) Paa Volden.

Sp. Hvilke Pligter paaligge dig, som Post paa Volden?

Sv. 1) Jeg skal paasee at kun de anlagte Gange og Stier betrædes, at Træerne, Voldens Døsfæring, Kanoerne m. m. ikke beskadiges, at Ingen lægger sig i Græsset, eller henkaster Urenligheder. Tiggere og Sletklædte Personer maa jeg ikke tilstede Udgang paa Volden, ei heller den der bærer nogen Byrde; herfra undtages til og fra Møllerne og Husene, og Militairet hvem det er tilladt at bære Krudt paa Volden;

2) Ingen, der ei er forsynet med Teg, maa samle

Championer eller Bioler paa Bolden og i Bærkerne, der maa ikke glides paa Skoiter paa Stadsgravene, ingen Sne og Is maa opbevares i Bastionerne, alle Kreaturer, der græsser paa Bolden, optages, og bringes i Bagten, intet Badstøi maa tørres paa Bolden, og Ingen tør uden Tilladelse passere den med Skydevaaben.

Sp. Hvem maa ride paa Bolden?

Sv. Alle Kongelige og fyrstelige Personer, samt Officerer, Kongelige Stalmestere, Ridesjunkere, Kongelige og militaire Veridere i Uniform. Civile Personer maae være forsynede med Ridetegn for at kunne ride paa Bolden, hvilket Tegn Skildvagten skal lade sig forevise naar Noget rider op af den Appareille (Dygang), han er posteret ved. Cadetter maae ride paa Bolden naar de ere ifølge med en Officer eller have Ridetegn. Militaire og kongelige Veridere kunne medhæve 2de Elever og 1de til Ridning paa Bolden Berettigede kunne føre en Dame eller Barn med sig, samt lade sig ledsage af en Tjener i Livrée; forøvrigt er et Ridetegn kun gjældende for en Person. Hvis Noget til Hest, efterfulgt af en Kongelig eller fyrstelig Laquai, vil passere Bolden, da maa Skildvagten ikke forlange Tegn forevist, hvorimod dette forlanges, hvis Noget vil passere Bolden til Hest, fulgt af en ikke Kongelig eller fyrstelig Laquai. Kongelige og fyrstelige Ridesnægte og Laquaier have Tilladelse at ride paa Bolden, dog uden at medføre Haandhest, hvilket ikke tillades andre Ridesnægte, selv om de forevise deres Herres Ridetegn, der i det Tilfælde fratages dem, og afgives til Bagtcommandeuren.

Sp. Hvem maa kjøre paa Bolden?

Sv. Kongelige og fyrstelige Herkaber, og de Kongelige og fyrstelige Staldbetjente med Rustvogne naar de tilkjøre Heste, og ere i reglementeret Livrée, samt Vogne der skal til eller bortføre fra Bolden Skyts, Tømmer, Af-

futage m. m. Alle Vogne, der skulle til og fra Captainvagtimesterboligen, Møllerne og Husene, skulle passere af nærmeste Appareille. Fodgjængere maae passere Bolden med smaae Børnevogne, men Ingen med Drengeslæder have Afgang.

Sp. Hvem maae passere Bolden efter Tæppestreg til Reveille?

Sv. Alle Kongelige og fyrstelige Herkaber, Commandanten og Fæstningsofficererne i Uniform, Officerer i Tjenstforretning, Ronder og Patrouiller. Til og fra Captainvagtimesterboligen, Møllerne og Husene kan ogsaa passeres, men da af nærmeste Appareille.

g) Ved Kirsebærgangen.

Sp. Hvilke Pligter paalægges dig, som Post ved Indgangen til Kirsebærgangen?

Sv. Jeg skal holde Laagen lukket og ikke lade Noget indpassere uden Tegn, med Undtagelse af Kongelige og fyrstelige Personer, og Militaire i Tjenstforretninger, samt de Personer, der have Tegn til at fiske i Gravene. Ingen Vogn maae holde i Ravellinen, kun Græsningsforpagteren tør holde med Hest og Vogn udenfor Indgangen til Kirsebærgangen, for der at læsse det i Kirsebærgangen meiede Græs.

Som Honeurpost.

Sp. Hvad vil Benaævnelserne „Honeurpost“ sige?

Sv. En Skildvagt, som udsættes som Væresbeviisning for visse høitstaaende Personers Bopæl.

Sp. Hvilke Pligter paalægges Dig som Honeurpost?

Sv. Foruden de Pligter, der paalægges den almindelige Skildvagt, paalægges mig som Honeurpost at afholde Enhver fra at gaae ind i den Bygning, udenfor hvilken

jeg er udstillet for, at bette eller opføre Musik m. m., mistænkelige og sletklædte Personer vises ligeledes tilbage, og jeg skal kjende den Persons Navn og Rang, til hvis Ære jeg er udstillet, samt om Bedkommende er hjemme eller ei. Staaer jeg udenfor kongelige Gemakker maa jeg ikke sætte mig paa de paa Trappen værende Bænke, vogte mig for at beskadige Muur eller Trappe, eller begaae nogen Uorden; ikke spytte paa Gulvet, men i de anbragte Baffer.

Sp. Naar Militair nærmer sig en Honeurpost efter Tappensfreg til Reveille, anraaber da denne?

Sv. Nei! Honeurposten anraaber ikke, men honorerer naar Noget, der tilkommer Honeuren passerer den.

Sp. Hvormange Slags Honeurposter høves?

Sv. Honeurposter for Kongelige og fyrstelige Personer, og Honeurposter for Personer, der ikke ere af kongelig eller fyrstelig Herkomst.

Sp. Hvorledes honoreres Honeurposter, der ere udstillede for Kongelige eller fyrstelige Personer?

Sv. Om Dagen med presenteret Gevær for:

1) Kongelige og fyrstelige Personer, saavel naar de bærer Uniform, som civil Paaklædning.

2) For Hs. Maj. Kongens tjenstgjørende Generaladjutant,

3) Commandanten, og

4) Skildevagts **egen** Brigade- og Bataillonscommandeur, naar de bære Armeens Felttegn.

5) For udsoldede Kaner og Estandater. — Med skuldret Gevær for alle Andre, der af almindelige Skildevagter honoreres med presenteret eller skuldret Gevær.

Sp. Hvorledes honoreres Honeurposter, der ere udstillede for Kongelige eller fyrstelige Personer, om Natten?

Sv. Med presenteret Gevær for Kongelige og fyrstelige Personer, saavel naar de bære Uniform, som civil

Paaklædning. Med skuldret Gevær for alle Andre, der af almindelige Skildevagter honoreres med presenteret eller skuldret Gevær.

Sp. Hvorledes honoreres Honeurposter, der ere udstillede for Personer, der ikke ere af Kongelig eller fyrstelig Herkomst?

Sv. Som almindelige Skildevagter.

Pligter som Befreiter.

Sp. Kan den menige Infanterist komme til at gjøre Befreitertjeneste, og naar?

Sv. Infanteristen kan komme til at gjøre Befreitertjeneste naar Befreiteren er i anden Tjeneste, eller der ved Bagten ingen Befreiter høves; Befreiterne bære Geværet i Hvil.

Sp. Hvilke ere Befreiterens Pligter?

Sv. At opføre Posterne ved Afløsning, føre Patrouiller, modtage Ronder, gaae med Ronder, føre Commandoer, der udsendes mod Urodstitere, affærdige Ronder tegn og Patrouiller, transportere Bagtsproiten til Ildstedet, transportere Arrestanter, føre astroppet Bagt til Kasernen, gaae med Rapport og Meldinger, samt være tilstæde ved Portlukning og Aabning.

Sp. Kan Befreiteren ene komme til at give Honeur, naar han fører en Afdeling eller Commando?

Sv. Nei! Honeur afgives af Befreiteren og Afdelingen paa hiins Commando: „Geværet paa Skulder!“ efter de herefter følgende Regler.

Sp. Hvad paglægger Befreiteren ved at opføre Posterne?

Sv. Naar en Afløsning skal afgaae fra Bagten, rangerer Befreiteren den saaledes, at 2 à 3 Mand stilles i et Seled, fra 4 til 8 Mand i 2 Seleder, 9 Mand og derover i 3 Seledder; er Bagtparaden om Vinteren af-

marscheret uden paafat Bajonet, saa skal Afløsningen ogsaa have afflaaet Bajonet, og Skildvagten først paasætte den, naar han overtager sin Post. Gefreiteren maa ikke tillade Nogen at bytte Post, og skal marschere med Afløsningen i behørig Orden og i den befalede Cadence, hvorfor han gjøres ansvarlig, og har Gefreiteren, ved sin Tilbagekomst til Vagten, stedse at melde til Vagtkommandeuren, naar nogen Mand har marscheret uordentligt, eller anden Uorden har fundet Sted. Næder han Nogen, som af en Skildvagt tilkommer Honeur, saa commanderer han: „Geværet paa Skulder!“²² Saasnart han kommer til en Post, commanderer han: „Geværet paa Skulder!“, og naar han er lige ud for den Post, som skal afløses, commanderes en saadan Svingning, at Afløsningen faaer Front imod Skildvagten og derpaa „Holdt!“ — Naar dette er udført, efterseer Gefreiteren Skilderkjolen, som, naar den ikke bruges, altid maa være ophængt i Skilderkjolehuset og om Posten forøvrigt er i Orden, hvornæst han begiver sig hen ved Afløsningens høire Floi, og stiller sig saaledes, at han har Posten paa sin høire og Afløsningen paa sin venstre Side; nu commanderer han „Post No. N. N!“²³, hvorpaa vedkommende Post svare „her!“ og marscherer hen et Skridt foran Fronten af Afløsningen, derefter „Afløsning frem!“, hvorpaa den nye Skildvagt marscherer frem foran den Anden, og lader sig Posten overlevere; derefter commanderer Gefreiteren „Løser af!“, hvorpaa saavel den afløste, som den nye Skildvagt gjør et Skridt tilhøire, den afløste Skildvagt marscherer hen paa den ledige Plads i Afløsningen, og forbliver staaende indtil Gefreiteren commanderer: „Omkring!“, paa hvilket Commando saavel den nye som den afløste Skildvagt gjør Vendingen; Gefreiteren stiller sig derpaa foran Afløsningen, commanderer den fornødne Svingning, og marscherer videre. Staae to

Poster sammen, skeer Afløsningen paa engang af begge Posterne.

Under en Skildvagts Afløsning gives kun Honeur for Kongelige og Fyrstelige Personer, som skeer ved, at Gefreiteren commanderer: „høire, venstre om, eller omkring“ til Afløsningen, saa den faaer Front imod samme, idet de passere.

Ved den nye Vagts Ankomst føres Afløsningen af begge Vagters Gefreitere, og den nye Vagts Gefreiter marscherer da paa høire Side og fører Commandoen saalænge, indtil samtlige Poster ere afløste, hvorimod da det omvendte finder Sted, ligesom den ældre Vagts Gefreiter i Mellemtiden under Postafløsningen, efterat Skilderkjolen er efterseet, stiller sig ved Afløsningens venstre Floi, saaledes at han har Posten paa venstre, og Afløsningen paa sin høire Side. De længste Poster afløses først, og hver enkelt Mand følger med Afløsningen saavel naar han skal paa Post, som naar han er løst af Post; skal Gefreiteren afløse Honeurposter for de kongelige Herkfabers indre Gemakker, da afløses først de udvendige Poster, og dernæst marscheres ind i Palaisporten, hvor Resten af Afløsningen forbliver staaende, medens Posterne ved Gemakkerne afløses, hvorefter Afløsningen atter samlet marscherer ud af Palaisporten. Enhver Uorden eller Efterladenhed, der er forefunden ved Postafløsningen, skal Gefreiteren strax ved Tilbagekomsten melde til Vagtkommandeuren.

Sp. Hvad paalægger Gefreiteren naar han fører en Patrouille?

Sv. Han skal sørge for, at det under hans Commando staaende Mandskab marscherer i Orden, hver i sit Geled med reglementeret Afstand, Retning, Fodslag m. m., gaae derhen ad den Vej, og iagttagende det, hans Instruction byder; skal han visiterer Poster, maa han nøie overbevise

sig om, at hver Post er paa sin Plads, og nøie kjender sine Pligter; skulle han finde en forladt Post, eller en Post, der var uskiftet til sin Tjeneste, da besætter han denne med en af sit Mandskab, efter først paa det nøiagtigste at have instrueret ham. Han skal i rigtig Afstand commandere: „Geværet paa Skulder!“ naar han med sin Patrouille møder eller passerer Noget, der skal have Honeur af en Skildvagt.

Sp. Hvorledes modtager en Gefreiter Ronden ved dens Ankomst til Bagten?

Sv. Efter at Post for Gevær har raabt: „Vagt i Gevær!“ og Vagtcommandeuren har ladet faste og skuldre Geværet, marscherer Gefreiteren af sig selv til venstre Fløi af Bagten, og commanderer de 2de Mænd paa venstre Fløi, som dertil forud af Vagtcommandeuren ere beordrede og der placerede paahavende Tornistre, „Marsch!“ naar han er kommen Ronden paa saa Skridt nær, commanderer han: „Holdt!“ sælber sit Gevær og raaber: „Hvem der!“ og paa Svaret „Ronde“: „Hvem har Ronden!“ „En Mand frem uden Baaben!“ „Felt-raab!“. Naar Ronden saaledes er befunden rigtig, tilraaber Gefreiteren Vagtcommandeuren: „Ronden er rigtig!“ og dernæst commanderer han til de med ham fulgte 2 Mand: „Venstre og høire om, præsenteer Gevær!“ og maa Gefreiteren ved Vortvagterne ikke stille sig med sit Mandskab saaledes, at Pasfagen spærres for Rjørende og Ridende. Er Ronden ikke rigtig, raabes det til Vagtcommandeuren. Naar Rondeofficeren har efterseet Bagten, og ikke anderledes befales, følger Gefreiteren og de 2 Mand videre med denne, til de blive dimitterede.

Sp. Hvorledes gaaer Gefreiteren med Ronden?

Sv. Gefreiteren gaaer foran, efter ham den vorderende Officeer, og efter denne de to Mand, der ere med fra Bagten. Gefreiteren anraaber Alt, hvad Ronden møder, med Undtagelse af Poster, der anraabe Ronden, og efterat

være examineret ved hver enkelt af disse, commanderer han: „Ronden marsch!“, og derefter: „Geværet paa Skulder!“. (Som Regel staaer, at naar to Commandoer møde hinanden efter Tappenstreg, anraabes det Mindste altid af det Største.)

Sp. Hvad har Gefreiteren at iagttage, naar han med et Commando udsendes mod Uroffistere?

Sv. Han maa under disse Omstændigheder endnu i en høiere Grad end ellers have sit Commando i Orden; søge ved Advarsler og Maadehold at faae Uroffisterne til at opgive deres Forehavende, men hvis dette ikke kan lykkes ham, maa han arrestere de Værste, og see til at faae Navn og Stand at vide paa de, han ikke kan føre med, samt see til imellem de Tilstedeværende at faae Bidner. Vil Vedkommende ikke med det Gode lade sig arrestere, men maafee forsøge Modstand, da maa de med Magt tvinges til at lyde. — Ved saadanne Leiligheder bør han saameget som muligt holde sit Mandskab samlet og i sin Nærhed, og ligesaalidet vise Overilelse, som bortgive noget af sin Myndighed. De af ham arresterede-Personer maa han sørge for ikke undvige, eller komme i Samtale, Slags- eller Skjændsmaal indbyrdes eller med Andre; ligesom hvis Arrestanterne skulle være i Besiddelse af Baaben, Knive eller deslige, de da fratages dem. — Han maa af den korteste Bei, saa hurtigt som muligt, føre de Arresterede til Bagten, og hvis han har Grund til at antage det for umuligt med dem at naae sin egen Vagt, da bringe dem til en nærmere.

Sp. Hvorledes affærdiger Gefreiteren Rondenegn og Patrouiller, efter at han af Post for Gevær er faldt ud?

Sv. Naar han kaldes ud commanderer han 2de Mand af Vagtmandskabet med sig, de begive sig allé Tre med Geværet i Hvil til nogle Skridt fra de med Rondenegnene

Ankomne (Vifiteerronden) eller Patrouillen, hvor Gefreiteren med fældet Gevær raaber: „Hvem der!“; paa Svaret: „Nondetegn (Vifiteerronde) eller Patrouille“, „Fra hvilken Vagt komme Tegnene eller Patrouillen?“; paa Svaret: „Fra N. N. Vagt“, „En Mand frem uden Baaken!“, „Feltraab!“. Derefter modtages Tegnene, og Mandskabet marscherer tilbage til, hvorfra det udgik, hvis det ikke skal bringe dem videre. En Patrouille gaaer videre, hvis den dertil har Ordre, efterat have meldt, hvad der er tilfødt den paa sin Bei. Er Feltraabet feil, meldes det til Vagtcommandeuren.

Sp. Hvorledes forholder Gefreiteren sig, naar han med Sproiten sendes til Ildstedet?

Sv. Bliver Gefreiteren sendt med Sproiten til et Sted, hvor der er Ildløs, saa melder han sig ved Ankomsten til Ildstedet til den Brandofficer, som fører Commandoen paa den Tid, Sproiten ankommer, og tillige til den Fæstningsofficer, han først seer, og har han at overholde, at det ham medgivne Mandskab arbejder saalænge ved Ildstedet, indtil Brandfolkene ere samlede, og Brandmajoren tillader Mandskabet at gaae tilbage til Vagten med eller uden Sproite.

Sp. Hvorledes skal Gefreiteren føre en astroppet Vagt til Casernen?

Sv. Skal Gefreiteren føre en astroppet Vagt til Casernen, saa marscherer han den nærmeste Bei til samme og paaseer, at Mandskabet marscherer ordentlig, samt commanderer „Geværet paa Skulder!“, naar han passerer forbi Nogen, som tilkommer Honeur af en Underofficers Vagt.

Sp. Naar Gefreiteren skal gaae med Rapport eller Melding fra Vagten, hvad har han da at iagttage?

Sv. Naar Gefreiteren fra Vagten skal gaae med de

sædvanlige Rapporter, da har han $\frac{1}{2}$ Time*) for Rapporten skal være paa sit Bestemmelsessted, at melde sig hos Vagtcommandeuren; den sædvanlige Morgenrapport skal i Januar, Februar, November og December Maaned være paa Hovedvagten Kl. 7 om Morgenen, og i de andre Maaned neder af Aaret Kl. 6. Aftenrapporten skal være paa Hovedvagten Kl. 5 Eftermiddag. Rapporter og Meldinger, der ikke stadigt have en bestemt Tid, paa hvilken de skulle afgaae, bliver Gefreiteren af Vagtcommandeuren sagt, naar de skulle afgaae, og har han da at melde sig til den Tid hos Commandeuren.

Naar Gefreiteren gaaer fra Vagten med Rapport eller Melding, medtager han Tornister og Gevær, hvilket sidste bæres i Hvæl med paasat Bajonet, undtagen om Vinteren, naar Vagtparaden er afmarscheret uden paasat Bajonet, thi i saa Fald paasættes først Bajonet, naar han kommer til det Sted, hvor Meldingen skal afgives; passerer han forbi en Skildevagt, eller Nogen, som tilkommer Honeur af en Skildevagt, saa skuldrer han. Før Meldingen afleveres, siges fra hvilken Vagt han er affendt; — er Meldingen derimod mundtlig, saa fremsiger han den kort og tydelig. Saa snart Gefreiteren har modtaget Svar, træder han af, og gaaer tilbage til sin Vagt, hvor han melder sig, og afgiver det modtagne Svar.

*) I Kjøbenhavn.

II. Felttjeneste.

a) Om Sikkerhedstjeneste.

Sp. Hvad forstaaes ved Felttjeneste?

Sv. Læren om det Forhold, der skal iagttages af Tropper, der i Felten staaer ligeoverfor Fjenden.

Sp. Hvad gjør en Afdeling, der er udsat for fjendeligt Angreb?

Sv. Den udsender en Deel af sin Styrke for at vaage over det Heles Sikkerhed, og for at opholde Fjenden saalænge til Afdelingen har sat sig i Forsvarsstand.

Sp. Hvad kaldes den Deel, der saaledes udsendes?

Sv. Sikkerhedscorps.

Sp. Hvor stort er Sikkerhedscorpsen? og hvor lang er Afstanden fra dette til Afdelingen, det skal sikke?

Sv. Størrelsen er afhængig af hele Afdelingens Styrke, og Afstanden af Terrain, Veirligt og Fjendens Nærhed og Stilling.

Sp. Hvad læres ved Felttjenesten?

Sv. Mine Pligter i Felten (Marken) mod Fjenden.

Sp. Hvilke ere de almindelige Hovedpligter i Felten?

Sv. 1) At være fjæ, uforsagt og aldrig tabe Modet.

2) At være udholdende, villig og usfortrøden taale Besværligheder og Mangel.

3) Paa det noiagtigste at efterkomme enhver Befaling, og rigtig at overbringe enhver Ordre eller Melding.

4) Mine Munderingsstykker, Armatur og Ammunition skal jeg bestandig holde i god Orden og brugbar Stand.

5) Landets Indvaanere, saavel i vort eget som i

Fjendens Land, skal jeg omgaaes paa en god og høflig Maade, søge at lindre dem Krigens Besværligheder, saavidt Tjenesten ikke lider derunder.

6) Bærgeløse Fjender og Fanger skal jeg omgaaes menneskeligt, og behandle dem saaledes, som jeg selv ønskede at blive behandlet, naar jeg var i deres Sted.

Om Terrain.

Sp. Hvad forstaaes ved Benævnelsen „Terrain“?

Sv. Dermed forstaaes „Egn“.

Sp. Hvorledes kan Terrain være beskaffet?

Sv. Det kan være aabent eller gjennemskaaet (couperet).

Sp. Hvad forstaaes ved aabent Terrain?

Sv. Et Terrain, hvori alle Tropparter kunne bevæge sig i hvilken som helst Retning, uden at træffe særegne Foranstaltninger, og hvori den frie Udsigt ikke er afbrudt.

Sp. Hvad forstaaes ved gjennemskaaet Terrain?

Sv. Et Terrain, hvori ikke alle Tropper kunne bevæge sig i enhver Retning, uden først at træffe særegne Foranstaltninger, og hvor den frie Udsigt oftere er afbrudt.

Sp. Hvad kaldes et Terrain, som afværlende snart er aabent, snart gjennemskaaet?

Sv. Blandet Terrain.

Sp. Hvad kaldes et Terrain, hvori Tropper slet ikke formaae at bevæge sig?

Sv. Ufremkommeligt Terrain.

Om Orientering.

Sp. Hvad forstaaer man ved at orientere sig i Terrainet?

Sv. At kunne finde sig tilrette i Egnen.

Sp. Hvilket Hjælpemiddel er væsentligst for Soldaten, til at orientere sig?

Sv. At han veed, hvor de forskjellige Himmelegne ere.

Sp. Hvorpaa kjendes Himmelegnene om Dagen?

Sv. Paa Solen, enkeltstaaende Træer, Kirke-taarne, gamle Træer og paa affaarne Grene.

Sp. Hvorledes kjender Du Himmelegnene paa Solen?

Sv. Fordi Solen staaer op i Øst, om Middagen staaer i Syd, og gaaer ned i Vest.

Sp. Hvorledes kjender Du Himmelegnene paa enkeltstaaende Træer?

Sv. Fordi Kronen i Almindelighed helder mod Sydøst, da Nordvestvind er den stærreste.

Sp. Hvorledes kjender Du Himmelegnene paa Kirke-taarne?

Sv. Fordi Taarnene paa Kirkerne her i Danmark, i Almindelighed staaer imod Vest.

Sp. Hvorledes kjender Du Himmelegnene paa gamle Træer?

Sv. Fordi de ere mest mosbegroede paa den nordre Side.

Sp. Hvorledes kjender Du Himmelegnene paa affaarne Grene.

Sv. Barken er tættest paa den nordre Side.

Sp. Hvorpaa kjender Du Himmelegnene om Natten?

Sv. Paa Maanen, paa Stjernerne, paa Horizonten.

Sp. Hvorledes kjender Du Himmelegnene paa Maanen?

Sv. Fordi den har samme Gang som Solen, staaer op i Øst og gaaer ned i Vest.

Sp. Hvorledes kjender Du Himmelegnene paa Stjernerne?

Sv. Paa Nordstjernen, fordi den bestandig sidder i Nord i Forlængning med de to bageste Hjul af Carlsvoغن.

Sp. Hvorledes kjender Du Himmelegnene paa Horizon-
tonten?

Sv. Fordi Horizonten i mørke, men tillige i klare Nætter
er lystest imod Nord.

Om Bedømmelse af Distance.

Sp. Hvorledes bedømmes Afstanden (Distancen) om
Dagen?

Sv. Efter den forskjellige Tydelighed, hvormed Gjen-
standene i Eggen vise sig for Diet.

Sp. Hvorefter bedømmes Afstanden om Natten?

Sv. Efter Hørelsen.

Sp. Hvorfor er det af Bigtighed for Soldaten at kunne
bedømme Afstanden?

Sv. For med større Sikkerhed at kunne anbringe sit
Skud, og for med mere Nøiagtighed at kunne afgive Mel-
dinger.

Sp. Hvormange Skridt tilbagelægger Infanteri i al-
mindelig March?

Sv. 108 Skridt i Minutten.

Sp. I jevnt Løb?

Sv. 160 à 180 Skridt i Minutten.

Sp. Cavalleri tilbagelægger i hvert Minut?

Sv. I Skridt omtrent 140 Alen

i fort Trav " 280 "

i stærkt Trav " 380 "

i Galop " 560 "

Sp. I hvor lang Afstand kan et Compagni der holder
Fodslag høres?

Sv. Omtrent i 1000 Alen, og naar det ikke holder Fod-
slag omtrent i 700 Alen. ? ?

Sp. I hvor lang Afstand kan en Eskvadron i Skridt
høres?

Sv. Omtrent i 900 Alen, og i Trav eller Galop i
1200 Alen.

Sp. Hvorlangt kan et Geværskud høres i stille Veir?

Sv. Omtrent en halv Mil, men naar stærk Storm-
vind bærer fra, ofte neppe paa 100 Alens Afstand.

Om Feltraab og Kjendingstegn.

Sp. Hvad forstaaer man ved Feltraab?

Sv. Et Ord eller et Mavn, der tjener til at skjelne
Ven fra Fjende, som udgives af Kongen, og gjælder for hele
Armeen.

Sp. Hvad forstaaes ved Kjendingstegn?

Sv. Kjendingstegnet er om Dagen to tydelige Tegn, og
om Natten to korte Lyd, og har lignende Diemed som Felt-
raabet, men gjælder dog kun for enkelte Afdelinger.

Sp. Hvad er at iagttage med Hensyn til Feltraab og
Kjendingstegn?

Sv. Infanteristen skal holde Feltraab og Kjendingstegn
saa hemmeligt som muligt, ikke sige det til nogen Uved-
kommende, for at Fjenden ikke skal faae Kjendskab til det,
erindre det vel, og holde det udenfor al Dmtale. Forglem-
melse eller Afgivelse af Feltraab og Kjendingstegn til Uved-
kommende straffes i Krigstid med Livsstraf, i Fredstid med
haard Bataillonstraf.

b) Om Sikringen paa Stedet.

Sp. Hvorledes benævnes de enkelte Dele af Sikkerheds-
corpset, som et Troppercorps udstiller til sin Sikkerhed, naar
det opholder sig paa Stedet?

Sv. Piketter, Feltvagter og Bedetter.

Sp. Hvilken sællede Benævnelse bruges for alle disse
udstillede Sikkringsdele?

Sv. Forposter.

Pligterne paa Pifet.

Sp. Hvilke Pligter paalægge Dig paa Pifet?

Sv. Noie at kjende og overholde de Befalinger som Pifettes Commandeur har givet.

Sp. Hvilken Bestemmelse har Pifettet?

Sv. At understøtte Feltvagten i paakommende Tilfælde.

Pligterne paa Feltvagt.

Sp. Hvad forstaaes ved en Feltvagt?

Sv. Det er en større eller mindre Troppeafdeling, der udsendes fra en Armee, som ligger i Cantonnement, Leir eller bivouac, for at sikke samme for fjendtlig Overfald, og for at opholde den anrykkende Fjende.

Sp. Hvilke Pligter har Du paa selve Feltvagten?

Sv. 1) Ikke at forlade Feltvagten uden Tilladelse.

2) At forholde mig rolig og stille.

3) Ofte at eftersee mit Skydegevær, for, om jeg bliver udkommanderet med en Patrouille, Afløsning eller anden Tjeneste, mit Gevær da altid kan være slufærdigt og Ladningen vel tilbunds.

4) Jeg maa ikke tillade mig nogen Magelighed, og derfor ikke uden Tilladelse aflægge mit Lædertoi og Tornister.

5) Det Mandskab, som er commanderet til at passe Vagtiden, maa noie passe paa, at Ilden ikke gaaer ud, og at den ikke brænder høiere end Feltvagtcommandeuren har befalet.

6) Er Hvile tilladt, maa Mandskabet alligevel holde sig saa aarvaagne, at de strax kunne udføre enhver Befaling.

7) Blæses der Allarm, maa Mandskabet, saa hastig som muligt, søge at komme til Gevær, og ikke tabe Modet og Landsnærværelsen.

Sp. Hvilken Bestemmelse har Feltvagten?

Sv. At opholde Fjenden i Tilfælde af Angreb saalænge indtil de bagved staaende Afdelinger have sat sig i Forsvarsstand.

Om Beddeter.

Sp. Hvad forstaaes ved Beddeter?

Sv. Det er Stildvagter, som blive udsatte enkelte eller dobbelte fra Feltvagten for at sikke samme, for fjendtlig Overfald, eller for itide at kunne opdage og opholde Fjenden og melde alt, hvad der foregaaer i Eggen.

Sp. Hvorledes udsættes Beddeterne om Dagen?

Sv. Paa høie, men tillige skjulte Steder, hvorfra de kunne have en fordeelagtig Udsigt i Eggen.

Sp. Hvorledes udsættes Beddeterne om Natten?

Sv. Paa lave Steder, saasom i Fordybninger ved Foden af en Bakke, for bedre at kunne see op imod den lyse Horizont.

Sp. Hvad forstaaer Du ved Horizonten?

Sv. Hvor Himmelen og Jorden synes at støde sammen.

Sp. Hvilke Gjenstande kunne tjene Beddeterne til Skjul, naar de staae paa Post?

Sv. Det kunne være enkelte Huse, Busse, Træer, en Muur, en liden Høi og deslige.

Sp. I hvilken Forsvarsstand skal Beddeterne staae paa deres Post?

Sv. Med Geværet med paafat Bajonet hvilende i venstre Arm, dog ikke Hanen spændt.

Sp. Hvorlangt skulle Beddeterne indbyrdes staae fra hinanden i Rjeden?

Sv. Ikke længere end de kunne see hinanden og beherske den Egn, som er imellem dem.

Sp. Hvorlangt skulle Beddeterne staae fra Feltvagten?

Sv. Ikke længere, end at Feltvagten kan see Bedetterne, eller i ondt Veir og Modvind høre Bedetternes Skud.

Sp. Hvad er en Bedetkjæde?

Sv. En Række af Poster, der udstilles fra Feltvagten, for at vaage over sammes Sikkerhed.

Sp. Hvilke forskjellige Slags Bedetter Hayes?

- Sv. 1) Dobbelte Bedetter,
2) Enkelte Bedetter,
3) Avertisementsbedetter,
4) Kosakbedetter.

Om de dobbelte Bedetter.

Sp. Hvorledes placeres de dobbelte Bedetter paa Post?

Sv. Ved Siden af hinanden, saa de have den størst mulige Udsigt.

Sp. Skal de dobbelte Bedetter da bestandig staae saaledes ved Siden af hinanden?

Sv. Nei! naar de kunne see Steder i Nærheden af deres Post, hvor de kunne staae mere skjult, og have en bedre Udsigt, saa er det dem tilladt, at gaae nogle faa Skridt fra hinanden.

Sp. Hvilke ere de almindelige Hovedpligter som Bedet?

Sv. 1) Jeg skal vide hvor Nord er, og hvor Feltvagten staaer.

2) Jeg skal nøie give Agt paa Egnen, især paa de Steder, hvorfra Fjenden ventes, saaledes at der ikke kan foregaae Noget, uden at jeg maa blive det vaer.

3) Jeg skal melde Alt hvad jeg opdager.

4) Jeg skal passe nøie paa, at der ikke passerer Noget igjennem Bedetkjæden, uden at de blive anholdte og rigtig affærdigede.

5) Jeg skal nøie gjøre mig bekendt med Egnen.

6) Jeg skal give nøie Agt paa mine Naboposter.

7) Jeg maq ikke indlade mig i Samtale med Noget paa min Post, uden hvad Tjenesten angaaer.

8) Jeg skal vide mit Forhold, naar Fjenden nærmer sig, og han angriber Bedetterne med enkelte Mand — eller med en overlegen Styrke, — samt af hvilke Tegn jeg skal betjene mig i bestemte Tilfælde.

9) Jeg skal rigtig overlevere min Post til min Eftermand.

Den 1ste almindelige Hovedpligt som Bedet.

Sp. Hvorfor er det nødvendigt, at Du, som Bedet, veed hvor Nord er, og hvor Feltvagten staaer?

Sv. For, om jeg opdagede Et eller Andet, at jeg da nøiagtig i min Melding kunde angive i hvilken Himmels-egn og paa hvilket Sted jeg har gjort Opdagelsen, og naar jeg gif med Melding til Feltvagten, jeg da ikke skulle løbe feil.

Den 2den almindelige Hovedpligt, som Bedet.

Sp. Hvorledes have Bedetterne at forholde sig, for at der ikke kan foregaae Noget i Egnen, uden at de blive det vaer?

Sv. Vi skulle bruge vore Dine overalt, ikke alene forud, men ogsaa til begge Sider og bagud, ikke foretage os Noget, som kan forhindre vor Agtpaagivenhed, og naar vi opdage Et og Andet, ikke alene henvende Opmærksomheden derpaa, og saaledes glemme den øvrige Deel af Egnen.

Sp. Hvad kan forhindre Bedetterne i deres Agtpaagivenhed paa Posten?

Sv. Naar vi indløde os i Samtale, sang, spiste, sloge Jld eller roge Tobak og deslige.

Sp. Hvorledes have Bedetterne at forholde sig i slet Veir?

Sv. I slet Veir skulle vi være dobbelt opmærksomme,

fordi Fjenden i Almindelighed afbenytter det flette Veir til Angreb, da han stoler paa, at Bedetterne i flet Veir ikke ere aarvaagne.

Sp. Hvad maae Bedetterne derfor ikke gjøre i flet Veir?

Sv. Vi maae ikke forandre Front, ikke stille os i Ry af en eller anden Gjenstand, eller binde Tørklæder og andre Ting om Drene, thi saa kunne vi ikke være saa opmærksomme, som vi skulle være, og altsaa ikke opfylde vore Pligter.

Sp. Paa hvilke Steder i Egnen lader Fjenden sig i Almindelighed først see?

Sv. I Udkanten af Byer, Skove og Desfileer, i svære Fordybninger, som vende imod Bedetterne, paa Veie og Fodstier, paa Broer, Badesteder og paa Overgangstederne over Mojer.

Sp. Hvorledes skulle Bedetterne forholde sig om Natten, for at der ikke foregaaer Noget uden at de lægge Mærke dertil?

Sv. Da vi om Natten ikke kunne see langt bort, saa maa vi meest stole paa Hørelsen, og derfor selv forebygge al mulig Støi med vor Armatur.

Sp. Hvad kunne Bedetterne foretage til bestomere Sikkerhed?

Sv. Af og til kan den Ene liste sig frem, og lægge Dret til Jorden, for om han paa den Maade kan høre eller opdage Noget.

Sp. Hvad skulle Bedetterne lægge Mærke til, naar de i Skumringen blive satte paa Post?

Sv. Da skulle vi mærke os een eller anden Gjenstand, for at vi kunne vide hvor Nord er, og ikke forandre Fronten.

Den 3die almindelige Hovedpligt som Bedet.

Sp. Skal Du melde Alt, om det endog er det Allerubetydeligste?

Sv. Ja!

Sp. Hvorfor skal Du melde Alt hvad Du opdager?

Sv. Fordi det ikke er nok at Bedetterne vide det, Feltvagtcommandeuren maa ogsaa vide det, thi det, der synes Bedetten ubetydeligt, kan dog være af Bigtighed.

Sp. Hvorledes forholder Du Dig, naar Du, som Bedet, gaaer ind med en Melding til Feltvagten?

Sv. Saa skal jeg gaae den nærmeste og skjulteste Ve; den nærmeste, fordi jeg saa hastig som muligt kan komme til Feltvagten, og den skjulteste, fordi Fjenden ikke skal faae mig at see, eller faae at vide, hvor Feltvagten staaer.

Sp. Hvilke ere de væsentligste Ting, som Du har at melde om Dagen?

Sv. Naar jeg seer Fjenden, Støvsfyer, Blink af Baaben, Røg opstige, hører eller seer Signaler, hører Skud falde, og hører Hundegjænen i foran liggende Byer.

Sp. Hvad kan forarsage Støvsfyer?

Sv. Tropper, Vogne og Dvæg. *M. an.*

Sp. Hvormange Slags Baaben- eller Troppearter have vi, og hvilke ere disse?

Sv. Tre Slags Baabenarter, og de ere: Infanteri, Cavalleri og Artilleri.

Sp. Hvorledes kjender Du Baabenarterne fra hinanden ved Støvsfyer?

Sv. 1) Naar Støvsfyerne ere jævne og følge Jorden, er det Infanteri.

2) Naar Støvsfyerne bevæge dem høit og hastigt, er det Cavalleri.

3) Naar der er Mellemrum mellem Støvsfyerne, er det Artilleri eller Vogne.

Sp. Hvorledes kjender Du Baabenarterne fra hinanden ved Blink af Baaben?

Sv. Naar Blinket er jævnt og stærkt, er det Infanteri,

er det snart høit, snart lavt, er det Cavalleri, og seer man enkelte Blink, saa er det enkelte Mænd.

Sp. Hvorpaa kjender Du Baabenarterne i Afstand?

Sv. Naar jeg seer en mørk og noget bred Streg, saa er det Cavalleri. Er Stregen derimod lys og smalle, saa er det Infanteri, og naar Stregen er afbrudt, saa er det Artilleri.

Sp. Naar Du seer Tropper, hvad skal Du da lægge Mærke til?

Sv. Om de komme anmarscherende eller om de afmarschere, og til Styrken.

Sp. Hvorpaa bedømmer Du Styrken?

Sv. Paa det Rum, som Tropperne indtage, hvad enten de marschere eller holde stille, samt paa Faner og Estandarter.

Sp. Hvad forstaaer Du ved en Colonne?

Sv. Det er større eller mindre Troppeafdelinger, som marschere bag efter hinanden.

Sp. Naar Du seer Røg opstige, hvoraf kan den foraaarsages?

Sv. Den kunde opstige fra en fjendtlig Vagt eller Vivouac-Plads.

Sp. Hvilke Signaler bruges i Felten?

Sv. Gensformige Stillinger og Bevægelser af een eller flere Beirmøller, vaien med Flag fra høie Steder, saasom fra Kirkeetaarne, Beirmøller, høie Bygninger, høie Træer, høie Bakker, og Signaler af frigerste Instrumenter.

Sp. Hvilke kunne de være?

Sv. Signaler af Trommer, Trompetter og Horn.

Sp. Naar Du hører Skud falde, hvad skal Du da lægge Mærke til?

Sv. Om det er Kanonskud, Geværskud eller Pistolskud, om det er et enkelt Skud eller en heel Salve.

Sp. Hvad kan foraaarsage Hundegjøen i de nærmest foran liggende Byer?

Sv. At fjendtlige Tropper nyligen vare rykkede ind i Byen.

Sp. Hvilke ere de væsentligste Ting, Du som Bedet har at melde om Matten?

Sv. Naar jeg seer Ild, Lysflugter eller Raketter opstige. Naar jeg seer Lys tændt i de foran liggende Byer paa usædvanlige Tider om Matten. Naar jeg hører stærk Bogtkjørsel, Brinffen, Tramphen af Heste, og Mennebestemmer. Naar jeg hører Hamren og Tømren, og naar jeg hører Aareslag og Pladsfen i Bandet.

Sp. Naar Du seer Lysflugter eller Raketter opstige, hvad kunde det have at betyde?

Sv. Det kunde være fjendtlige Signaler.

Sp. Naar Du seer Lys tændt i de foran liggende Byer paa usædvanlige Tider, hvad kunde dette være Tegn til?

Sv. At Fjenden nyligen var rykket ind i Byen, eller vil forlade den.

Sp. Naar Du hører Bogtkjørsel, Brinffen eller Tramphen af Heste, eller Mennebestemmer, hvad kunde det være Tegn til?

Sv. At Fjenden nærmede sig.

Sp. Naar Du hører Hamren og Tømren, hvad kunde det være?

Sv. At Fjenden vilde afbrække eller istandsætte Broer, nedramme Campeerpæle eller anlægge Forbug.

Sp. Hvad kunde Fjenden have til Hensigt med at nedramme Campeerpæle?

Sv. At han vilde opslaae sin Leier.

Sp. Naar Du hører Aareslag eller Pladsfen i Bandet, hvad kunde det være Tegn til?

Sv. At Fjenden enten vilde seile, roe, svømme, eller vade over.

Den Ade almindelige Hovedpligt som Bedet.

Sp. Hvorledes forholder Bedetterne sig, naar Noget nærmer sig deres Post?

Sv. Saa spænde vi begge Hanen, og den ene af os løber raskt 20 til 30 Skridt frem, og raaber: „Holdt! Hvem der?“ Svares der ikke, saa gjentages det nok engang; svares der endnu ikke, saa gjentages det tredje Gang, og, hvis der saa ikke svares, saa skyde vi; men vi maae dog ikke være for uilfærdige med at skyde; thi det kunde være Landets Indvaanere, som ikke vare vort Sprog mægtige, eller det kunde være en fjendtlig Patrouille, som var stød paa Bedetterne, men strax vendt tilbage igjen.

Sp. Hvilke Ting har Du at iagttage ved Anraabningen om Dagen?

Sv. 1) Jeg skal anraabe Alt, fra hvilkensomhelst Side det kommer, undtagen Officerer, som jeg personlig kjender, Underofficerer, Commandeerte eller Bedetter af samme Feltvagt, som jeg selv er af.

2) Jeg skal antaade Alt saa tidlig som muligt, og om muligen i en Forbygning, for at Fjenden ikke skal faae vor Stilling og Styrke at see.

3) Jeg skal først faae det Anraabte til at staae, og siden til at svare, og derfor skal jeg gjøre et Ophold imellem „Holdt“ og „hvem der“.

4) Røsten, som jeg raaber an med, retter sig efter Vind og Veir.

5) Alt hvad som er anholdt ved Posten, skal forblive udenfor samme, og holde sig Bedettens Ordre efterrettelig, til Feltvagtens nærmere Bestemmelse er kommen.

6) Naar Noget af Betydenhed eller Mistænkeligt

nærmer sig, eller bliver anholdt af en Bedet, saa skal en Mand af den, eller de nærmeste Bedetter, nærme sig denne Bedets Post, for, hvis det gjøres nødvendigt, at yde Hjælp; usærdeleshed hvis det er en enkelt Bedetpost, hvortil noget Saadant ankommer.

7) Tager det Ankommende ikke Retning imod, men imellem Bedetterne, gaaer en Bedet ud til Siden og anraaber, skal det indtil videre blive udenfor Bedetkjæden, tilholdes det at begive sig hen til Posten.

8) Naar Bedetten i Nærheden af sin Post hører mistænkelig Råsten eller Puslen i Buske, Træer o. desl., saa maae den Ene af dem liste sig frem, og see at opdage hvad det er; naar saaledes den ene Bedet gaaer frem, maa den paa Posten opmærksomt følge ham med Vinene; skulle han blive over nogle Minutter borte, maa han ikke gaae efter ham, men ved Naboposten faae Feltvagtens underrettet derom.

Sp. Hvilke Ting har Du at iagttage ved Anraabningen om Natten?

Sv. De samme som om Dagen, men jeg skal være dobbelt opmærksom, være mistroisk ved hver Lyd, og noie undersøge Sagen; først forlange Kjendingsstegnet og siden Felttraabet.

Sp. Hvorledes have Bedetterne at forholde sig, for at Fjenden i taaget Veir om Dagen, eller i mørke Nætter, ikke skal kunne snige sig igjennem Bedetkjæden?

Sv. Af en dobbelt Bedet kan den Ene bevæge sig i Retning henimod Naboposten. Den enkelte Bedet maa ikke saaledes bevæge sig, uden under meget gunstige Omstændigheder.

Sp. Hvad have Bedetterne under denne Bevægen til Naboposterne at iagttage?

Sv. Vi skulle, saavidt muligt, gaae i Forbygninger,

for at see op imod den lyse Horizont, forholde os rolige og stille, forebygge al Støi med vor Armatur, søge at undgaae at bevæge os i Vandpladsker, og ofte staae stille og lytte, især paa saadanne Steder, hvor man kunde vente at Fjenden vilde snige sig frem. Den Vedet der bliver staaende paa Posten, medens den Anden saaledes patrouillerer, maa ikke anraabe denne hver Gang han kommer tilbage, men kun afgive, og af ham igjen modtage, Kjenningstegnet.

Hvorledes Anraabningen sfeer af en Patrouille med rigtigt Feltraab.

Spørgsmaal.

Holdt! Hvem der?

Hvem fører Patrouillen og hvor stærk er den?

Corporalen frem!

Holdt! Feltraab!

Patrouille forbi!

Svar.

Patrouille.

En Corporal og 4 Mand.

Christian.

Hvorledes Anraabningen sfeer af en Patrouille med urigtigt Feltraab.

Holdt! Hvem der?

Hvem fører Patrouillen og hvor stærk er den?

Corporalen frem!

Holdt! Feltraab!

Patrouille omkring! (er det Cavalleri: indstil Baabnene og staae af Hestene, er det Infanteri: nedlæg Baabnene og gaae nogle Skridt fra disse.) Corporal! følg med til Feltdagten.

Anraabningen af en Afløsning er ligesom af en Patrouille, der har rigtigt Feltraab, undtagen istedetfor „Patrouille forbi!“ raabes: „Løser af!“

Patrouille.

En Corporal og 8 Mand.

Caroline.

Hvorledes Anraabningen skeer af et Commando.
Spørgsmaal.

Holbt! Hvem der?
Førerens frem!

Holbt! Feltraab!

Af hvilken Bataillon er Compagniet?

Med urigtigt Feltraab maa Førerens føres til Feltvagtens.

Hvorledes Anraabningen skeer af civile Personer eller Rejsende.
Med 1 eller 2 Rejsende.

Holbt! Hvem der?
Kom nærmere. Holbt!

De visiteres og føres til Feltvagtens med stor Forsigtighed.
Med flere Rejsende.

Holbt! Hvem der?

En Mand frem! Holbt!

Hvor kommer De fra?

Hvor vil De hen?

Den Fremkomne føres, efterat være visiteret, til Feltvagtens og de Andre maage gjøre „Omkring“.

Hvorledes Anraabningen skeer af Deserteurer.
Med 1 eller 2 Deserteurer.

Spørgsmaal.

Holbt! Hvem der?

Kast Waabnene og kom nærmere! Efterat saadanne enkelte Deserteurer, ved Hjælp af Beddets Kammerat, ere blevne visiterede, bringes de til Feltvagtens.

Holbt! Hvem der?

Omkring! Kast Waabnene! Og gaae fra dem.
(Er det Cavalleri skulle de foruden staae af Hælene.) Og det meldes til Feltvagtens.

Hvorledes Anraabningen skeer af commandeerde militaire Personer.
Med 1 eller 2

Holbt! Hvem der?

Kom nærmere!

Holbt! Feltraab!

Passkeer!

Er Feltraabet berimod urigtigt, saa bringes de Anraabte strax til Feltvagtens.

Hvorledes Anraabningen skeer af Deserteurer.
Med 1 eller 2 Deserteurer.

Svar.

En sændlig Dragon (eller to sændlige Sægere), som melde sig som Deserteurer.

Med flere Deserteurer.

6 sændlige Infanterister.

Hvem er Afferdigelsen ligesom med en Patrouille baade med rigtigt og urigtigt Feltraab.

Med flere Commandeerte.

Hvorledes Anraabningen skeer af en Parlamentair.

Spørgsmaal.

Holdt! Hvem der?

Parlamentair.

Omring!

Beslag at blive holdende med fravendt Ansigt, medens jeg melder til Feltvagten.

NB. Hvorledes en Parlamentair indbringes til Feltvagten, sees i Forskriften af den 7de almindelige Hovedpligt for Bedetterne. Alle Andre, som Bedetterne indbringe til Feltvagten, føres noget foran, og Bedetten gaar noget bagved med spændt Hane, og parat til at give Ild. Hvorledes Anraabningen skeer af et Commands eller enkelte Militairpersoner, med Kjendingsstegn.

Holdt! Hvem der?

Patrouille (Vagtcommandeurens).

Hvem fører Patrouillen og hvor stor er den? 1 Sergeant og 3 Mand. (Vagtcommandeurens) Sergeanten frem!

Nu afgiver den Anraabende første Halvdeel af Kjendingsstegnet, hvilket den Anraabte har besvaret med anden Halvdeel, forinden han er kommen den første saa nær, at denne commanderer: „Holdt! Feltraab!“ m. m. Bepvares ikke svar den Anraabendes første Halvdeel af Kjendingsstegnet med den rigtige anden Halvdeel, commanderer denne: „Holdt!“, og efterat have underrettet sin Kammerat om, at det eller den Ankomne enten stik iffe, eller sletagtig har besvaret Kjendingsstegnet, nærmer han sig med største Forsigtighed denne, og affordre ham Feltraab.

Den 5te almindelige Hovedpligt som Bedet.

Sp. Hvorfor er det nødvendigt, at Bedetterne nøie kjende Egnen?

Sv. Saa kunne vi lettere gjøre Opdagelser. Og have vi opdaget Et eller Andet, saa kunne vi nøiagtig opgive i vor Melding, paa hvilket Sted, og i hvilken Himmelegn vi have gjort Opdagelsen. Og vi kunne ogsaa selv bedre finde tilrette i fremmede og ubekjendte Egne.

Sp. Hvorledes blive Bedetter gjort bekjendte med Egnen?

Sv. Deels ved den Instrux vi faae, naar vi blive satte paa Post, og deels naar det er os tilladt, at forespørge os hos Landets Indvaanere.

Sp. Hvilke Steder og Gjenstande skulle Bedetterne være kjendte med i Egnen?

Sv. Med Byernes og Skovenes Navne; hvormange Indgange de have; med Veie og Fodstier, hvorfra de komme og hvorhen de føre; med Flodernes og Aarnes Løb, om der ere Broer og Badessteder over samme, og hvor de ere; om der ere Dvergangssteder over Moserne, og hvor de ere; om der ere svære Fordybninger i Egnen, og hvad Mening de tage, og om der ere høie Puncter, hvorfra man kan have en fordeelagtig Udsigt i den foranliggende Egn.

Den 6te almindelige Hovedpligt som Bedet.

Sp. Hvilket har du at iagttage med Hensyn til dine Naboposter?

Sv. Deels skal jeg være dem behjælpelig, og deels skal jeg melde om dem.

Sp. Naar skal du være dine Naboposter behjælpelige?

Sv. Naar der tilstoder dem Et eller Andet, naar der nærmer sig deres Post Noget af Betydning, naar den enkelte Bedet vinker, og naar Rogen skyder, eller raaber: „Fyr!“, da skal jeg gjøre det samme.

Sp. Hvilket skal du melde om Naboposten?

Sv. Om den sover, ikke opfylder sine Pligter, eller forlader Posten, eller om Floievedetterne af en anden Feltvagt blive indtrukne.

Den 7de almindelige Hovedpligt som Bedet.

Sp. Hvorfor maa du ikke indlade dig i Samtale med Noget paa din Post, uden hvad Tjenesten angaaer.

Sv. Saa kunne vi ikke opfylde vore Pligter; vi kunne ogsaa let sige Et eller Andet, som vi just ikke vilde sige, men som kunde være til stor Skade for Armeen, og vi kunde ogsaa let blive afvæbnet eller nedhugget.

Sp. Hvad forstaaer Du ved en Parlemaentair?

Sv. Det er et Sendebud fra os til Fjenden, eller fra Fjenden til os i offentlige Anliggender.

Sp. Hvorpaa kjendes en Parlemaentair?

Sv. Det er i Almindelighed en fjendtlig Officer som ledsages af en Trompeter eller Tambour, der blæser, eller slaar, og i Mangel heraf giver han sig tilkjende med at vifte med et hvidt Torklæde.

Sp. Naar det befales dig, hvorledes vil du da føre en Parlemaentair ind til Feltvagten?

Sv. Jeg udbeder mig et Torklæde af ham, for dermed at tilbinde hans Dine, og fører ham ad Omveie ind til Feltvagten.

Sp. Maa du indlade dig i Samtale med en Parlemaentair?

Sv. Nei! Spørger han mig om Noget, skal jeg svare ham paa en høflig og beskedent Maade, at det er mig forbudt at indlade mig i Samtale med ham.

Sp. Kommer Trompeteren med ind til Feltvagten?

Sv. Nei! han bliver staaende udenfor Bedetkjeden med

fravendt Ansigt, under min Kammerats Bevogtning, eller bortsendes.

Den 8de almindelige Hovedpligt som Bedet.

Sp. Hvorledes have Bedetterne at forholde sig, naar Fjenden nærmer sig.

Sv. Det retter sig efter, om vi opdage Fjenden langt borte, eller i Nærheden; opdage vi Fjenden langt borte saa skal vi ikke alene ved Tegn tilkjendegive det, men ligesuldt gaae ind med Melding; opdager vi Fjenden, derimod i Nærheden, saa skalde vi skyde, for at gjøre de øvrige Bedetter og Feltvagten opmærksomme derpaa.

Sp. Men dersom dit Gevær ikke gif af?

Sv. Saa skal jeg af fuld Hals raabe „Fyr!“ for at de øvrige Bedetter, Commandeerte, Patrouiller og Afsløsninger kunne høre det og skyde, og Feltvagten saaledes faae det at vide saasnart som muligt.

Sp. Hvorledes have Bedetterne at forholde sig, naar de blive angrebne af enkelte Mænd? og hvorfor forsvare de deres Post?

Sv. Saa skulle vi forsvare vor Post; deels for at beholde Udsigten i Eggen, og deels for at Fjenden ikke skal faae vor Stilling og Styrke at see.

Sp. Hvorledes forsvare Bedetterne deres Post, naar de blive angrebne af enkelte Mænd?

Sv. Vi dække os og vedblive at fyre.

Sp. Hvorledes have Bedetterne at forholde sig, naar de blive angrebne af en overlegen Fjende.

Sv. Saa formere vi strax en Blænkerfjede, og blænke med Fjenden.

Sp. Hvorledes foretages denne Blænkring?

Sv. En af hver af de dobbelte Bedetter skyder, og naar de have skudt, saa trække de 30 til 40 Skridt bag

ved deres Kammerater og Iade, saa skyder den Anden og trækker sig derefter bag den Første, og saaledes blive Bedetterne ved at trække sig tilbage til en af Siderne af Feltvagten, for ikke at lede Fjenden ind paa denne, og stadig afbenyttende Terrainet til Dækning.

Sp. Hvorledes have Bedetterne at forholde sig under Retiraden om Dagen, naar de blive forfulgte af en overlegen Fjende?

Sv. Vi skulle søge at opholde Fjenden saa meget som muligt, og derfor ikke trække os hurtigere tilbage end Fjenden nødsager os til; søge at afbenytte de høie Puncter i Eggen, for at kunne see Fjendens Stilling, Styrke, og om han faar Forstærkning m. m. Er Fjenden stærk og forfølger hidsig, da skulle vi skyde stærk; er han derimod svag, saa gjøre vi det Modsatte. Skulde Fjenden foretage sig en eller anden Forandring, da skal det strax meldes. Holder Fjenden op med at forfølge, saa skulle Bedetterne holde op med at retirere, strax indsende Melding, og søge at indtage de Puncter i Eggen, der giver Dækning og god Udsigt.

Sp. Hvorledes have Bedetterne om Dagen at forholde sig, naar Fjenden igjen trækker sig tilbage, og de skulle følge efter ham?

Sv. Saa skulle de strax indsende Melding, med Forsigtighed følge efter, og derfor nøie afføge enhver Gierstand, der kunde tjene Fjenden til Skjul, hvor han kunde have lagt Baghold, og vi kunde blive affkaarne. I Meldingen angive vi i hvilken Retning Fjenden trækker sig tilbage, og vi søge endelig at indtage de samme Poster, som vi før have havt.

Sp. Hvorledes forholde Bedetterne sig under Retiraden om Natten, naar de blive forfulgte af en overlegen Fjende?

Sv. Vi skulle vogte os for at blive affkaarne; at

holde Posterne er ikke saa nødvendigt om Natten som om Dagen, fordi Fjenden ikke kan see vor Stilling og Styrke. Er Fjenden stærk og forfølger hidsig, saa skulle vi skyde stærkt. Skulde Fjenden gjøre et almindeligt Angreb, saa skulle vi trække os tilbage til det Sted, som Feltvagtcommandeuren i Forveien har befalet, og der søge at gjøre Fjenden al mulig Modstand.

Sp. Hvorledes have Bedetterne om Natten at forholde sig, naar Fjenden igjen trækker sig tilbage, og de ikke have bestemt Ordre at følge efter ham?

Sv. Bedetterne forfølge da ei Fjenden, men forblive paa det Sted, hvortil de have trukket sig tilbage, sende Melding, og oppebie Ordre fra Feltvagten.

Sp. Dersom ikke hele Bedettesjeden bliver angreben af Fjenden, hvad saa?

Sv. Saa skal den Deel, som ikke bliver angreben, blive paa Posten, saalange den ikke seer sig i Fare for at blive affkaaren.

Sp. Hvorledes have Bedetterne at forholde sig, naar Feltvagten bliver angreben?

Sv. Da skulle vi samle os i en Trop for at falde Fjenden i Flakuen eller Ryggen.

Sp. Hvorledes forholde Bedetterne sig, naar de see sig affkaarne fra Feltvagten?

Sv. Da skulle vi søge, enten enkelt eller samlede, at flaae os igjennem for at komme til Feltvagten.

Sp. Hvorledes forholde Bedetterne sig, naar Feltvagten skulde være nedfaldet eller fanget?

Sv. Saa skulle vi, enten enkelt eller samlede, søge at komme til vor Armee for at give Underretning om det Forefaldne.

Den 9de almindelige Hovedpligt som Bedet.

Sp. Hvorledes skeer Afløsningen af Bedet-Posten?

Sv. Den Mand, som skal afløse, gaaer med skuldret Gevær hen paa venstre Side af den, som skal afløses, og derpaa underretter denne ham om:

1) Postens Nummer og Navn, og dens Retning for Feltvagten.

2) Hvor Naboposterne staae.

3) Hvilken Egn han har i Særdeleshed, og hvilken i Almindelighed, at observere.

4) Hvor Fjenden staaer, og hvad der af samme er opdaget.

5) Gjøre ham bekendt med Egnen.

6) Om fra vor Side nogen Patrouille, Commando eller deslige er udgaaet; hvilken Bei disse have taget, og hvor de sidst have ladet sig see.

7) Hvad der paa Posten er foresaldet.

8) Hvilken Bei han skal trække sig tilbage i Tilfælde af Retirade, og hvilken, naar han gaaer med Melding.

9) Hvilke særdeles Befalinger, der maatte være givne for og paa Posten.

10) Feltraab og Kjendingstegn.

Om de enkelte Bedetter.

Sp. Hvilke Pligter paaligge den enkelte Bedet?

Sv. I Almindelighed paaligger den enkelte Bedet de samme Pligter som den Dobbelte, og maa den om muligt være endnu forsigtigere og mere aarvaagen, da den staaer ene; isøvrigt retter dens Pligter sig efter Stedet, hvor den staaer.

Sp. Hvorledes placeres de enkelte Bedetter paa deres Post?

Sv. Saaledes, at de vende Front mod den Deel af Egnen, hvorfra de vente Fjenden.

Sp. Hvormange Slags enkelte Bedetter gives der?

Sv. 1) Den enkelte Bedet imellem de to dobbelte Bedetter.

2) Den enkelte Bedet imellem Bedetfjæden og Feltvagten (Mellemvedet).

3) Den enkelte Bedet tæt ved Feltvagten (Post for Gevær).

Sp. Naar sættes den enkelte Bedet imellem to dobbelte Bedetter?

Sv. Naar de dobbelte Bedetter staae for langt fra hinanden, og ikke kunne overse den Egn, som er imellem dem.

Sp. Naar udsættes en enkelt Bedet imellem Bedetfjæden og Feltvagten?

Sv. Naar Bedetfjæden staaer saa langt fra Feltvagten, at denne ikke kan see hiin, eller i ondt Veir eller Modvind, høre de Skud, der falde i Bedetfjæden.

Sp. Hvorledes have de enkelte Bedetter, som holde imellem to dobbelte Bedetter, at forholde sig om Dagen?

Sv. Da skulle de være dobbelt opmærksomme, da de ere ene paa Posten. Nærmer Nogen sig deres Post, saa retter det sig efter om Naboposterne staae langt fra dem eller i Nærheden. Staae Naboposterne i Nærheden, da skulle de enkelte Bedetter henvise det Ankomne til en af Naboposterne, for der at blive affærdiget; staae de derimod længere borte, saa skulle de enkelte Bedetter, saavidt muligt, selv affærdige det Ankomne.

Sp. Hvorledes forholder den enkelte Bedet sig, som staaer imellem to dobbelte Bedetter, naar Noget skulde meldes fra Posten?

Sv. Opdager den enkelte Bedet Noget, som skulde meldes, saa vinker han ad en af Naboposterne. Er Meldingen nu af Vigtighed, saa skal den enkelte Bedet selv gaae ind og melde, og den som kom til ham bliver paa

Posten. Er Meldingen derimod ikke af Bigtighed, saa skal den, som han vinker ad, gaae ind med Meldingen, og saa skal han selv blive paa Posten.

Sp. Hvorledes have de enkelte Bedetter, som staae imellem to dobbelte Bedetter, at forholde sig om Natten?

Sv. Nærmer der sig Noget, da skal den enkelte Bedet gjøre sig al mulig Umage for, at Naboposterne kunne blive opmærksomme paa, at der kommer Noget til dens Post; blive disse ikke opmærksomme derpaa, saa maa det Ankomne, hvis det ikke kan passere, blive saalænge ved den enkelte Bedet, indtil der kommer en Patrouille eller en Afløsning, for af disse at blive affærdiget.

Sp. Hvilke Pligter paaligge den enkelte Bedet, som staaer imellem Bedetkjæden og Feltvagten (Mellemvedetten)?

Sv. Han skal iagttage hele Bedetkjæden, og alt hvad Bedetterne i Kjæden foretage sig, det skal han gjentage, eller ved Tegn melde.

Sp. Hvad kunne de saaledes foretage dem i Kjæden, som Mellemvedetten skal gjentage?

Sv. De i Kjæden værende Bedetter kunne sætte Chacoten paa Geværret, skyde eller raabe „Fyr!“ m. m., og da skal den enkelte Bedet gjøre det samme.

Sp. Hvorledes forholder Mellemvedetten sig med Hensyn til Meldinger?

Sv. Kommer En fra Bedetkjæden ind med en Melding, da retter det sig efter om Meldingen er af megen Bigtighed eller ikke. Er Meldingen ikke af megen Bigtighed, saa afgives den til Mellemvedetten, og saa gaaer Sidstnævnte med Meldingen ind til Feltvagten, og Førstnævnte gaaer strax tilbage paa sin Post. Er Meldingen derimod af Bigtighed, saa gaaer den dobbelte Bedet selv ind med Meldingen til Feltvagten.

Sp. Hvilke Pligter paaligge den enkelte Bedet, som staaer tæt ved Feltvagten? (Post for Gevær).

Sv. Denne skal ligeledes iagttage hele Bedetkjæden, og hvad der i samme foretages, det skal den melde, samt itide underrette Feltvagten, naar Noget nærmer sig, naar Noget kommer ind med Melding, naar der nærmer sig en eller anden Post i Kjæden Noget af Betydenhed, eller om Fløvedetterne af en anden Feltvagt enten blive afløste eller indtrufne. Og han skal tillige anraabe Alt hvad der nærmer sig hans Post.

Sp. Hvad kunde der saaledes nærme sig denne Post, som han skal anraabe?

Sv. Det kunde være Patrouiller, Afløsninger, den nye Feltvagt, Commandoer, Officerer, og de, der komme ind med Melding.

Om Avertisementsvedetter.

Sp. Hvad forståes der ved en Avertisementsvedet?

Sv. Det er en Post, som i Almindelighed udsættes paa høie, men tillige skjulte Steder, hvorfra den kan have en fordeelig Udfigt, og altsaa tidligt kan melde hvad der foregaaer i Egnen.

Sp. Hvilke Commandoer udsætte Avertisementsvedetter?

Sv. De udsættes enten fra en Feltvagt, eller og fra et hemmeligt liggende Commando.

Sp. Hvorledes har Avertisementsvedetten at forholde sig med Hensyn til Meldinger?

Sv. Det retter sig efter, om han staaer nær ved Commandoet, eller om han staaer længere borte. Staaer han nær ved Commandoet, saa raaber han ned til Commandoet hvad han har opdaget; staaer han derimod længere borte, saa medgives ham en Mand, som staaer ved Foden af den Gjenstand, hvorpaa han er placeret, til denne raaber han

da hvad han har opdaget; og saa maa denne gaae ind med Meldingen.

Sp. Hvad har Avertissementsvedetten at iagttage?

Sv. Han maa aldrig anraabe Nogen, hverken Nat eller Dag. Seer han sig opdaget af Nogen, da skal de, som have opdaget ham, om muligt, bringes ind til Commandoet. Bliver Commandoet, hvorfra han er udsendt, uventet angrebet, saa skal han forblive paa sin Post for at oppebie Udfaldet. Slaaer Commandoet Fjenden, da skal han see at forene sig med Commandoet; slaaer Fjenden derimod Commandoet, saa skal han holde sig saa skjult som mulig, indtil han seer Leilighed til, ad skjulte Veie, at komme til Armeen for at give Underreining om det Foresaldne.

Om Kosakvedetter.

Sp. Hvormange Mand bestaaer en Kosakvedet af?

Sv. Det er forskjelligt; den forreste Deel af Vedetten er almindelig 2 à 3 Mand under en Underofficers Commando, de øvrige Dele, der staae bagved den Første, ere som oftest 1 à 2 Mand sammen.

Sp. Hvorlangt sættes Kosakvedetten fra Feltvagten?

Sv. Det er forskjelligt.

Sp. Naar udsætter man Kosakvedetten?

Sv. Naar der er Steder og Gjenstande i Egnen, som Broer, Dvergtange og Desfileer, som ikke, uden at Vedetterne i Rjeden komme for langt fra Feltvagten, kunne oversees af disse, saa udsættes Kosakvedetten.

Sp. Hvilke Pligter paaligge Kosakvedetten?

Sv. Foruden de almindelige Hovedpligter, som Vedet, paaligger Kosakvedetten endvidere:

1) Den skal være meget opmærksom, fordi den ingen

Raboposter har, og være særdeles godt bekjendte med skjulte Veie i Egnen.

2) Staaer Kosakvedetten saaledes, at den kan see Vedetterne eller Feltvagten, og den opdager Fjenden, da skal den ikke alene ved Tegn tilkjendegive dette, men ligesuldt indsende Melding til Feltvagten.

3) Kosakvedetten maa aldrig anraabe om Dagen, og om Natten kun naar det gjøres høist nødvendigt, efterat en Mand forgjæves har listet sig frem, uden at kunne opdage hvad det er, der ankommer. Uvedkommende, som maatte være mistænkelige, og have opdaget den, bringes til Feltvagten; Andre som enten ikke have opdaget den, eller ei ere mistænkelige, lader Vedetten ubindret passere; paa Fjenden skydes strax, naar han pludselig falder over Vedetten.

4) Hører Kosakvedetten Skud falde i Vedetskjeden, eller den seer sig omgaaet af Fjenden, eller at Vedetterne eller Feltvagten blive angrebne af Fjenden, da skal den enkelt eller samlet ad skjulte Veie trække sig tilbage for at komme enten til Vedetterne eller til Feltvagten.

5) Bliver Kosakvedetten angreben af Fjenden, saa retter det sig efter, om det er af en lille Patrouille, eller af en overlegen Fjende. Er det af en lille Patrouille, saa skal den forsvare sin Post. Er det derimod af en overlegen Fjende, saa skal den stærkt skydende trække sig tilbage, og den ene Melding følge den anden.

6) Seer Kosakvedetten sig omringet af Fjenden, saa retter det sig efter, om den er opdaget eller ikke. Seer den sig opdaget af Fjenden, saa maa den enkelt eller samlet søge at slaae sig igjennem; seer den sig derimod ikke opdaget, naar den er omringet af Fjenden, saa skal den forholde sig rolig; thi Postens Hemmeligholdelse, Landsnærverelse og Bekjendtskab i Egnen, vil som oftest frelse den.

7) For at Fjenden ikke let skal faae Kundskab om, hvor Kosafvedetten staaer, er det godt at forandre Post 200 til 300 Alen til en af Siderne; dog maa herom strax indsendes Melding til Feltvagten.

c) Om Sikkring paa Marschen.

Sp. Hvorledes benævnes de enkelte Dele af Sikkerheds-corpset, som en større Troppesafdeling udsender, for at sikke sig mod pludseligt Dversfald paa Marschen?

Sv. Avantgarde, Sidepatrouiller og Arriergarde.

Sp. Hvilken Bestemmelse har Avantgarden?

Sv. At dække det marscherende Corpses Fremmarsch, hvilket skeer ved, at der udsendes en Fortrop, og, efter Omstændighederne, en Troj til hver Side, der da benævnes høire og venstre Sidetrop, samt fra alle fornævnte Troppe, at udsende Blænkere, til at assøge det foranliggende Terrain.

Sp. Paa hvilken Maade gaae Fortroppens Blænkere, og hvorledes benævnes de?

Sv. Fortroppen udsender en Forspids, der idetmindste bestaaer af 3 Mand, og sædvanlig føres af en Underofficer; samt en Nøde til hver Side, der kaldes Forblænkere, og bestaaer af 2 til 3 Mand, hvilke skulle, med Hensyn til deres Marsch, rette sig efter Forspidens.

Sp. Hvorledes benævnes de Blænkere, der udsendes fra Sidetroppene, og hvorledes er disses Gang?

Sv. Fra hver Sidetrop udsendes flere Blænkeroder, paa 2 til 3 Mand, hvilke benævnes efter Troppen, høire eller venstre Sideblænker, og hvilke, hvad deres Marsch angaaer, skulle rette sig efter Forblænkerne.

Sp. Hvilken Bestemmelse have Sidepatrouillerne?

Sv. At dække den marscherende Colones Flanker, ved at udsende flere Blænkeroder paa 2 til 3 Mand.

Sp. Hvilken Bestemmelse har Arriergarden?

Sv. At sikke og dække Corpsets Marsch imod Angreb i Ryggen, samt at optage alle Esternølere og Marodeurer.

Sp. Hvilke ere, og hvorledes benævnes dens Sikkerhedsdele?

Sv. Disse ere lignende, som de der udsendes fra Avantgarden, kun med den Forskiel, at hvad der kaldes „Fortrop“, „Forspids“ og „Forblænker“, her hedder „Bagtrop“, „Bagspids“ og „Bagblænker“.

Sp. Hvorledes benævnes en Række af Blænkere.

Sv. En Blænkerfjæde.

Om Pligterne i den sluttede Afdeling.

Sp. Paa hvormange Maader kan man marschere?

Sv. Man kan marschere paa 2 Maader, nemlig: aaben og hemmelig.

Sp. Hvad forstaaes ved en aaben Marsch?

Sv. Det er en Marsch, hvor man ikke behøver at skjule sig for Nogen.

Sp. Hvad forstaaer du ved en hemmelig Marsch?

Sv. Det er en Marsch, hvor man ikke alene skjuler sig for Fjenden, men endog for Landets Indvaanere, og saadan Marsch foretages i Almindelighed om Natten. Er man nødsaget at marschere om Dagen, saa vælger man de meest skjulte Veie og gjenneemskaarne Egne, og søger at undgaae beboede Steder og alfare Veie.

Sp. Hvilke Pligter paaligge Mandskabet paa en aaben Marsch i den sluttede Afdeling?

Sv. 1) Enhver Mand skal beholde den ham tildeelte Plads.

2) Naar det ikke anderledes er befaleet, skal Bagmanden bestandig sluttet følge Formanden.

3) Vi skulle nøie give Agt paa ethvert Commando-Ord og Signal.

4) Naar Tid og Leilighed gives skulde vi eftersee vore Skydevaaben, findes der nogen Feil, da skal den strax rettes.

Sp. Hvilke Pligter paaligge dig paa en hemmelig Marsch i den sluttede Afdeling?

Sv. Foruden de Pligter, der paaligge os paa en aaben Marsch i den sluttede Afdeling, paaligge os endvidere:

1) At hver Mand i Afdelingen skal forholde sig rolig og stille, forebygge al Støi og Alarm med sine Vaaben, og være parat til hvert Dieblit at modtage Fjenden.

2) Enhver Mand i Afdelingen skal bruge sine Dine overalt; opdager En eller Anden Noget, da skal det strax meldes til Anførereren.

Om Pligterne som Blænker.

Sp. I hvilken Afstand gaae Blænkeroderne sædvanlig fra hinanden?

Sv. Ikke længere, end at de kunne see hinanden, og den Ene af dem tillige den Trop, hvorfra de ere udsendte, samt overflue det mellemliggende Terrain, hvilket om Dagen kan være fra 2 til 300 Skridt, men i mørke Nætter undertiden kun 40 til 50 Skridt.

Sp. Hvorledes gaaer hver enkelt Blænkerode indbyrdes?

Sv. Naar Blænkeroden bestaaer af 2 Mand, maa den Førreste gaae 10 til 30 Skridt forud, og den Bageste gaae lidt til højre Side; bestaaer Blænkeroden derimod af 3 Mand, saa gaae disse saaledes, at de danne en Trekant, hvoraf Spidsen vender imod Fjenden.

Sp. Hvilken Hovedbestemmelse have Blænkerne?

Sv. At sikke den Afdeling, hvorfra de ere udsendte, imod pludseligt Overfald?

Sp. Hvorledes seer dette?

Sv. Ved at afføge det Terrain, hvorigjennem de passere, ved at de, om muligt, iagttage Fjenden i længere Afstand, samt ved at de vedligeholde Forbindelsen imellem hinanden indbyrdes.

Sp. Hvad have Blænkerne at iagttage, med Hensyn til Terrainets Aføgning?

Sv. De bør altid være skudfærdige, for strax at kunne give Ild, naar de pludseligen skulde støde paa Fjenden; de maae have deres Opmærksomhed henvendt til alle Sider; med Forsigtighed og Omhyggelighed afføge de Steder, hvor Fjenden kan være skjult, og derved tillige benytte Terrainet saa meget som muligt til egen Dækning, men aldrig gaae nogen Terraingjenstand forbi, uden at den er afføgt.

Sp. Hvilken Forsigtighed maae Blænkerne altid iagttage ved Aføgningen af forskellige Terraingjenstande, saasom Huse, Haver, Buske o. s. v.

Sv. Medens kun den Ene gaaer ind, for at afføge, maa den Anden alene blive udenfor, for at kunne understøtte sin Kammerat.

Sp. Paa hvilken Maade skulde Blænkerne passere Bakke?

Sv. Naar Blænkerne skulde passere en Bakke, nærmer den Ene sig forsigtig Kammen af samme, sænker Geværet, for at dets Blinken ikke skal forraade hans Nærhed, og seer sig derpaa forsigtig om i Terrainet. Naar han nu ikke har opdaget Fjenden, gaaer han dog ikke lige over Kammen af Bakken, fordi han da muligviis vilde blive bemærket, men de gaae Begge omkring ved Foden af samme.

Sp. Naar den marscherende Afdeling gjør Holdt, hvorledes forholde Blænkerne sig da?

Sv. De standse strax med Front udad, og iagttage Bedettens Pligter.

Sp. Naar Forspidsen, eller en Rode af Sideblænkerne, gjør Holdt, hvad da?

Sv. Saa standse de øvrige Blænker ogsaa strax.

Sp. Hvad have Blænkerne især at iagttage, naar de saaledes have gjort Holdt?

Sv. At de søge en nogenlunde dækket Opstilling, hvorfra de tillige kunne overse det foranliggende Terrain.

Sp. I hvilken Forvarsstilling gaaer Blænkerne?

Sv. Værende Geværer med paasat Vajonet i Skraa-
stillingen, og hvor Omstændighederne ere saaledes, at de kunne vente pludselig at støde paa Fjenden, da med spændt Hane, ellers ikke.

Sp. Hvorefter rette Blænkernes Pligter sig?

Sv. De rette sig efter om Blænkerne ere udsendte fra et Commando, som marscherer aabent, hemmeligt, eller om de ere udsendte for at undersøge om Fjenden har besat et eller andet Sted.

Paa den aabne Marsch.

Sp. Hvilke almindelige Hovedpligter paaligge Blænkerne, som ere udsendte fra et Commando paa en aaben Marsch?

Sv. 1) Vi skulle melde til Troppen, naar vi støde paa Fjenden, Byer, Skove og Defileer, og om muligen i Meldingen angive deres Størrelse, Beliggenhed og Beskaffenhed.

2) Vi skulle holde den rigtige Afstand fra det Commando, hvorfra vi ere udsendte, og indbyrdes mellem os.

3) Vi skulle nøie rette os efter det Commando, hvorfra vi ere udsendte, og holde Die med det.

4) Vi skulle gaae saa skjult som mulig, for at Fjenden ikke opdager os.

5) Vi skulle saa tidlig som mulig søge at opdage Fjenden, og alt hvad der foregaaer i Eggen.

6) Vi skulle melde Alt hvad vi opdage.

7) Vi skulle følge den befalede Vej.

8) Vi skulle i en vis Afstand afføge enhver Tilstand, der kunde tjene Fjenden til Skjul.

9) Vi skulle vide hvor Nord er.

10) Vi skulle anholde og udspørge enhver Person, vi møde, og affærdige dem efter den Instrux, vi have faaet.

11) Vi skulle vide vort Forhold, naar vi opdage Fjenden, og han vil angribe os eller det Commando, hvorfra vi ere udsendte, samt de Tegn, vi skulle betjene.

12) Vi skulle rigtigheden overgive Alt til vor Eftermand.

Den 1ste almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Hvorfor er det nødvendigt, at Blænkerne skulle indsende Melding, naar de støde paa Fjenden, Skove, Byer og Defileer, og om muligen i Meldingen angive deres Størrelse, Beliggenhed og Beskaffenhed?

Sv. For at Commandoet ikke uventet skal støde paa Saadant, og for at Anføreren af Commandoet derefter strax kunde tage sine Forholdsregler. Tillige skulle vi søge at faae fat paa en eller anden Indvaaner, der tilligemed Meldingen skal indbringes til Commandoet, for af ham at kunne erholde en nøiagtig Forklaring.

Den 2den almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Hvorefter retter Afstanden sig, som Blænkerne skulle holde fra Commandoet?

Sv. Den retter sig efter Tiden, Veiret, Eggen og Die-

medet. Efter Tiden, det vil sige, om det er om Dagen eller om Natten. Efter Veiret, om det er Taage eller klart Veir. Efter Egnen, om det er en aaben eller en gennemskoaren (couperet) Egn, og efter Diemedet, om Blænkerne ere paa en aaben, eller paa en hemmelig Marsch.

Sp. Hvor langt gaae Blænkerne fra Commandoet om Dagen?

Sv. Saa langt, at Troppen kan see Blænkerne, og de den, og høre deres Skud.

Sp. Hvor langt gaae Blænkerne fra Commandoet, om Natten?

Sv. Saaledes at Blænkerne kunne høre Troppen.

Den 3die almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig for at rette sig efter Commandoet, hvorfra de ere udsendte, om Dagen?

Sv. Vi skulle ofte see os tilbage; den Ene skal iagttage den Anden. Forcerer Commandoet sin Marsch, saa skulle vi gjøre det samme; holder Commandoet stille, saa skulle vi ogsaa holde stille, og søge at indtage høie Punkter i Egnen, hvorfra vi kunne have en fordeelagtig Udsigt, med Front udefter; da ere vi at ansee som Bedetter, og bryde os ikke om at Afstanden overstrider den oprindelige, naar Blænkerne blot faae en fordeelagtig Stilling.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig for at rette dem efter Commandoet, hvorfra de ere udsendte, om Natten?

Sv. Om Natten forholde vi os som om Dagen, og maae vi ikke gaae længere fra Commandoet, end at vi enten

kunne see eller høre det, samt naar vi gjøre holdt postere os i Lavningerne, især hvor flere Veie støde sammen.

Den 4de almindelige Hovedpligt, som Blænker.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig for at gaae saa skjult som muligt, om Dagen?

Sv. Vi skulle afbenytte enhver Gjenstand, som kan tjene os til Skjul; i Solskin skulle vi, saavidt muligen, søge at gaae i Skyggen; hvor dette ikke kan skee, skulle vi holde vore Baaben og andre Ting, som ved Solskin kunne give Glimt, paa Skyggesiden; opad Vaffer maae Blænkerne gaae saaledes, at de ikke fra den uvendige Side kan sees, og kun gaae saa høit op at de kunne see over Kammen.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig for at gaae saa skjulte som mulig, om Natten?

Sv. Om Natten maae vi ikke tale høit; vi skulle søge at undgaae at gaae paa brolagte Veie eller i Vandpladsker, og forhindre al mulig Støi med vore Baaben; i Maaneskin gaae i Skyggen og holde sig saa meget som muligt i Lavningen.

Den 5te almindelige Hovedpligt, som Blænker.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig for at opdage Fjenden saa tidlig som muligt om Dagen?

Sv. Vi skulle først oversee den nærmere Deel i Egnen, og senere den længere bortliggende Deel, og er der Strækninger i Egnen, hvorfra ingen god Udsigt haves, da maae disse tilbagelægges saa hastig som muligt, for igjen at erholde en god Udsigt. Vi skulle tillige see efter, om vi kunne see Sper af Heste eller Menneffer, der kunne være Tegn til, at Fjenden opholdt sig i Nærheden.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig for at opdage Fjenden saa tidlig som mulig om Natten?

Sv. Da vi om Natten ikke kunne see langt bort, saa maa vi meest stole paa vor Hørelse; derfor forebygge al Støi med vore Baaben; ofte maa vi staae stille og lytte, især paa Steder, hvor man kunde vente Fjenden vilde snige sig frem. Af og til kunde den Ene af os lægge Dret til Jorden, for paa den Maade skarpere at iagttage.

Den 6te almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Hvilke ere de væsentligste Ting, Du som Blænker har at melde om Dagen?

Sv. Foruden de Ting, jeg skal melde som Bedet, har jeg som Blænker endvidere at melde: Naar jeg opdager Spor af Heste eller et betydeligt Antal Mennesker, naar jeg seer Fourage spildt, megen Gjødning af Heste eller Ildsteder, og skal jeg i Meldingen angive om det er friskt eller gammelt.

Sp. Hvilke ere de væsentligste Ting, Du som Blænker har at melde om Natten?

Sv. Naar jeg hører Piben, Fløiten, Klappen i Hænderne, Banken paa Træerne, og Bladstøi i Vandet.

Sp. Hvilke Ting have Blænkerne at iagttage med Hensyn til Meldinger?

Sv. Den af os, som gjør Opdagelsen, skal selv gaae ind med Meldingen, og derved har han at iagttage, at gaae den nærmeste og meest skjulte Bei. Det er gavnligt ved aftalte Tegn foreløbig at melde det Opdagede.

Den 7de almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Hvorledes blive Blænkerne gjorte bekendte med Beiene, de skulde gaae?

Sv. Deels ved den Instrux vi faae, naar vi blive udsendte, deels naar der medgives os Veiviser, og deels,

naar det er tilladt at forespørge os hos Landets Indvaanere.

Sp. Naar Blænkerne spørge om Bei hos Landets Indvaanere, hvorledes skulde de da spørge?

Sv. Vi skulde spørge saaledes, at vi kunne vente at faae tydelige Svar. Vi skulde ikke alene spørge om een Bei, men om flere, hvorfra de komme og hvorhen de føre, og vi skulde ikke alene spørge Een, men Flere, for at see om det stemmer overeens.

Sp. Men dersom Blænkerne ikke kunne faae fat paa nogen af Landets Indvaanere, og de vare i Uvisshed om, hvilken der var den rigtige Bei, hvorledes forholde de sig da?

Sv. Saa skal den ene af os strax gaae ind med Melding til Commandoet og lade det vide, at vi ere uvisse om, hvilken Bei, der er den rigtige.

Den 8de almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Hvilke almindelige Regler gjælde ved Af søgningen af alle Terraingjenstande?

Sv. At vi nærme os Gjenstanden, saavidt mulig, forfra; at vi see efter, om der fører Spor til eller fra Gjenstanden, og naar den ene Blænker undersøger, den Anden da har ham og Commandoet i Die, samt at Melding skal indsendes, naar større Terraingjenstande ere afføgte.

Den 9de almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Hvorfor er det nødvendigt, at Du som Blænker veed hvor Nord er?

Sv. For om jeg opdagede Et eller Andet, at jeg da nøiagtig i min Melding kunde angive paa hvilket Sted eller i hvilken Himmeleegn jeg havde gjort Opdagelsen, og

jeg kunde da ogsaa selv bedre finde tilrette i en fremmed og ubekjendt Egn.

Den 10de almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Hvorfor skal Du anholde dem, Du møder?

Sv. Deels for at de ikke skulle forraade os for Fjenden, og deels for at faae nogen Efterretning af dem om Fjenden.

Sp. Skal Du indbringe alle dem, Du anholder?

Sv. Det retter sig efter den Instrux, jeg har faaet, om jeg skal indbringe alle, eller om jeg maa lade enkelte Personer passere. Maa jeg lade enkelte Personer passere, saa skal jeg ligesuldt nøie give Agt paa, om der findes noget Mistænkeligt ved dem, og da indbringe dem med til Commandoet.

Sp. Men dersom Du skal udsørge dem, Du anholder, hvorledes skal Du da spørge?

Sv. Kort og bestemt, for at faae et bestemt Svar, og jeg skal lade, som jeg allerede var bekjendt med det jeg vilde vide; de Anholdte trues paa Livet, hvis de ikke tale Sandhed.

Sp. Hvilket skal Du spørge om?

Sv. Hvor staaer Fjenden? naar har Fjenden besat dette eller hiint Sted? hvor stærk er Fjenden og af hvad Slags Tropper? hvor faaer Fjenden sine Levnetsmidler fra?

Sp. Møde Blænkerne Troppeafdelinger, hvad da?

Sv. Da forholde Blænkerne sig ligesom Vedetterne under omvendt Forhold.

Sp. Naar Blænkerne medgives en Beiviser, hvor skal denne være, og hvorledes skal han behandles?

Sv. Medgives Blænkerne en Beiviser, da skal han være ved den bageste Mand. Beiviseren skal behandles

paa en god Maade, naar han ikke sætter sig til Modværge, eller vil løbe sin Vej; thi at vinde hans Fortrolighed kan være til stort Gavn.

Sp. Hvad mere har den at iagttage, som har Beiviseren ved sig?

Sv. At han nøie giver Agt paa, at Beiviseren ikke undviger, og naar det bliver mørkt, fratage ham Knive og andre skarpe Redskaber.

Den 11te almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Paa hvormange Maader kunne vi opdage Fjenden?

Sv. 1) Uden selv at blive opdaget,
2) og tillige selv blive opdaget af ham.

Sp. Hvorpaa kan Du skjonne, at Du ikke er opdaget af Fjenden?

Sv. Naar Fjenden forholder sig rolig, hvad enten han marscherer eller holder stille.

Sp. Hvorpaa kan Du skjonne, at Du er opdaget af Fjenden?

Sv. Naar Fjenden studser og forholder sig urolig, giver Tegn, skyder, raaber „Fyr!“, eller indsender Melding.

Sp. Hvorledes har Du som Blænker at forholde Dig, naar Du opdager Fjenden om Dagen, uden selv at være opdaget?

Sv. Det retter sig efter om jeg opdager Fjenden langt borte eller i Nærheden. Opdager jeg Fjenden langt borte, saa skal jeg ikke alene ved Tegn tilkjendegive det, men den, som har gjort Opdagelsen, skal selv gaae ind med Melding, og derved har han at iagttage, at han gaaer den nærmeste og skjulteste Vej, for ikke at blive opdaget,

og den anden Mand skal imidlertid iagttage Fjenden. Opdages Fjenden derimod i Nærheden, saa retter det sig efter om Commandoet, hvorfra vi ere udsendte, staaer i sieblifkelig Fare eller ikke. Staaer Commandoet i sieblifkelig Fare, saa skulle vi skyde og trække os tilbage til Commandoet. Staaer det derimod ikke i nogen Fare, saa skal den, der har gjort Opdagelsen, strax gaae ind med Melding, og derved har han det samme at iagttage som før er omtalt; skulle Fjenden befinde sig i en saadan Stilling og Styrke, at Blænkerne ved pludselig at kaste sig over ham har Udfigt til at gjøre et godt Coup, da udføres dette efterat Blænkerne gjenfædigt have underrettet hinanden derom.

Sp. Hvorledes har du som Blænker at forholde dig, naar du opdager Fjenden om Dagen, og du tillige selv er opdaget af Fjenden?

Sv. Det retter sig efter, om jeg opdager Fjenden langt borte eller i Nærheden. Opdage vi Fjenden langt borte, saa skulle vi ikke alene ved Tegn tilkjendegive det, men den, som har gjort Opdagelsen, skal selv gaae ind med Melding; dog behøver han ikke at gaae skjult, fordi han er opdaget, men han skal alligevel lade som han ikke er opdaget. Opdage vi Fjenden derimod i Nærheden, saa skulle vi strax skyde og trække os tilbage.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig, naar de opdage Fjenden om Natten?

Sv. Ligesom om Dagen, undtagen naar Blænkerne pludselig skulde støde paa Fjenden, saa skulle de, naar ikke anderledes er befaleet, skyde stærkt og gjøre et raff Angreb paa Fjenden, om dennes Styrke endog er vor langt overlegen.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig, naar de blive angrebne af Fjenden?

Sv. Det retter sig efter, om de maae indlade sig i Fægtning med Fjenden eller ikke. Maae de indlade sig i Fægtning med Fjenden, saa blænke de med ham og trække sig tilbage til en af Siderne af Commandoet, for ikke at lede Fjenden ind paa dette, og under denne Retirade har Blænkerne det samme at iagttage, som naar Bedetterne blive forfulgte af en overlegen Fjende. Maae de derimod ikke indlade sig i Fægtning med Fjenden, saa skulle Blænkerne trække sig ad skjulte Veie tilbage, søge saa hastigt som muligt at forsvinde for Fjenden og komme til det Sted, som Commandeuren i Forveien har befaleet. Alle Blænkerestandse **strax** naar Stud falde, for at erfare Marsagen, og derefter avancere, retirere eller blive.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig, naar de see sig affaarne fra det Commando, hvorfra de ere udsendte?

Sv. Saa skulle de, enten enkelt eller samlede, søge at flaae sig igjennem for at komme til Commandoet.

Sp. Hvorledes forholde Blænkerne sig, naar Commandoet bliver angreben?

Sv. Saa skulle de samle sig i en Trop for at falde Fjenden enten i Flanquen (Siden), eller i Ryggen.

Sp. Hvorledes forholde Blænkerne sig, naar Commandoet er nedhugget eller fanget?

Sv. Saa skulle de, enten enkelt eller samlede, søge at komme til den Armee, hvorfra de ere udsendte, for at give Underretning om hvad der er forefaldet.

Den 12te almindelige Hovedpligt som Blænker.

Sp. Hvad have Blænkerne at overgive til dem som afløse dem?

Sv. De skulle sige til dem som afløse dem, hvilken Veie de skulle følge, hvilke Steder og Gjenstande der i Egnen

ere afsøgte, og hvilke der endnu ikke ere afsøgte, og dersom de have en Beiviser med sig, skulle de afgive denne til dem, som afløse dem.

Om Forspids og Forblænkerere.

Sp. Hvad er Forspidsens og Forblænkerernes Hovedhensigt?

Sv. At sikke det Commando, hvorfra de ere udsendte, mod pludseligt i Fronten at blive overfaldet af Fjenden.

Sp. Hvilke ere de almindelige Hovedpligter som Forspids og Forblænkerere?

Sv. Foruden mine almindelige Hovedpligter som Blænker paaligger mig endvidere som Forspids:

At følge den befalede Bei.

Som Forblænker:

1) At være i den rigtige Høide og Afstand fra Commandoet og Forspidsen.

2) At holde Forbindelse med Sideblænkerne.

Sp. Hvorfor er det vigtigt, at isærdeleshed Forspidsen følger den befalede Bei?

Sv. Fordi ofte kun Forspidsen veed hvad Bei Commandoet skal, og alle andre Dele af Sikkerhedscorpsen maa holde Retning efter den, der saaledes angiver Marschlinien.

Om Sideblænkerne.

Sp. Hvad er Sideblænkerernes Hovedhensigt?

Sv. Det er nøie at passe paa, at det Commando, hvorfra de ere udsendte, ikke bliver overfaldet i Flankerne (Siderne).

Sp. Hvilke ere de almindelige Hovedpligter som Sideblænkerere?

Sv. Foruden mine almindelige Hovedpligter som Blænker paaligger mig endvidere som Sideblænker:

1) At være i den rigtige Høide og Afstand fra Commandoet og Forspidsen;

2) At vogte mig for inpassable Gjenstande, der kunde affjære mig fra Commandoet;

3) At vi skulle være Forblænkerne behjælpelige med Afsøgningen.

Sp. Hvorledes have Sideblænkerne da at forholde sig, naar de støde paa inpassable Gjenstande, som kunne affjære dem fra Commandoet?

Sv. Saa skulle vi trække os ind til Commandoet, og forblive ved dette, indtil vi komme Gjenstanden forbi, og saa indtage vi igjen den samme Høide som før; om Ratten og i stærk Taage blive Sideblænkerne ofte nødte til at trække sig ind til Commandoet.

Sp. Hvad kunde dette være for Gjenstande, som kunde affjære Sideblænkerne fra Commandoet?

Sv. Det kunde være Søer, Moser, Floder, Aaer, svære Fordybninger, høie Bakker, høie Diger og Gjerder, Skove og Krat.

Sp. Hvorledes blive Terraingjenstande, der kunne skjule Fjenden, f. Ex. Krat, Byer, enkelte Gaarde o. s. v., og ligge udenfor Sideblænkerernes Marschretning, eller paa den anden Side af inpassable Terraingjenstande, for hvilke Sideblænkerne maae trække sig ind til Commandoet, afsøgte?

Sv. Ved at Sideblænkerne indmelde til Commandoet, at saadanne Gjenstande forefindes, og der bliver da udsendt et Commando for at afsøge dem.

Om Bagspids og Bagblænkerere.

Sp. Hvad er Bagspidsens og Bagblænkerernes Hovedhensigt?

Sv. Det er, nøie at passe, at det Commando, hvorfra de ere udsendte, ikke bliver overfaldet bagfra.

Sp. Hvilke almindelige Hovedpligter paaligge Bagspids og Bagblænker?

Sv. Foruden vore almindelige Hovedpligter, som Blænker, paaligge os endvidere:

1) At vi skulle benytte Eggen saaledes, at vi itide kunne give det Commando, hvorfra vi ere udsendte, Underretning om noget Fjendelig nærmer sig bagfra;

2) Vi skulle anholde alle de Personer, som tage samme Bei som Commandoet marscherer, og affærdige dem efter den Instrux, vi have faaet;

3) Vi skulle vide hvorledes vi siebliffeligen kunne gjøre Bei og Broer ufremkommelige for den efterfølgende Fjende;

4) Vi skulle søge at opholde Fjenden saameget som muligt, ved at blænke med ham.

Sp. Hvorledes have Bagspids og Bagblænker at forholde sig, for at benytte Eggen saaledes, at de itide kunne give Commandoet Underretning, om Noget nærmer sig bagfra?

Sv. Vi skulle ikke alene see os tilbage, men ogsaa til begge Sider, og for at iagttage Eggen desbedre, gjøre vi bedst i, at afbenytte høie Punkter i denne; saaledes blive vi ved at følge Commandoet. Steder, hvor flere Bei og Fordybninger bagfra og fra Siderne falde ind i den Bei, hvorpaa Commandoet marscherer, maae vel iagttages og holdes besatte, saalænge som muligt.

Sp. Hvorfor skulle Bagblænkerne anholde de Personer, som tage samme Bei som Commandoet marscherer?

Sv. For at de ikke skulle forraade os for Fjenden.

Sp. Skulle Bagblænkerne indbringe alle de Personer, som tage samme Bei som Commandoet marscherer?

Sv. Det retter sig efter den Instrux vi have faaet, om vi skulle indbringe Alle, eller om vi maae lade enkelte Personer passere. Maae vi lade enkelte Personer passere, saa skulle vi noie lægge Mærke til, om de ikke forholde sig

mistænkelige, dersom det er Tilfældet, saa skulle de ligeledes bringes ind til Commandoet.

Sp. Hvem gjør Bei og Broer ufremkommelige for den efterfølgende Fjende?

Sv. Deels bliver det gjort af Bagblænkerne selv og deels af Landets Indvaanere. Hvad enten det nu bliver gjort af dem selv, eller de skulle paasee det bliver gjort af Landets Indvaanere, da skal det skee saa hastig som mulig, og forsvaerlig.

Sp. Hvorledes gjøres en Bei siebliffelig ufremkommelig for den efterfølgende Fjende?

Sv. Man tager nogle læsede Bogne, sætter dem tværs over Beien, og tager to Hjul af hver Bogn, eller dersom Træer staae paa Siderne afhugger man nogle, og faster dem enten paa langs eller paa tværs over Beien.

Sp. Hvorledes gjøres en Bro siebliffelig ufremkommelig?

Sv. Er det en Træbro, saa optages nogle Fjel og Planker og fastes paa den Side af Broen, hvor Commandoet er; er det derimod en Steenbro, gjøres den ufremkommelig ligesom en Bei.

Sp. Hvorledes gjøres et Badested siebliffelig ufremkommelig?

Sv. Ved at faste store Steen, Bognhjul eller Jernharver med Tænderne opad og deslige deri.

Sp. Hvorledes gjøres et Led siebliffeligen ufremkommelig?

Sv. Enten sommer man Ledet fast eller ogsaa kan man sætte nogle læsede Bogne for Ledet og tage to Hjul af hver Bogn. Indgangen til en By eller Skov gjøres ufremkommelig ligesom en Bei.

Sp. Hvorledes have Bagspids og Bagblænker at forholde sig ved at opholde den fremrykkende Fjende?

Sv. Det retter sig efter den Instrux, vi have faaet, om vi skulle blænke paa Stedet, eller om vi skulle blænke

under Retiraden. Skulle vi blænkre paa Stedet, saa skulle vi søge en saa dækket Stilling i Terrainet, som muligt, og derfra gjøre Fjenden al mulig Modstand; her maae vi ikke bryde os om at opoffre os selv, naar vi derved kunne fresse Commandoet. Skulle vi derimod blænkre under Retiraden, saa skulle vi trække os tilbage og skyde stærkt, naar han angriber stærkt, og svagere, naar han angriber svagere.

Paa den hemmelige Marsch.

Sp. Hvilke Pligter paaligge Blænkterne paa en hemmelig Marsch?

Sv. 1) At vi skulle gaae saa skjulte som muligt, ikke alene skjule os for Fjenden, men ogsaa for Landets Indvaanere; derfor afbenytte Egne saaledes, at vi søge at undgaae beboede Steder og alfare Veie;

2) Afstanden, som vi skulle holde fra Commandoet, retter sig efter den Instrux vi have faaet; men den er i Almindelighed langt kortere end paa en aaben Marsch;

3) Vi skulle anholde og indbringe alle de Personer, som enten have opdaget os eller det Commando, hvorfra vi ere udsendte;

4) Have vi faaet Befaling, at vi skulle forespørge os om Veie hos Landets Indvaanere, eller der medgives os en Veiviser, saa maae vi, efterat have afbenyttet den eller dem, ikke lade dem passere; men de skulde enten forblive hos Blænkterne, eller ogsaa bringes ind til Commandoet. For om det var i Fjendens Land, saa kunde de let forraade os for Fjenden, og det kunde være til stor Skade for Armeen;

5) Opdage vi Fjenden, saa skulle vi ikke alene ved Tegn eller Signal tilkjendegive det, men ligeledes indsende Melding derom til Commandoet;

6) Støde vi pludseligen paa Fjenden og han har bemærket os, saa retter det sig efter den Instrux vi have

faaet, om vi maae indlade os i Fægtning med Fjenden eller ikke. Maae vi indlade os i Fægtning med Fjenden, saa skulle vi søge at gjøre ham al mulig Skade, og faae Fjendens Opmærksomhed henvendt paa os selv og ikke paa Commandoet, derfor maae vi ikke bryde os om at opoffre os selv, naar vi kunne fresse dette; maae vi derimod ikke indlade os i Fægtning med Fjenden, saa skulle vi skyde og trække os tilbage til en af Siderne af Commandoet, for ikke at lede Fjenden ind paa det. Har han derimod ikke bemærket os, maae vi holde os saa skjulte og rolige som muligt, og indmelde det til vort Commando, medmindre han er saa svag, eller i en saadan Stilling, at vi ved en øieblikkelig raff Handling kunne overvinde ham;

7) Blive vi adspredte, saa skulle vi søge at komme til det i Forveien bestemte Samlingssted.

Sp. Hvorledes forholde sig de, fra et hemmeligt staaende eller marscherende Commando udsendte Blænkere, der skulle hente Levnetsmidler eller Fourage?

Sv. Da det herved, ligesom under hele Marschen, er af største Bigtighed ikke at blive opdaget, snige de sig skjult til et affidesliggende Huus eller Gaard; een eller to Mand søge uden Støi, saa lidt kjendelige som Militair som muligt, og helst talende Landets Sprog, at faae Eieren ud. Af denne forlanges under et eller andet Foregivende de Levnetsmidler eller Fourage, som skal have, henbragt paa et nærliggende skjult Sted, hvorfra det ubemærket kan blive transporteret til Commandoet. Imedens dette foregaaer i Huset eller Gaarden have de øvrige Blænkere skjult posteret sig omkring samme, saaledes at Ingen kan forlade Huset, og den omkring værende Egn er observeret. Saasnart det Forlangte er henbragt paa det bestemte skjulte Sted, bevogtes Husets (Gaardens) Folk i samme af dem,

som gjorde Requisitionerne. De Dvrigte begibe sig skjult til Stedet, hvor det Forlangte er henbragt, og bringer det ad en skjult Vej til Commandoet. Først naar disse ere underveis derhen, forlade de i Huset (Gaarden) Posterede samme, idet de slaae en anden Retning ind end den, hvori Commandoet opholder sig, hvilket de da søge at naae skjult, og ad Omveie.

Opdager de til Sikkring udsillede Poster Fjenden, og der ikke er øieblikkelig Fare, hverken for de Udsendte eller Commandoet, udføres i Hast det Paabegyndte og derpaa træktes skjult til Commandoet; er der derimod øieblikkelig Fare, opgives Alt, og Enhver søger saa skjult som muligt at komme til Commandoet; overfalde pludselig Fjenden de Udsendte, saa fyres strax og meget, hvorpaa Enhver søger saa hurtigt som muligt at komme Fjenden af Sigte, og skjult ad Omveie støde til Commandoet eller det forud aftalte Samlingssted. Skulde en saaledes udsendt Blænker eller Commanderet blive opsnappet af Fjenden, maa han paa ingen Maade og ved ingen Trubsel forraade Commandoets Opholdssted, Styrke, Bestemmelse eller Noget, der kan skade Armeen.

Naar udsendt for at undersøge om Fjenden har besat et eller andet Sted.

Sp. Hvorledes have Blænkerne at forholde sig, naar de blive udsendte for at indhente Efterretning om Fjenden?

Sv. Det retter sig efter, om vi blot skulle skaffe at vide om Fjenden har besat (eller opholder sig paa) et eller andet Sted, eller om vi tillige skulle skaffe at vide, hvor stærk Fjenden er, og hvad Stags Tropper.

Sp. Naar Blænkerne udsendes for at faae at vide, om Fjenden opholder sig paa et eller andet Sted, hvorledes have de da at forholde sig?

Sv. De skulle nærme sig Stedet med Forsigtighed, og først ved alle dem, de møde, søge at faae at vide, om Fjenden skulde opholde sig der, men de maae alligevel ikke lade sig nøie med deres Udsagn, men selv overbevise sig om Sandheden, og derfor afføge Stedet, som det læres ved Afspøgnen.

Sp. Hvorledes skulle Blænkerne forholde sig, naar de tillige skulle skaffe at vide, hvor stærk Fjenden er?

Sv. Saa lister en af de flinkeste Blænker, helst en, der er Landets Sprog mægtig, sig hen til et Huus eller en Gaard, der ligger det af Fjenden besatte Sted nærmest muligt, søger uden Støi at faae Eieren, eller den af Husets Folk eller Derværende, der maa antages at kunne give de vigtigste Oplysninger, til at følge med sig (lader han sig ikke hertil bevæge paa anden Maade, da maa Trubsel anvendes) til Commandoet; ere de af den Medbragte givne Oplysninger ikke tilstrækkelige, eller kan man, hvilket ofte i Fjendens Land er Tilfældet, ikke sikkert stole paa hans Udsagn, da maa en snu og flink Blænker, der er Landets Sprog mægtig, forklædt, see at snige sig igjennem den fjendtlige Vedetkjæde; bliver han anraabt af de fjendtlige Poster, maa han naturligtvis forholde sig rolig, og liggende i en Slugt, under en Busk eller deslige passe Diebliffet, naar de fjendtlige Poster ikke ere saa opmærksomme som de burde, f. Ex. naar de anraabe og examinere en af deres egne ankomne Patrouiller eller Afspøgnen; tale indbyrdes eller vende Ryggen til, — til at liste sig igjennem Fjeden. Herester vil det være let for ham, naar han forholder sig klogt og siffigt, at faae Fjendens Stilling, Styrke, Hensigt, Waabenart m. m. at kjende. Har han saaledes opnaaet sin Hensigt, maa det være ham ligesaa magtpaaliggende at komme ubemærket tilbage som han kom frem.

Sp. Hvad maa bevæge den gode og brave Infanterist

til, af alle Kræfter at bestræbe sig for at udføre en saadan Befaling paa det fuldkomneste?

Sv. De bragte Oplysningers store Vigtighed for Armeen, og Paaskjonnelse for den Tilid, hans Foresatte viser ham, ved at give ham en saa farefuld Befaling til Udførelse.

Hvorledes Afføgningen skeer af de forskjellige Terraingjenstande baade Dag og Nat.

Sp. Hvorledes forholde Blænkerne sig, naar de afføge Huulveie og Slugter?

Sv. De holde dem paa den ydre Kant af de Straainger, som danne Huulveien eller Slugten, og kun, naar de ikke deraf kunne oversee samme, maae een eller to Mand gaae derved.

Sp. Hvad skal en Melding over en saadan afføgt Huulvei indeholde?

Sv. Huulveiens Bestaffenhed, hvor lang den er, hvor bred den er, og hvorledes Egnen paa den anden Side er bestaffen.

Sp. Hvorledes afføges Broer og Aaer?

Sv. Naar en Bro skal passeres, maa Terrainet paa denne Side Abredden først afføges, hvorved Blænkerne tillige søge at opdage, om der er Noget mistænkeligt at see hiinsides Aaen, samt om der findes Badesteder, og da, om disse ere passable. Derpaa strides til den egentlige Undersøgelse af Broen, hvilket skeer derved, at man seer efter om Bjælkerne ere overstaarne, om Plankerne ere løsnede, og om der er anlagt Miner, eller tændt Ild under Broen.

Sp. Hvad skal en Melding om en saadan afføgt Bro og Aa indeholde?

Sv. Broens Bestaffenhed, hvor bred og hvor lang den

er, om det er en Træ- eller Steenbro, Vandets Løb, om der er haard eller blød Bund, Abreddens Bestaffenhed, og hvorledes Egnen paa den anden Side er bestaffen. Om der er Overgangssteder i Nærheden.

Sp. Hvorledes forholde Blænkerne sig, naar de støde paa levende Hegn, Jordvolde o. s. v.?

Sv. Naar disse løbe i samme Retning som Blænkerne marschere, saa følge de den indvendige Side, og see derved tillige engang imellem forsigtig ud over Hegnet; løbe de derimod i modsat Retning, da maa den ene Blænker først med Forsigtighed see ud over Hegnet, og naar han da, efter intet Fjendeligt at have bemærket, vil strige over og gaae videre, saa maa den anden Blænker blive staaende paa denne Side Hegnet, indtil den Første er kommen vel over, for at han i Tilfælde af at Fjenden dog skulde være der, da strax kan være istand til at understøtte sin Kammerat.

Sp. Hvorledes forholde Blænkerne sig, naar de afføge Kornmarker, Krat og Skove?

Sv. Naar Blænkerne passere igjennem Kornmarker og Kratkov, da maae de gaae i en tættere Række end ellers. Naar dette ikke kan skee, da bør de ikke gaae frem i en ganske lige Retning, men noget i Zirkel. Naar de, idet de passere en Skov, nærme sig den ydre Rand af samme, da maae de, forinden de passere videre, først gjøre Holdt, for deraf at speide omkring i Terrainet, uden selv at blive seet.

Sp. Hvorledes afføges enkelte Gaarde og Huse?

Sv. Naar Husets Omgivelser ere undersøgte, saa nærmer den ene Blænker sig dette, figer ind gjennem Binduer eller andre Abninger, og naar han da intet mistænkeligt opdager, kalder han een af Beboerne frem, hvilken han da, enten ved Trudsel, eller med det Gode, formaaer at

fortælle Alt, hvad han veed om Fjenden. Naar han nu foregiver, at Intet fjendtligt er i Huset, saa beholder den ene Blænker ham udenfor, medens den Anden undersøger Huset. To og to Mand, som komme til hver Gaard, maae bestandig understøtte hinanden.

Sp. Hvorledes skeer Afføgningen af en Landsby?

Sv. I Regelen paa samme Maade som Afføgningen af Huse og Gaarde, kun maae de Blænkerne, der først komme til Landsbyen, især naar de befinde sig i et fjendtligt Land, beholde den første den bedste Beboer hos dem, deels som Gidsel, deels for at han kan give dem Underretning om Fjenden, og deels for at han kan vise dem, hvor de Fornemste i Byen, s. Ex. Præsten o. s. v., boe, hvilken Sidste da føres til Troppen. Hele Afføgningscommandoet maa staae i Forbindelse med hinanden.

Sp. Hvad skal en Melding om en saadan afføgt By indeholde?

Sv. Hvor stor Byen er og hvor mange Indgange den har; om der ere en eller flere store Bygninger i Byen; om der loper en Aae igjennem eller i Nærheden af Byen, og hvorledes Egnen paa den anden Side er beskaffen.

Om Meldinger.

Sp. Naar Bedetterne og Blænkerne opdage Noget i Terrainet, hvorom de ville underrette deres Feltvagt eller Tropp, paa hvilke Maader kan da dette skee?

Sv. Ved Tegn, ved mundtlig Melding og ved Skud.

Sp. Hvornaar melde Bedetterne og Blænkerne ved Tegn?

Sv. Naar de ville give deres Feltvagt eller Tropp en hurtig Meddelelse, og, naar Tegnet for det de ville melde, i Forveien er aftalt. For at Bedetterne og Blænkerne

kunne vide at Tegnet er blevet bemærket, bliver der svaret med et lignende Tegn.

Sp. Hvornaar melde Bedetterne og Blænkerne mundtlig?

Sv. Længere Meldinger, hvis Meddelelse ikke udbræve en saa stor Hurtighed, og hvilke tillige ikke godt, paa Grund af deres Længde, kunne meldes ved Tegn, maae skee mundtlig. Ogsaa maa, naar der i Forveien er meldt ved Tegn, i de fleste Tilfælde paafølge en mundtlig Melding.

Sp. Hvornaar melde Bedetterne og Blænkerne ved Skud?

Sv. Naar de støde pludseligen paa Fjenden eller opdage ham i deres umiddelbare Nærhed; eller ogsaa, naar han er i saa stærk Fremrykning, at der ikke er Tid til at melde mundtlig.

Sp. Hvilke Ting bør Bedetten og Blænkeren især lægge Mærke til, og, om fornødent gjøres, melde?

Sv. Naar fjendtlige eller ubekjendte Patrouiller eller større Troppesdelinger vise sig; naar han i længere Afstand seer Støvsfyer eller Blinken af Baaben; naar han hører Skyden; naar han bemærker Bevægelser eller Forandringer i den fjendtlige Stilling; naar han, især om Natten, hører marscherende Tropper, Råsten af Vogne eller Kanoner, Signaler og vedholdende Hundegjæen, eller seer Blusild og Røgskyer, der kunde antyde Forøgelse eller Formindskelse af den fjendtlige Bagtild.

Sp. Hvorledes indsender den enkelte Bedetpost sin Melding?

Sv. Han melder ved Tegn, eller, naar dette ikke lader sig gjøre, overdrager han den ene Mand af den nærmeste Dobbelpost at overbringe Meldingen.

Sp. Hvorledes indsender den dobbelte Bedetpost og Blænkerroden sin Melding?

Sp. Den Mand, der har opdaget det, der skal indmeldes, gaaer ind og melder.

Sp. Hvorledes skal Bedet og Blænker fremsige sin Melding?

Sw. Med Bestemthed og Rolighed, samt ikke melde Andet, end hvad han virkelig har seet eller hørt. Først nævner han Nummer eller Navn paa sin Post, dernæst angiver han i Meldingen selv, hvad han har seet eller hørt, Retningen og Afstanden. Tillige maa han, naar Meldingen angaaer Troppesdelinger, om muligt angive disses Vaabenart og Styrke, samt den Retning, i hvilken de bevæge sig.

Sp. Hvorledes bringes en mundtlig Melding fra den yderste Deel af Kosakvedetten?

Sw. Naar af den forreste Deel en Mand bliver sendt tilbage til Feltvagten med en Melding, saa rykker en Mand af den nærmeste Deel i hans Sted frem i den forreste Deel, og en Mand af alle de følgende Dele indtage deres Formands Plads, hvorefter den Mand, som har overbragt Meldingen, tager Post i den sidste Deel. Skal han bringe mundtlig Ordre tilbage, saa indtager Enhver igjen sin forrige Stilling.

Sp. Hvorledes overbringes en skriftlig Melding, eller et Tegn fra den yderste Deel af Kosakvedetten?

Sw. Den eller det gaaer rask fra Mand til Mand.

Sp. Naar Bedetterne eller Blænkerne bemærke Fjenden saa langt borte, at deres Corps ikke for Diebliffet er udsat for Fare, hvorledes forholde de sig da?

Sw. Først give de ved Tegn Naboposterne og Feltvagten, Sideblænkerne og Troppen tilkjende, at Fjendtligt er der, at de skulle standse; og dernæst, efterat de have observeret noget Noiere, med Hensyn til Fjendens Antal, Vaabenart, samt Stilling og Marschretning, gaaer een af dem tilbage til Feltvagten eller Troppen for at melde.

Sp. Naar Bedetterne eller Blænkerne overraskes af Fjenden paa en saadan Maade, at de ikke kunne komme til at skyde, hvorledes melde de da?

Sw. Saa raabe de høit: „Fjenden er der“!

d) Om Patrouiller.

Sp. Hvad forstaaes ved Benævnelsen „Patrouille“?

Sw. En mindre Trop, der udsendes for at eftersee Posterne, afføge Terrainet, eller indhente Efterretning om andre Gjenstande, som have Hensyn til Fjenden og hans Stilling, men i Almindelighed ikke for at indlade sig i Fægtning.

Sp. Hvorledes forholde Patrouiller sig, naar de bemærke Fjenden?

Sw. Er han i længere Afstand, saa sendes mundtlig Melding til Feltvagten; er han derimod i Nærheden, saa skyder Patrouillen strax, for at underrette Bedetterne og Feltvagten derom.

Sp. Hvorledes er Patrouillers Marschorden?

Sw. Større Patrouiller, bestaaende af 12 til 20 Mand, sender sædvanlig 2 Mand forud, 2 til hver Side, og 1 som Bagspids, medens Føreren beholder de Dvorige hos sig; mindre kun en enkelt Mand for, bag og til Siderne.

Sp. Hvorledes forholde Patrouiller sig, naar de støde paa andre Patrouiller?

Sw. Naar Førerne kjende hinanden, da verle de blot Kjendings tegn; i modsat Fald skeer Anraabet paa samme Maade, som dette er omtalt ved Bedetterne; den større Patrouille anraaber den Mindre.

Sp. Naar Patrouiller blive angrebne af Fjenden, hvorledes forholde de sig da?

Sw. Mandskabet samler sig til Føreren og trækker sig, under vedvarende Forsvar, i god Orden tilbage.

Sp. Naar Patrouiller opdage Fjenden i Fremmarsch

mod vor Stilling, og han allerede er i Nærheden, hvorledes forholde de sig da?

Sv. Saa give de ved flere raff paa hinanden følgende Skud Forposterne tilskjende, at Fjenden er nær.

Sp. Hvilke Slags Patrouiller har man?

Sv. Visiteringspatrouiller, Afføgningspatrouiller og Snigpatrouiller.

Sp. Hvilken Bestemmelse have Visiteringspatrouillerne?

Sv. De udsendes fra Feltvagten for at eftersee om Bedetterne ereaarvaagne paa deres Post, og om de kjende deres Pligter; samt for at vedligeholde Forbindelsen i Bedetskjæden.

Sp. Hvorledes gaaer en Visiteringspatrouille?

Sv. Visiteringspatrouillen, der bestaaer af 3 til 5 Mand, hvoraf Føreren stedse beholder 1 til 2 Mand hos sig, medens de Andre blive fordeelte forud og til Siderne, gaaer om Dagen sædvanlig indenfor, og om Natten udenfor Bedetskjæden. Den gaaer i Regelen først til den nærmeste Feltvagt og dennes Fløvedet, passerer derpaa langs med dens egen Feltvagts Bedetskjæde, og gaaer derpaa til den anden Feltvagts Fløvedet, hos hvis Commandeur den melder sig, hvorefter den vender tilbage til sin egen Feltvagt.

Sp. Naar Visiteringspatrouillen bemærker Noget urigtigt, f. Ex. at en Post sover, eller er drukken, hvorledes forholder den sig da?

Sv. Saa lader den Posten besætte med en Mand af Patrouillen, hvorimod den Afløste føres til Feltvagten.

Sp. Hvilken Bestemmelse have Afføgningspatrouillerne?

Sv. De skulle enten afføge Terrainet i længere Afstand henimod Fjenden, eller ogsaa indhente Efterretninger om Fjenden, ligesom de ogsaa kunne blive anvendte i andre særegne Tilfælde.

Sp. Hvorledes er Afføgningspatrouillens Gang?

Sv. Den maa, saavidt see kan, gaae dækket, for saalidt som muligt at blive bemærket, hvorfor den maa benytte det gjennemskaarne Terrain, hvor dette kan lade sig gjøre.

Sp. Hvilken Bestemmelse have Snigpatrouillerne?

Sv. At nærme sig de fjendtlige Forposter saa hemmeligt som muligt, for at udspeide deres Stilling, for at indhente Efterretninger fra den Egn, hvor man forventer Fjenden, eller for at opsnappe fjendtlige Bedetter o. s. v.

Sp. Hvorledes forholder en Snigpatrouille sig paa Marschen?

Sv. En Snigpatrouille, der bestaaer af 2 til 5 Mand, maa sædvanlig før Marschen have aflagt Befalningen. Den marscherer kun paa skjulte Veie, eller i et Terrain, hvor den kan forskaffe sig god Dækning. Den maa saavel undgaae Paaefagen igjennem Landsbyer, som ogsaa at møde disses Indvaanere, samt, naar det kan undgaaes, ikke indlade sig i Kamp med Fjenden.

Sp. Naar en Snigpatrouille bliver udsendt for at erfare om Fjenden er i Fremrykning, hvorledes forholder den sig da?

Sv. Den maa snige sig frem, i Nærheden af den Bei hvorfra Fjenden ventes, og idet den stedse beholder denne Bei for Die, søger den at naae et Terrainaffnit, hvorfra den har fri Udsigt over den foranliggende Egn, og ikke selv kan bemærkes. Opdager Patrouillen nu at Fjenden rykker frem, saa sendes strax en Mand tilbage, der da tillige, saavidt muligt, maa melde hans Styrke og Baabenart. Naar Fjenden kommer nærmere, trækker Patrouillen sig, saa skjult som muligt, tilbage, imedens den tillige stedse iagttager Fjenden.

Sp. Skal Snigpatrouillen om Natten forsøge at ophæve en fjendtlig Bedet, hvorledes forholder den sig da?

Sv. Naar Patrouillen har opdaget den fjendtlige Bedet, lader den een Mand, der i Forveien maa have bortlagt Lædertsøi og Gevær, og blot er bevæbnet med en Sabel, krybende nærme sig Bedetten, idet han benytter sig, saameget som muligt, af Terrainet til Dækning. Naar han nu er kommen Bedetten saa nær, at han kan naae ham ved nogle Spring, saa venter han indtil denne giver sig en Blottelse, hvilken han da benytter til at springe ind paa ham og afvæbne ham. Skulde han forsøge at strige, saa truer man ham med, øieblikkelig at gjenmembore ham. Er det en dobbelt Post, da maae To krybe frem; men de maae da handle i fuldkommen Overensstemmelse med hinanden.

e) Pligterne under Fægtningen.

Sp. Hvad forstaaer Du ved Fægtning?

Sv. Sammenstødet med Fjenden, for ved Vaabnenes Magt at overvinde eller tilintetgjøre ham.

Sp. Hvad skal Du bestandig vise under Fægtningen?

Sv. Mod og Tapperhed.

Sp. Hvorledes belønnes Mod og Tapperhed?

Sv. Med Ære, Seir, Agtelse og Belønning.

Sp. Hvorledes straffes Feighed?

Sv. Med Skjendsel, Foragt, Nederlag og Fangenskab.

Sp. Hvilke Forsvarsvaabn bruger Infanteristen i det fluttede Angreb?

Sv. Geværet med Bajonet, som Stødvaaben.

Sp. Hvilke Forsvarsvaabn bruger Infanteristen i den spredte Fægtning?

Sv. Geværet med Bajonet som Skydevaabn, og hvor Leilighed gives ogsaa som Stødvaaben.

Sp. Naar gives Vardon under Fægtningen?

Sv. Ikke førend Fjenden er slagen, og de, som ere

tilbage, ikke sætte sig til Modværge, men faste Vaaben. Kun flette og feige Soldater ville nedhugge eller dræbe værgeløse Fjender; thi det er umenneskeligt og grusomt.

Sp. Hvorledes har Infanteristen at forholde sig under Fægtningen, naar der bliver blæst Appel?

Sv. Saa skal Infanteristen saa hastig som mulig forføie sig til Fanen, eller ogsaa til den Person som lader blæse Appel.

Sp. Hvorledes har Infanteristen under Fægtningen at forholde sig med Hensyn til sin Anfører?

Sv. Vi skulle bestandig holde Die med Anføreren; see vi, at han er i Fare, da skulle vi øieblikkeligen hjælpe ham, og der ved maa vi ikke bryde os om at opoffre vort eget Liv, naar vi blot kunne frelse Anføreren; thi en Afdeling uden Anfører er saa godt som til ingen Nytte.

Sp. Hvorledes har Infanteristen under Fægtningen at forholde sig med Hensyn til sin Fane?

Sv. Fanen, hvortil vi have svoret at ville tjene Kongen og Fædrelandet huld, tro og lydig, maae vi ikke lade falde i Fjendens Hænder uden ved Døden. Den Skam at have ladet sig fratage Fanen, falder saavel paa enhver Enkelt som paa den hele Afdeling, til hvis Forsvar den var anbetroet.

Sp. Hvorledes har Infanteristen at forholde sig med Hensyn til sine Kammerater, som under Fægtningen blive saarede ved Siden af ham?

Sv. Her maae vi ikke være vore Kammerater behjelpelige, men blive ved at tage Deel i Fægtningen; thi Anføreren vil nok i Forveien have truffet Foranstaltninger, at der vil blive sørget for de Saarede.

Sp. Hvorledes har Infanteristen, som bliver saaret under Fægtningen, at forholde sig?

Sv. Han skal, naar det er særdeles nødvendigt, enten

forbinde sig selv, eller see at blive forbunden, og naar det er skeet, og det nogenlunde er ham muligt, skal han strax igjen tage Deel i Fægtningen.

Sp. Maa der gjøres Bytte?

Sv. Nei! kun den feige og usle Soldat plyndrer Saa-rede og Døde, medens hans brave Kammerater opoffre Liv og Blod.

Sp. Naar gjøres Fanger?

Sv. Ikke førend Fjenden er slagen.

Sp. Hvorledes behandles Fanger?

Sv. Saaledes som vi selv onskede at blive behandlede, naar vi vare i deres Sted. Er det fangne Officerer, da skulle de behandles med Agtelse.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig i Fægtningen i den sluttede Orden, f. Ex. i Colonne, Quarré o. s. v.

Sv. Han maa blive paa den ham anviste Plads, og nøie efterfølge de Befalinger, der maatte blive ham givne. Skal han angribe med Bajonetten, saa maa han rykke frem med Mod og Tillid, og hvis han har lært at bruge sit Vaaben godt, saa vil han ogsaa hæderligen bestaae i Haandgemængen. I Quarré maa han staae **tæt** sluttet i Geleddet, være koldblodig og rolig, ikke skyde forinden han faaer Ordre, eller at Fjenden er ganske nær. De saa Nyttene, der efter en Salve endnu blive tilbage, ville med Vished kunne drives tilbage med Bajonetten.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig i den spredte Fægtning?

Sv. Idet han efter Gvne bestræber sig for at skade Fjenden, maa han tillige vedligeholde Forbindelsen i Række, samt nøie rette sig efter de givne Signaler. Han maa ikke skyde, førend han kan vente at træffe, og maa især sigte paa de fjendtlige Officerer, Underoffi-

cerer og Horriblæsere. Han bør benytte Dækning, naar den kan faaes, men maa heller ikke være bange for at kæmpe uden denne. Skulde Fjenden forsøge, ved et raff Angreb, at tage vor Stilling, saa maa han blive rolig staaende, indtil denne kommer ham nær, og naar han da modtager ham med sit velrettede Skud, saa vil hans Angreb sikkert mislykkes.

Sp. Naar en enkelt Infanterist bliver angrebet af een eller to Cavallerister, hvorledes har han da at forholde sig?

Sv. Er der en dækkende Terraingjenstand saa nær, at hgn kan benytte den, saa bør han gjøre dette, og derfra nedskyde den sig nærmeste Fjende. Er Afstanden fra Dækningen for stor, saa maa han, naar den Første er ham saa nær, at han kan tage sikkert Sigte paa ham, skyde denne ned, og derpaa modtage den Anden med Bajonetten.

Sp. Naar Infanteristen ved en eller anden Noorden bliver sprængt fra sin Afdeling, hvorledes forholder han sig da?

Sv. Saa maa han melde sig til den af vore egne Troppeafdelinger, der er ham nærmest.

Sp. Hvorledes forholder han sig, naar han selv, uagtet tappert Forsvar, bliver overmandet og fangen?

Sv. Han maa ikke vise sig modløs eller forsagt, og paa ingen Maade aabenbare Noget, der kunde være vor Armee til Skade, som f. Ex. Feltraab eller deslige.

D) Pligterne i Qvarteer, Leir og Bivouac.

I Qvarteret.

Sp. Hvorledes inddeles Qvartererne i Felten?

Sv. Alle Qvartererne inddeles i saadanne:

1) hvor man opholder sig i nogen Tid, og

2) hvor man opholder sig i kort Tid eller hemmeligt.

Sp. Hvad vil det sige, at man opholder sig i nogen Tid?

Sv. Det vil sige, hvor man opholder sig i flere Uger eller Maaneder, og det kaldes Cantonneringsqvarter.

Sp. Hvad vil det sige, at man opholder sig i kort Tid, eller hemmeligt?

Sv. Det vil sige, hvor man opholder sig i nogle faa Timer eller Dage, og det skeer paa Gjennemmarscher, paa Forpost, eller naar man søger Ly for Veiret.

Sp. Hvilke Pligter paaligger Infanteristen i Qvarteret i Felten?

Sv. 1) Pligterne imod min Vært og hans Tjenestefolk;

2) Pligterne imod mine Kammerater;

3) Pligterne med Hensyn til mine Munderingsstykker, Armatur og Amunition;

4) Pligterne med Hensyn til min Underholdning og Sundhed;

5) Pligter for at kunne rykke saa hastig ud som mulig.

Sp. Hvilke Pligter paaligger Dig mod din Vært i Qvarteret i Felten?

Sv. At omgaaes Værten paa en høflig Maade, være forsigtig med Ild og Lys, ikke forlange mere end det der kan tilkomme os, og det skal skee paa en høflig og beskedent Maade; thi at vinde Værtens Fortrolighed kan være til stort Gavn for os og Armeen.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig mod Tjenestefolkene i Qvarteret i Felten?

Sv. Vi maae ikke indlade os i nogen Fortrolighed med dem; have vi faaet en Ordre eller Befaling, da maae vi ikke sige dem den, og ville vi indbyrdes tale med hverandre derom, da skal det skee sagte, fordi vi let kunne blive belurede, og er det i Fjendens Land og paa en hemmelig Marsch, saa skal Mandstabet i hvert Qvarter noie passe paa, at ingen af Gaardens Folk komme ud, da de let kunne forraade os for Fjenden.

Sp. Hvorledes skal du forholde dig mod dine Kammerater i Qvarteret i Felten?

Sv. Jeg skal omgaaes dem af min egen Afdeling, saavel som af fremmede Afdelinger paa en god og ordentlig Maade; være dem behjælpelig og gaae dem tilhaande saa meget som mulig. Er der Trang paa Levnetsmidler, saa skal jeg dele med dem. Den ældre Kammerat skal bestandig foregaae den yngre med et godt Exempel, og den Yngre skal med Taknemmelighed modtage den Eldres Raad.

Sp. Hvorledes har du at forholde dig med Hensyn til dine Munderingsstykker?

Sv. Efter hver Gang de ere brugte, skal jeg pudse og istandsætte dem saaledes, at de stedse kunne være i god Orden og brugelig Stand.

Sp. Hvorledes forholder du dig med Hensyn til dit Skydevaaben?

Sv. Det retter sig efter, om det skal være ladet eller ikke. Skal mit Skydegevær være ladet, skal jeg ofte eftersee om Ladningen er vel tilbutids og der er Krudt i Pistonen. Skal det derimod ikke være ladet, saa skal jeg udtrække Skuddet og pudse det saaledes, at, naar det skal lades igjen, det da er i Orden, Pistonen reen, o. s. v.

Sp. Hvorledes forholder du dig med Hensyn til din Amunition?

Sv. Amunitionen, hvorunder jeg forstaaer Krudt og Rugler, hvoraf der er gjort Patroner, skal jeg vogte for, ikke at blive vaad eller fugtig, og naar jeg sætter Patronerne i Tassen, skal jeg paasee, at de ikke blive gnavede.

Sp. Hvorledes har Infanteristen at forholde sig med Hensyn til sine Munderingsstykker, Armatur o. s. v., hvor han opholder sig i længere Tid i Qvarteret i Felten?

Sv. Da han her ikke behøver at være belavet paa øieblikkelig Udrykning, saa skal han op hænge sit Løi, saaledes som lært er i Exerceerskolen.

Sp. Hvor Infanteristen kun opholder sig en kort Tid, som paa en hemmelig Marsch, hvorledes er Forholdet da?

Sv. Da vi her hvert Dieblif maae være belavede paa oieblikkelig Udrykning, saa skal Toiet være saaledes sammenlagt, som vi have lært det ved Vafningen.

Sp. Hvilke Pligter paaligge dig i Qvarteret i Felten med Hensyn til din Underholdning?

Sv. At vi skulle lave os god og sund Mad af de leverede Portioner, og holde saaledes Huus, at vi hver Dag kunne faae et Maaltid varmt Mad; er der nogle af Kammeraterne udcommanderede, saa skulle vi lige saa godt sørge for dem, som for os selv. Bliver der leveret Kjød i Portioner, saa skal det koges paa eengang, fordi det da bliver bedre.

Sp. Hvilke Pligter paaligge Infanteristen i Qvarteret i Felten, med Hensyn til sin Sundhed?

Sv. Reenlighed er en Hovedting for Sundheden; have vi faaet vaade Klæder, da skulle vi skifte for at faae tørre paa, men vi maae ikke tørre de vaade Klæder i den Stue, hvori vi opholde os; vi maae heller ikke have for stærk Varme i det Kammer, hvori vi opholde os; thi derved blive vi uskiftede til at modstaae Kulden, og imod ondt Veir maae vi ikke søge at hærde os ved Brændevin eller andre stærke Drikke, da disse kun hjælpe os for Diebliffet.

Sp. Hvorledes har Infanteristen at forholde sig for at rykke ud saa hastig som muligt af sit Qvarter i Felten?

Sv. Om Dagen maa han aflægge sin Armatur og Læderoi, men skal blive i Qvarteret. Om Natten skal han være i fuldkommen Paaklædning. Der skal i det Mindste brænde et Lys i hvert Qvarter, for i en Hast at kunne tænde een eller flere Lygter, og i det Mindste een Mand af hvert Qvarter patrouillere omkring Gaarden.

Sp. Hvorledes har Infanteristen at forholde sig, naar der bliver blæst Allarm?

Sv. Blæses der Allarm skal Alle saasnart som muligt, uden at der skeer nogen Uorden, forsøe sig til Samlingspladsen, og derved iagttage, at de af deres Kammerater, der ikke ere vidende om Allarmen, underrettes derom.

Sp. Men dersom Fjenden allerede havde besat Veien som fører til Samlingspladsen?

Sv. Saa skal Infanteristen vide saa god Beskeed, at han ad en anden Wei kan komme til Samme.

Sp. Men dersom der ikke var andre Weie, der førte til Samlingspladsen end den, som Fjenden havde besat?

Sv. Saa skal Mandskabet samle sig fra flere Qvarterer, og søge at slaae sig igjennem for at komme til Samlingspladsen.

Sp. Hvorledes har Mandskabet at forholde sig, naar Fjenden pludseligen støder paa det, hvor det har opholdt sig i længere Tid, og altsaa uden Vaaben og uden at have pakket?

Sv. Saa gjør Infanteristen bedst i at tage Gevær, Lædertoi og saameget Andet som muligt paa Armene eller i Haanden, og søge saaledes saa hastig som mulig at naae Samlingspladsen; thi der bliver saa nok givet Tid og Leilighed til ordenlig at klæde sig paa, og man maa her ikke bryde sig om at tabe noget af sit Toi, naar man blot kan frelse sig selv og sine Vaaben.

I Veir og Vivouac.

Sp. Hvilke Pligter paaligge Infanteristen i Veiren og Vivouaken?

Sv. Foruden de Qvarterpligter, der her ere anvendelige, skulle vi, hvad enten vi ligge i Telte eller i Jordhytter, bestandig sørge for at have dem rene og ordentlige, og vi skulle ligeledes sørge for at vore Munderingsstykker, Ammunition og Armatur ikke blive vaade og fugtige.

g) Om Infanteristens Sundhed i Felten.

Sp. Hvorledes har Infanteristen at forholde sig i Felten, med Hensyn til Paaaklædning og Reenlighed.

Sv. Klædningen maa være beqvem, for at den ikke hindrer Legemets Bevægelighed; Halsbindet især, maa ikke være for snævert. Fodbedækningen maa være i god Stand, Fodtøiet ikke for smaat eller for kort, men muligt vandtæt. Ogsaa Strømperne maa være hele, og ikke have grovt stoppede Steder.

Paa længere Marscher ere smaae linnede Lapper, besmurte med Talg, og lagte paa Fødderne, af stor Nytte for disse. At Fødderne holdes rene, og ofte vadskes med en Blanding af Vand og Brændeviin, er aldeles nødvendigt; kommer der Blæser under dem, da trækkes en Uldtraad derigjennem, og Kroppen bades hyppigt, kun ikke naar man er for varm. At man daglig vadsker Hænder, Hoved og Hals med koldt Vand, er en Selvsølge.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig bedst med den Drikke han nyder?

Sv. Intet er saa farligt for Infanteristens Sundhed, som, under en anstrængende Marsch, i stærk Solhede, at slutte Tørsten med en stor Mængde Vand, Ol eller Mælk. Nogle Mundfulde reent klart Vand er det Bedste, som han ved en saadan Leilighed kan nyde, og det er godt naar han skylles Munden ud, førend han drikker.

I koldt og fugtigt Veir er en maadelig Nydelse af Brændeviin ikke skadelig, og i stærk Hede kan han blande det med 7 Dele Vand.

Sp. Hvorledes forholder Infanteristen sig paa Marschen med Hensyn til sin Sundhed?

Sv. Naar han skal tiltræde en Marsch, maa han altid først have nydt noget varmt Ol, Mælk eller anden mild Drik, i Mangel heraf et Stykke Brød og en Drik koldt

Vand, da han aldrig maa begynde en Marsch fastende; desforuden maa han være forsynet med de nødvendige Spise- og Drikkevarer i sin Brødpose og Feltflasker, fordi han ikke veed, hvornaar han kommer i Qvarteer. Naar han stiller til rigtig Tid, og iøvrigt har sine Sager i Orden, saa vil han heller ikke blive overanstrengt ved Marschen; ligesom ogsaa den nødvendige Hvile, for at han kan forrette sin Nødvørst, vil blive ham given. Den samme Udholdenhed, som han udviser ved andre Leiligheder, maa ogsaa vises her, og af en Smule Træthed maa han ikke lade sig overvinde. Er han bleven varm, maa han ikke lægge sig ned paa den kolde Jord, fordi han let derved kunde forkjøle sig. I stærk Kulde maa han, naar enkelte Legemsdele skulle være blevene stive, rive disse med Sneer eller koldt Vand.

Sp. Hvad har Infanteristen at iagttage med Hensyn til sin Sundhed, saavel i Qvarteer, som ogsaa i Veir og Bivouak?

Sv. I Qvarteret maa han sørge for frisk Luft derved, at han aabner Binduerne, og bortffjerner saadanne Sager, der kunne forpæste Luften, saasom muggent Straa o. s. v.

Bliver der andiist ham en ureen Seng, saa maa han hellere ligge i Straae paa Gulvet.

Naar han kommer meget varm i Qvarteret, efter en anstrengende Marsch, saa maa han være forsigtig, og ikke klæde sig for tidlig af, da han derved let kunde forkjøle sig.

I Veiren og Bivouaken maa Infanteristen vogte sig for at komme til at ligge paa den kolde Jord, og aldrig lægge sig ned for at sove, naar han ikke kan komme til at ligge paa noget Straae, eller endog blot paa nogle Grene.

III. Vaabenlære.

a) Indledning.

Da det franske Gevær er det, Infanteristen ved Skydeøvelserne bejsener, er Balget faldet paa dette Skydevaaben til en detailleret Vaabenlære, og vil, da de bedre Skytter af de menige Infanterister kunne bejses med Taprifler, dette Vaaben, hvor det i Benaevnelse, Adskillelse m. m. er forskjelligt fra det franske Gevær, ved Annærkninger blive detailleret udarbejdet, saaledes at denne Vaabenlære omfatter Detaillen af: „Det franske Infanterigevær“ (Model 1822) og „Tapriflen“ (Model 1848). ¹⁾

Sp. Hvad forstaaes ved Vaaben?

Sv. Alle de Redskaber, der i Kampen anvendes til Angreb, Forsvar og Dækning.

Sp. Hvorledes kan saaledes Vaabnene inddeles?

Sv. a) **Ildvaaben**, der indbefatter:

1) Haandskyts, de Skydevaaben, der ei ere tungere end at en enkelt Mand kan haandtere dem;

2) det svære eller grove Skyts, hvis Behandling kræve de forenede Kræfter af flere Mennesker eller Heste.

¹⁾ Hvad, paa de følgende Sider staaer anført under Stregen, gjælder **kun** Tapriflen, ligesom hvad, der i en Sætning over Stregen, hvorfra der er stæet Henviisning, følger efter, Henviisningstegnet, **Kun** alene angaar det franske Gevær: f. Ex. Side 133, 7de Linie fra oven: 6) Knasten, hvorigjennem er Kanal til Ladningen, og Skruemoder til Pistonen, er indfleiset i Piben; gjælder det franske Gevær, og 6) Knasten, hvorigjennem er Kanal til Ladningen, og Skruemoder til Pistonen ²⁾, er smeddet ud af Nørets Masse; gjælder Tapriflen.

b) **Sug- og Stodvaaben**, der indbefatte alle Slags Sabler, Hirschfængere, Raarder, Val-ladsker og Geværer med paasat Bajonet; de 4 første kaldes tilsammen Sidegeværer.

c) **Dækvaaben**, saasom Ryradsen, Fjelmen og Chacoten.

Sp. Hvad henføres til Haandskylts?

Sv. 1) Infanterigeværret, saavel det glatløbede, som det riflede; 2) Riflen, saavel den med, som uden Tap; 3) Karabinen; 4) Pistolen; 5) Voldsflinten.

b) Vaaben.

Sp. Af hvormange Hoveddele bestaaer Geværret?

Sv. 1) Piben eller Røret; 2) Skjæftet; 3) Beslaget eller Garnituren; 4) Ladestokken med Kradsler; 5) Bajonetten med Skede; 6) Laasen; ¹⁾

Sp. Hvad er ved Piben at bemærke?

Sv. Den er af smeddet Jern, udvendig conist (kegleformig) ²⁾. Den har en cylindrisk (af samme Vidde) Hulhed efter sin hele Længde, hvori Ladning og Kugle anbringes; ved Piben haves følgende Bencævnelser:

1) Løbet eller Sjælen, det indvendige Rum der giver Kuglen sin Retning mod Maalet; ³⁾

2) Bæggene, kaldes det Jern, der omgiver Løbet; de ere tykkere ved den Ende, hvor Ladningen kommer til at ligge (Kammerenden) og aftager ubimod Mundingen;

3) Mundingen er Løbets forreste Abning;

4) Caliberet, Mundingens Vidde, angives efter Bægten af den tilsvarende Paskugle. Denne Bægt an-

¹⁾ 7) Rekvistterne.

²⁾ Den bagerste og tykkeste Deel er ottokantet.

³⁾ Er forsynet med 5 flade Skyer (Rifler), der snoe sig omtrent en halv Gang paa Løbets Længde.

gives i Lødighed, det vil sige: efter Antallet af Paskugler, der gaae paa eet Pund. ¹⁾ Ved det franffe Gevær veie 16 saadanne Paskugler et Pund og kaldes derfor 16-lødig;

5) Rjærnelinien er en tænkt ret Linie fra Centrum (Midtpunktet) af Løbets Bund til Centrum af Mundingen;

6) Rnaften, hvorigjennem er Kanal til Ladningen, og Skruemoder til Pistonen, ²⁾ er indseilet i Piben;

7) Skruemoderen til Svandskruen har 6—7 dybe Gevinner i Løbets bageste Deel;

8) Svandskruen er den Skruer, som indskrues i fornævnte Skruemoder, og saaledes lukker Løbets Kammerende ³⁾. Herved bemærkes:

a) Gevinstrykket, hvorpaa Gevinnerne findes, ⁴⁾

b) Krydsset, den Deel af Svandskruen, der støder til Pibens nederste Ende,

c) Bladet, med Skruer til Krydssetskruen,

d) ⁵⁾ Biseeret sidder paa Bladet, og har en Biseerfjærv (Indsnitter).

¹⁾ Løbets Caliber er $17\frac{1}{2}$ -lødig og Kuglen 17-lødig.

²⁾ er smeddet ud af Rørets Masse.

³⁾ kaldes: „Tapsvandskruer“.

⁴⁾ er tillige forsynet med en „Svandskruetap“ af Staal 15“ lang og 4“ tyk.

⁵⁾ Biseerforstærkningen er indfalslet paa Pibens øverste høre Bæg. Paa den øverste Flade er indlagt en Plade af Ny-selv, hvorpaa er anbragt en Scala, der angiver Skyderens Plads for Distancen imellem 300 og 800 Alen. I denne er indfalslet: „det Dahthoffste Buebiseer“, der bestaaer af:

a) Fast Biseer til 300 Alen med Rjærv, Fod og Leie,

b) Skyderen, der i den ene Ende har en Rjærv og i den anden en Rille, hvori Skytten anbringer sin Negl, naar han vil bevæge Skyderen op eller ned i Leiet,

c) Biseer-Klemskruen; der vid at indskrues holder Skyderen paa sin Plads.

9) Bajonetskornet er en lille firkantet Tap foran paa Vibens underste Bæg for at fastholde Bajonetten.

10) 1) Sigtekornet.

11) Viserlinien er den Linie, man tænker draget fra det dybeste af Viserets Rjærv over det høieste af Sigtekornet.

12) Forliget er Forstieken imellem Sigtepuncternes Afstand fra Rjærnelinien.

Sp. Hvad er ved Skjæftet at bemærke?

Sv. Det er af ulakeret Valdøddetræ; Vibens, Ladestoffen og Laasen befæstes i og paa det, og forbindes til et Hele, saa Geværet beqvemt kan bæres og betjenes. Det deles i:

1) Bagskjæftet med:

a) Kolben, den bageste tykke Deel, 2) paa hvis venstre Side findes en Udhuling til Rinden.

b) Kolbehalsen, den tyndere Deel, der forener Kolben med Mellemskjæftet.

2) Mellemskjæftet gaaer fra den bageste Kant af Laasen til den nederste Ring, og har Udsnit til flere af Geværets forskjellige Dele.

3) Forlægskjæftet gaaer fra Mellemskjæftet til Enden, og har Udsnit til flere af Geværets forskjellige Dele.

Sp. Hvad er ved Beslaget eller Garnituren at bemærke:

Sv. Det tjener til at styrke Skjæftet, til at bringe For-

1) Skjæstekornet, der sidder tæt ved Bajonetskornet paa Vibens underste Bæg. Det gaaer igjennem Skjæftet ned i sverste Ring, der derved forhindres i at dreie sig, der er af stor Vigtighed, da Sigtekornet sidder paa samme.

2) paa hvis høire Side bemærkes en Udhuling, der kaldes „Kolbekassen“.

bindelse imellem Geværets Bestanddele, og er 1) udelukkende af Jern. De forskjellige Beslag ere:

1) Rappen dækker Enden af Kolben, 2) hvortil den fastholdes ved 2 Rapsfruer.

2) Afstrækkerblikket, der tjener til at styrke Skjæftet; herved mærkes:

a) Stødblik for Ladestoffen 3) med en Fordybning.

b) 4) Bøilefodhullet aflagt og firkantet.

c) Skruemoder til Krydsfruen.

d) Spalten til Afstrækkeren.

e) Stolen til Afstrækkeren, hvori den bevæger sig om en Skrue.

f) Udsnit til Bøilekassens Hage.

g) Fingerleiet, 5) tvende Forhøininger for bedre at kunne fastholde Geværet under Anslaget.

h) Hul til en Træsfrue.

3) Afstrækkeren gaaer igjennem Spalten paa Afstrækkerblikket og bevæger sig i Stolen om en Skrue.

4) Haandbøilen bestaaer af: 6)

a) Korreste Blad med 7) et langt og firkantet Hul til Bøilefoden,

b) Bøilekassen beskytter Afstrækkeren.

c) Hagen, der gaaer ned i det tilsvarende Hul i Afstrækkerblikket, og hvorved Haandbøilen befæstes hertil.

1) deels af Jern, deels af Messing.

2) er af Messing og forshnet med en „Gæl“, fastholdes ved 1 Stødsfrue og 2 Rapsfruer.

3) uden Fordybning.

4) Skruemoder til Haandbøilestruen.

5) bortfalder.

6) er af Messing.

7) Hul til Haandbøilestruen.

5) Bøilefoden ¹⁾ har et Hoved, hvori nederste Remboile befæstes, og fastholdes til Skjæftet ved en Stift.

6) Nederste Remboile, ²⁾ befæstes til Bøilefoden ved en Nitstift.

7) Sideblikket med 2 Huller for de 2 Laasefruer. ³⁾

8) Ladestokkfjeren ⁴⁾ er befæstet ved en Stift.

9) Øverste Ringsfjer ⁵⁾ med Knub, Stift og Tap.

10) Mellemste Ringsfjer ⁶⁾, og

11) Nederste Ringsfjer med Knub og Stift befæstes ved deres Stifter, og fastholde øverste, mellemste og nederste Ring.

12) Øverste Ring; herved mærkes:

⁷⁾ a) Hul til øverste Ringsfjers Tap, og

b) Hul til Ladestokken.

13) Mellemste Ring, ⁸⁾ har en Stolpe med Hul, hvorigennem en Nitstift, der fastholder øverste Remboile.

14) Nederste Ring.

15) Krydsfruen gaaer igjennem Bladet af Svandsfruen ned i Afstrækkerblikket.

¹⁾ bortfalder.

²⁾ er ved en Skrue befæstet til en Fod, som er indtappet i Kolben, og deri fastgjort ved en Stift, og paa Bøilefodens Plads findes:

a) Gaandboilefruen, der gaaer igjennem

b) Gaandboilefruehul paa Gaandboilens Blad og har sin Skruemoder i Afstrækkerblikket.

³⁾ Er af Messing.

⁴⁾ sidder imellem øverste og mellemste Ring, og holder paa forreste (øverste) Ring ved Ladestokkfjerstiften, hvorved øverste Ringsfjer bliver overflødig. Ladestokkfjeren er loddet til Ladestokfskinnen, der har en Ladestokfskinnestift, der gaaer igjennem mellemste Ring.

⁵⁾ bortfalder.

⁶⁾ bortfalder.

⁷⁾ a) Sigtekornet, b) Hul til Ladestokken, c) Ladestokkfjerstift-hul.

⁸⁾ har et Ladestokfskinnestift-hul og holdes af Ladestokfskinnestiften, samt Hul til øverste Remboilefrue.

¹⁾

Sp. Hvad er ved Ladestokken med Kradsfer at bemærke?

Sv. Ladestokken er af Staal og conisk, ²⁾ i den spidse Ende er et Skruegevin til Kradsferen, der bestaaer af:

a) Stammen med Skruemoder og

b) 2 Horn eller Grene, spiralsformig snoede, og hvorimellem findes en Kugletrækker.

Sp. Hvad er ved Bajonetten med Skede at mærke?

Sv. Ved at sætte Bajonetten paa Geværet bliver dette et Stodvaaben. Ved denne mærkes:

1) Ringen af Staal, trekantet og huulsløben.

2) Halsen af Jern og rund, forbinder Ringen med

3) Døllen, en huul Cylindere af Jern; hvorved mærkes:

a) Zigzaggen, et retvinklet Udsnit for Bajonetkornet.

b) Forstærkningsringen med Udsnit for Bajonetkornet.

c) Fast Ring, der tjener til Støtte.

d) Skyderingen, der har et Udsnit for Bajonetkornet og en Stopper. Den lukkes ved en Skrue, der gaaer igjennem dens to Stolper.

e) Stiften paa Døllen.

4) Bajonetskeden af Væder, hvorpaa findes:

a) Bajonetskedefrogen og

b) Dopskoen, begge af Messing.

Sp. Hvad er ved Laasen at mærke?

¹⁾ 16) Klappdækkelen med Hængsel og Fjer, tjener til Laag for Kolbekassen.

²⁾ har i den ene Ende Ladestokkolben med et Afstrumingshul og en conisk Udstjærning, der passer til Spidskuglens øverste Deel; i den anden Ende har den Skruegevin til Kradsfer og Tapvidsker; den ovenfor omtalte Kradsfer gjælder kun for det franske Gevær, Taprislens Kradsfer bliver omtalt under Requisitionerne til Taprislen.

Ev. 1) Laaseblikket, hvorved mærkes:

a) Skruemødre, Stolper og Huller til Laasedelene's Skruer og Stifter.

1)

2) Hanen, der deles i:

a) Hovedet med

b) Mullen, hvis Bundflade danner

c) Hammerbanen²⁾.

d) Nakkens.

e) Grebet, der er fihugget.

f) Kroppen, med Hul til Nøddens Firkant, og paa hvis, mod Laaseblikket vendende Side findes en Ansats, der støtter paa Kanten af Laaseblikket, naar Hanen paa den aftagne Laas nedlades. (Paa de nyere Laase findes ikke denne Ansats.)

3) Nødden, der forbinder Hanen med Laasen herved, mærkes:

a) Den store Nøddetap med Firkanten, hvori Skruemoderen til Nøddeskruen (Haneskruen).

b) Den lille Nøddetap, der gaaer igjennem Studelen.

c) Nøddeskrabben, paa hvilken Slagfjerkrabben trykker.

d) Sikkerhedsroen³⁾, en dybt indskaaren Ro langt foran paa Nødden, hvori Stangsnablen griber, naar Hanen er i en saadan Stilling, at Pistonnen med Fænghætten kommer til at sidde inde i Mullen, og Fænghætten derved beskyttes mod at afrides, uden at Hammerbanen dog hviler paa Fænghætten.

e) Mellemske Ro, Indsnit i Nødden, hvori Stangsnablen griber, naar Hanen staaer i Ro.

1) b) Knaestelet.

2) i Kanten der omgiver Hammerbanen findes: Spalten.

3) Findes ikke.

f) Bageste Ro, i hvilken Stangsnablen griber, naar Hanen er spændt.

4) Slagfjeren, hvorved mærkes:

a) Slagfjerkrabben paa den lange Arm, der trykker paa Nøddeskrabben,

b) Slagfjerstruehullet¹⁾,

c) Slagfjerstruen²⁾, og

d) Slagfjerstiften paa den korte Arm,³⁾ ved hvilke Slagfjeren befæstes.

5) Studelen, der styrer Nøddens Gang, har:

a) Nøddetaphul.

b) Stangstruehul.

c) Studelstruehul.

d) Studelstiften, og

e) Studelstruen befæster Studelen.

6) Stangen, hvorved mærkes:

a) Stangsnablen, der griber ind i Nøddens Roer og saaledes bringer Hanen i de forskellige Stillinger.

b) Stangarmen, paa hvilken Afrækkeren trykker for at hæve Stangsnablen ud af Roerne.

c) Stangstruehullet, igjennem hvilket

d) Stangstruen gaaer, og hvorom Stangen har sin Bevægelse og Fæste.

7) Stangfjeren tvinger Stangsnablen ind i Nøddens Roer, hvorved mærkes:

a) Stangfjerstiften, som er aflang.

b) Stangfjerstruehullet, og

c) Stangfjerstruen, ved hvilken Fjeren befæstes.

1) bortfalder.

2) bortfalder.

3) der tilligemed en Flig, der passer ind i et Hul, som findes mellem Laaseblikket og Stolpen, fastholder Slagfjeren.

8) Tvende Laasestrueer, forreste og bagerste.
 Ved disse Struer fastskrues Laasen til Geværet.

1)

2)

Adskillelse.

Sp. Hvad er ved Geværets Adskillelse at iagttage?

Sv. For at kunne eftersee og pudse sit Gevær, maa Infanteristen forstaae at adskille og sammensætte det, uden at det derved tager nogen Skade. De Redskaber, hvormed Infanteristen til dette Brug forsynes, og som ere de eneste, der maa anvendes, ere:

1) Skruetrækker med Pistonnøgle, og Ringdriver med Messingbrøst.

2) Fjerflemmen, der bestaaer af:

a) Krogen, og

b) Vingen med en kort og en lang Arm.

3) Stiftudslaaer.

4) Rømnal (der bør bæres paa Brystet) og

5) Fjerhagen (der dog sædvanligt kun udleveres til Underofficerer og Undercorporaler).

1) 9) Sikkerhedskrogen, herved mærkes:

a) Grebet.

b) Skruerul, og

c) Skruen, hvorom Krogen skal bevæge sig saa let, at den kan falde for Hanen af sig selv, blot ved at dreie Geværet.

2) Sp. Hvilke ere Rekvizitterne der bruges til Tapriflen?

Sv. 1) Kradsfæren der bestaaer af:

a) Stammen med Skruemoder, og

b) 2 Horn eller Grene, spiralførmigt snoede.

2) Tapvidskæren, der er af Staal, har 4 tallede Flige og 1 Skruemoder til Ladestokkens Skruengevinner.

Anm. Kradsfær og Tapvidskær opbevares i Kolbefassens.

Sp. Hvad er at iagttage ved Ud- og Indskruening?

Sv. Alle Struer maae kun løsnes ved Hjælp af Skruetrækkeren, og dernæst udskrues med Fingrene, hvorefter de strax løseligt indsættes i Skruemoderen, for ei at ombyttes; de indskrues saa langt som muligt med Fingrene, og da først anvendes Skruetrækkeren, der altid maae sættes og holdes tilbunds i Skruens Rjærn; isvrigt maa, med Undtagelse af Laasen, Geværet saa helden som muligt adskilles, da Beslag og Skjæft lider derved.

Sp. Naar og hvorledes udskrues Pistonen?

Sv. Pistonen maae ikke udskrues, medmindre at Ildkanalen er forstoppet, eller den skal afsterres efter en Udpompning af Røret; med jevnt **vogende** Kraft, og ikke med voldsomme Ryk eller Slag skrues Pistonen løs.

Sp. I hvilken Orden adskilles Geværet?

Sv. 1) Bajonnetten aftages.

2) Ladestokken udtages.

3) Laasen udtages ved at sætte Hanen i Mellemro, udskruer bageste og dernæst forreste Laasestrue.

4) Sideblikket aftages.

5) Riben udtages ved at:

a) Udskruer Krydsstruen.

b) 1) Aftage Geværremmen.

c) Afdrive øverste, (denne er for Tapriflens Bedkommende alt afreven, see under Stregen), mellemste og nederste Ring med Ringdriveren.

6) Pistonen udskrues, hvis Fænghullet skal renses, men indskrues strax.

Sp. Hvad maae aldrig af Infanteristen, men af Bøssesmageren, aftages?

Sv. Svandestrue, Biseer og Rappe.

1) Afdrive øverste Ring med Ringdriveren, udskruer øverste Rembøllestrue, og aftage øverste Rembølle.

Sp. Hvad maae meget sjældent af Infanteristen aftages?

Sv. Ringfjere, Ladestokfjeren og Aftrækkeren, hvilken sidste aftages som følger:

a) ¹⁾ Boilefodsisten udslaaes ved Hjælp af Stifteudslaaeren.

b) Boilefoden²⁾, og

c) Haandboilen aftages.

d) Aftrækkerblikkets Trækrue udskrues.

e) Aftrækkerblik med Aftrækker aftages og

f) Aftrækkerstruen udskrues.

Sp. I hvilken Orden sammensættes Geværet?

Sv. I omvendt Orden af dets Adskillelse.

Sp. I hvilken Orden adskilles Geværlaasen?

Sv. ³⁾

⁴⁾

1) Hanen nedlades ⁵⁾.

2) Stangfjeren løsnes, saa at dens Stift kan udtages af Stifthullet.

3) Stangfjerstruen udskrues og Stangfjeren aftages.

4) Stangkrue udskrues og Stangen aftages.

5) Studelstruen udskrues og Studlen aftages.

6) ⁶⁾ Hanen spændes i Heel.

7) ⁷⁾ Fjerflemmen (eller Fjerhagen) anlægges paa Slagfjeren med Krogen paa den korte og Bingen paa den lange Arm.

8) ⁸⁾ Hanen nedlades.

¹⁾ Haandboilestruen udskrues.

²⁾ bortfalder.

³⁾ Hanen spændes i Heel.

⁴⁾ Fjerflemmen (eller Fjerhagen) anlægges paa Slagfjeren, med Krogen paa den korte, og Bingen paa den lange Arm.

⁵⁾ Sikkerhedskrogen afskrues.

⁶⁾ Bortfalder.

⁷⁾ Bortfalder.

⁸⁾ Bortfalder.

U. m. Det sees saaledes, at det Første der skeer ved at adskille

9) Slagfjerstruen udskrues og Slagfjeren med den paasatte Fjerflemme aftages.

10) Nøddestrue udskrues.

11) Hanen skilles fra Nødden, og denne aftages.

Sp. I hvilken Orden sammensættes Geværlaasen?

Sv. I omvendt Orden af Adskillelsen, hvilket bør skee strax efter endt Reengjøring, og de Dele som komme i gnidende Berørelse med hinanden, **befugtes** med Olie.

Sp. Hvad foretages med Laasen efter dens Sammensætning, og forinden den sættes paa Geværet?

Sv. Man bør prøve om Hanen kan staae i de forskjellige Noer, og om en fri Bevægelse om sin Strue er tilstaaet (Stangen ¹⁾).

Sp. Hvilke ere Geværrets forskjellige Dimensioner og Vægt?

Sv. Lobets Diameter (Løbmaal) ²⁾, 16-lødig, Patronen 17-lødig.

Pibens Længde ³⁾	41 ¹ / ₃	Tomme
Baabnets Længde uden Bajonet ⁴⁾	56	—
ditto ditto med ditto ⁵⁾	73 ¹ / ₂	—
Pibe med Piston og Svandskrue ⁶⁾	3 ⁷ / ₈	℥
Skjæft med Beslag uden Rem ⁷⁾	3 ¹ / ₈	℥
Baabnen uden Bajonet ⁸⁾	8 ⁷ / ₁₆	℥
Bajonetten ⁹⁾	20	℔
Baabnet med Bajonet ¹⁰⁾	9 ¹ / ₁₆	℥

Laprisflens Laas, og de nyere Laase, hvis Hane-Krop ingen Ansats har, er: at spænde den i Mellemro staaende Hane, og derefter anlægge Fjerflemme eller Fjerhage, hvorimod denne først anlægges paa det franke Gevær's Laas, og de ældre Laase, hvis Hane-Krop har en Ansats efterat Stangfjer, Stang og Studel er aftagen og Hanen spændt.

¹⁾ og Sikkerhedskrogen.

⁶⁾ 4¹/₄ ℥

²⁾ 17¹/₂-lødig, Patronen 17-lødig.

⁷⁾ 3¹/₂ ℥.

³⁾ 35 Tommer.

⁸⁾ 9¹/₄ ℥.

⁴⁾ 50 Tommer.

⁹⁾ 27 ℔.

⁵⁾ 70 Tommer.

¹⁰⁾ 10³/₃₂ ℥.

c) Om Pudning af Armatur.

Sp. Hvad forståes ved Benævnelserne Armatur?

Sv. Soldatens Vaaben.

Sp. Hvad er det Væsentligste som bør iagttages ved Armaturens Pudning?

Sv. At den slides mindst mulig; derfor er det forbudt at polere samme, eller til Pudning anvende Noget, som før Tiden gjør den ubrugelig.

Sp. Hvad er Hovedsagen?

Sv. At den bestandig holdes i rustfri, reen og brugbar Stand.

Sp. Hvorfor maa Soldaten sætte en Værdi i at holde sine Vaaben i en udmærket god Stand?

Sv. Fordi han alene derved er istand til at kunne gjøre den Brug af dem, som forlanges.

Sp. Hvilke Midler bruger Infanteristen for at reengjøre og pudse sit Gevær?

Sv. 1) Pompestok af Træ.

2) Pudsefil, et tilfkaarret Stykke Træ, hvorpaa er udspændt en Læderrem, og en Pudsepind.

3) Blaar, samt linnede og uldne Lapper.

4) Filnreven Muursteen eller Teglstuensmeel og Smedeskjæl.

5) Fiin ulædsket Kalk.

6) Tilberedt Bomolie, og

7) Nogle smaae Pennefedre.

Sp. Hvorledes pudses Jern og Staaldele?

Sv. Fra Krudtslam og Smuds ved Afvaskning med varmt Vand, fra Rust ved at afvaskes med en med Olie befugtet Klud, og derefter gnides Stedet med en Træpind, dyppet i Olie og Teglstuensmeel eller Smedeskjæl. Har man brugt Vand, maa de afvaskede Dele vel afstørres og

derefter gnides med en tør linnede Lap, bestrøet med ulædsket Kalk.

Sp. Hvorledes pudses Messingdele?

Sv. Med Vand og Teglstuensmeel; Olie maa ikke anvendes, da Messinget derved irrer.

Sp. Hvorledes holdes Skjæftet reent?

Sv. Ved at gnides med en fugtig Klud og derefter tørres. De lakerede Skjæfte gnides derefter med en Klud, befugtet med Olie.

Sp. Hvorledes pudses Løbet?

Sv. Efter hver Skydning udpumpes det og Piben udtages da helst af Skjæftet: Under Pompningen, som foretages helst med varmt Vand, sættes Kammerenden mod en fast Træggenstand, og naar Vandet ikke længere farves af Krudtslam, udtørres Løbet med Pompestokken, der bevilkes med tørre Blaar, der, om end ikke længere vedblive at være fugtige, dog i nogen Tid trækkes rast op og ned, for ved det derved frembragte Lufttræk at bevirke fuldkommen Udtørring; hvorefter Pistonen udskrues.¹⁾

Sp. Hvorledes renses Pistonen?

Sv. Ildkanalen udtørres ved Hjælp af en Tot Blaar, eller bedre med Fanen af en Pennefjer, Olie er høist skadelig for Antændelsen, og kun Gevinnerne maae derfor besugtes dermed.

Sp. Hvorledes renses Skruegevinner og Mødre?

1) Pistonhullet bør først tilstoppes, for at Slammen, ved at Vandet bliver staaende et lille Tidsrum, kan opløses; naar da Vandet er udhældt, skrues Tapvidstæren paa Enden af Ladestokken, en Tot Blaar udbredes over Mundingen og føres med Vidstærerne ned i Løbet, Blaartotten fæster sig da selv om Vidstærerne, og skydes op i Gulningen ved at støde an mod Svandskruetappen; og nu fortsættes Pompningen, som ovenfor anført, kun ved Hjælp af Ladestok med Tapvisker istedetfor Pompestokken.

Sv. Med en Pind med nogle Blaar, eller en linned Lapp, og besugtes altid med Olie før Indsfrueningen.

Sp. Kan den Bomolie, som faaes i Handelen, udendvære bruges?

Sv. Nei, den indeholder vandagtige og syrlige Dele, der istedetfor at forhindre, netop fremkalde Røst, den maa derfor renses; det skeer enten ved, med Forsigtighed at fuge Olien over en jævn Kulild, eller ved at røre i den med et ophedet, dog ikke gloende, Stykke Jern.

d) Infanteriesablen.

Sp. Hvorfor er Infanteristen bevæbnet med Sabel?

Sv. For at han hurtigt ved Hjælp deraf kan komme igjennem levende Hegn og Buskads, samt hvor han bliver commanderet til at bygge Hytter, forfærdige Skandskurve, hente Brændsel m. m. da at bruge den som Faskinkniv. Infanteristen bevæbnes enten med den almindelige Infanterisabel eller med Hirschfænger, hvilken Sidste er lige og bredere end den Første, ellers ere de aldeles eens i Form og Benævnelser.

Sp. Hvorledes deles Infanterisablen?

- Sv. 1) Klingen,
2) Fæstet og
3) Skeden.

Sp. Klingen, der er af Staal, deles i:

- Sv. a) Angelen, der gaaer igjennem Fæstet.
b) Skarpen elleræggen.
c) Ryggen.
d) Sidefladerne.
e) Spidsen.

Sp. Fæstet, der er af Messing, deles i:

- Sv. a) Grebet.

b) Væerepladen eller, hvor der istedetfor findes en Stang, Væerestangen.

c) Væerboilen, der paa enkelte aldeles ikke findes.

Sp. Skeden deles i:

- Sv. a) Skeden, der er af Læder.
b) Mundstykket og
c) Doppsoen af Messing.

e) Krudt.

Sp. Hvortil bruges Krudt i militair Henseende, og hvoraf bestaaer det?

Sv. Krudt bruges til at udkaste det Legeme, hvormed Skydevaabnet er ladet; thi naar Krudtet forbrænder, fordrer det større Rum end det, der under Ladningen er givet det, og strømmer selvsølgelig ud af Løbet, da Piben kun har denne ene Abning. Krudt er en Blanding af Salpeter, Kul og Svovl.

Sp. Hvilke forskjellige Sorter Krudt haves?

Sv. Efter Kornenes Storrelse benævnes Krudtet:

- a) Kanonkrudt, der ere de største Korn.
b) Musketkrudt, og
c) Meelkrudt, der ikke er i Korn.

f) Patroners Forfærdigelse.

Sp. Hvad forstaaes ved en Patron?

Sv. En Papiirhylse, der indeholder den til Vaabnet bestemte Krudtladning, tilligemed Kugle.

Sp. Hvad er Forskjellen mellem en skarp og en løs Patron?

Sv. Den skarpe Patron bestaaer af Papiirhylse, Krudtladning og Kugle; den løse Patron kun af Papiirhylse og Krudtladning.

Sp. Ere Kændefuglestuddet og Brandraketten ogsaa forbundne til deres Krudtladning.

Sv. Nei! naar Infanteristen vil bruge Kændefuglestud, der altid er paa lille Afstand (imod enkelt Mand paa 100 Alen og imod Rjæder eller en Linie sluttet Infanterie paa 150 à 200 Alen), sættes dette ned i det med en almindelig Patron ladte Gevær, og denne Patrons Ladning uddriver da tillige Kændefuglestuddet. Til Brandraketten havees en egen Patron; Raketten bruges til at skyde ind i straa-tæggede Huse, for saaledes at stifte dem ibrand, eller i Ammunitionskasser, for at sprænge dem o. s. v. 1)

Sp. Hvad Sort Papiir bruges til Patronhylser?

Sv. Planeret Conceptpapiir, og til Exerceerpatroner Skrivmaculaturpapiir.

Sp. Hvoraf og hvorledes forarbeides Kuglen?

Sv. Den støbes af Bly i en Kugleform 2).

Sp. Hvilke Redskaber bruges til Forfærdigelsen af Patroner?

Sv. 1) Patronstokken af Birk eller Ahorn, 9 à 10 Tommer lang med en Fordybning, efter Kuglens Form, i den ene Ende.

2) Pudsebrikken.

3) Byrgefnoren, en almindelig Snørelidse; den befæstes med den ene Ende til Bordet, i den anden Ende har den et Haandtag.

4) Patronfyldningsapparatet eller Krudtmaal af Træ, og

1) Kændefuglers Anvendelse i riflede Vaaben er upractisk.

2) Tapriflen udfylder ikke nogen sædvanlig Kugle, men et Begreb af: cylindro-conisk Form (see Pag. 169 Fig. 1), der i daglig Tale kaldes Spidskugle. Den paa Spidskuglens cylindriske Deel værende Rille bevirker, at Spidsen altid paa Kuglens Bane vender fremad.

5) Kniven.

Sp. Hvad vil det sige at vyrge Papiret?

Sv. At omslaae og stramme Byrgefnoren saaledes, at den efterlader en Fure eller Rille, der tjener til Veie for Laboratoriestiftet.

Sp. Hvorledes bindes et Laboratoriestif?

Sv. Patronstokken med Hylse tages i venstre Haand; den ene Ende af Traaden lægges langs med Patronstokken og holdes med venstre Tommelfinger, omtrent hvor Hylsen er vyrget; den høire Haand gjør nu et Slag med Traaden i Byrgerillen, der trækkes fast til, derefter endnu et ligeledes fasttrukken Slag, og da ved Hjælp af den Traadende, der fastholdes af venstre Haands Tommelfinger, slaes to Knuder, hvorefter det oversflødige Traad afskæres. Et Halvstif er kun eet Slag, men ellers som det Første.

Sp. Hvorledes rulles en Musketpatron?

Sv. Et Ark Papiir skjæres i otte Stykker (see Pag. 169, Fig. 2) og lagt paa et Bord, lægges Patronstokken langs Papirets ene Side (a-b Fig. 2), saa at den Ende af Stokken, hvor Fordybningen findes, staaer omtrent $1\frac{3}{4}$ Tomme fra den Side, der løber lodret paa den Første (c-d Fig. 2) og vender til høire. Naar Papiret er rullet $\frac{1}{4}$ Gang om Stokken, lægges Kuglen imod Fordybningen, hvis der findes Ujevnheder paa Kuglen, da disse ind i Fordybningen. Derefter rulles Papiret fast om Stokken og Kuglen. En Hovedregel ved Rulningen er, at den venstre flade Haand ruller Papiret om Stokken, medens den høire Haand holder Kuglen mod Stokken, da Patronen ellers ikke bliver fast. Papiret afvyrges tæt udenfor Kuglen og ombindes med et Laboratoriestif af fint ubleget Traad. Det oversflødige Papiir afskæres, dog ikke tættere end at det tilbageblevne, efterat være ombøjet til alle Sider og udglattet med Pudsebrikken, kan

dække Traaden. Dernæst vryges Papiret indenfor Kuglen og ombindes her med et Halvstik. En saavidt færdig Patron maa slutte saaledes om Stoffen, at den ikke ved sin egen Tyngde falder af. Derefter fyldes Patronen med $1\frac{3}{4}$ Dvintin Krudt, hvilket skeer ved Fyldningsapparatet, hvorefter Patronen lukkes eller knibes, ved at Papiret i Fingerbreds Afstand fra Krudtet bøies retvinklet om, først fra venstre til høire, dernæst fra høire til venstre, hvorved Enden af Papiret kommer til at ligge langs ned af Patronen. De 2 Dmbøininger kaldes Raasen. Derefter bundtes de i Karduspapir, 10 Stykker i hvert Bundt, 2 Lag verelviis med Kuglen tilhøire og venstre. Bundtet ombindes med et Krydsflag af Seilgarn og mærkes **MK** — $1\frac{3}{4}$ Dvintin. 1)

Sp. Hvorledes rullés Rendefugleskuddet?

Sv. Et Ark Papiir udskæres i 24 Stykker; dets længste Side deles i 6 (see Pag. 169, a-b Fig. 4) og dets korteste Side i 4 Dele (b-c Fig. 4). To Rendefugler lægges ved Siden af hinanden, og omvikles fast med Blaar, indtil de have en Tykkelse, at de omtrent kan opsyde Løbet.

1) Til Spidskuglepatronen skæres 1 Ark Papiir i 12 Stykker (see Pag. 169 Fig. 3). Stoffen, der har en Kobberring omkring Fordybningen, lægges langs den største Cathete (a-b Fig. 3) med Fordybningen tilhøire og $1\frac{1}{2}$ Tomme fra den anden Cathete (b-c Fig. 3). Naar Papiret er rullet $\frac{1}{2}$ Gang om, lægges Spidskuglen med Spidsen ind i Fordybningen, og Papiret rulles, som ovenfor omtalt, helt om. Det udenfor staaende Papiir bøies ind for Enden, efterat dette er bejmur med lidt Klister, hvorefter Patronens Ende presses lidt mod Bordpladen. Disse Patroner faae altsaa ingen Binding, men fyldes og knibes som en Muffetpatron. De bundtes 10 Stykker i Bundtet og mærkes **S P K**—1 Dv. Før de fyldes, neddyppes circa 1 Tomme af den nederste Deel i smeltet Talg, for at Riffelgangene skulle slides saa lidt som muligt, naar Kuglen presses i Løbet.

De saaledes omviklede Rendefugler lægges langs Papirets korteste Side. Papiret rulles stramt om, afvryges og ombindes ved begge Ender med et Laboratoriestik; det breddes derefter ud til Siderne og glattes ved at stødes imod Pudsebriffen. De bindes 10 Stykker i Bundtet og mærkes **RK—SK**.

Sp. Hvorledes rulles en Exerceerpatron?

Sv. 1 Ark Strivmaculatur udskæres i 12 Stykker (see Pag. 169 Fig. 3); Stoffen lægges langs den største Cathete (a-b Fig. 3), $\frac{1}{4}$ Tomme fra den anden Cathete (b-c Fig. 3). Naar Papiret paa almindelig Maade er rullet om Stoffen, bøies det fra Samme staaende ind mod denne, hvorefter Enden trykkes mod Bordpladen; derefter fyldes og knibes de som en Muffetpatron, men faae ingen Binding. Ladningen er $1\frac{3}{4}$ Dv.; 15 Stykker ombindes med et Krydsflag uden Bundtpapir.

Sp. Hvoraf bestaaer Gevær-Brandraketten?

Sv. Brandraketten er en Cylinder af en tynd Kobberplade. Den indeholder i den ene Ende en Vlysklod, i Midten en Brandsats, i den anden Ende, hvor der findes et lille Brandhul, en Indsyning af Krudt. Raketten indeslutes i en Hylse af Conceptpapiir, der ved Brugen aftages, og Brandhullet vendes ind i mod Ladningen og Hylsen sættes ovenpaa som Forladning. Ladningen er $1\frac{1}{4}$ Dv. og er i en for sig værende Patronhylse, der rulles som en Exerceerpatron. De bundtes i Conceptpapiir i Bundter paa 10 Stykker og mærkes **G B R P**— $1\frac{1}{4}$ Dv.

Sp. Hvormange Patroner og Fænghætter fører Infanteristen med sig i Felten?

Sv. 60 Stykker skarpe Patroner, 5 Rendefugleskud og nogle enkelte af de bedre Stykker, undertiden nogle Gevær-Brandraketter, samt 72 Stykker Krigsfænghætter.

g) Hvorledes Rædertøiet med Tornyster bæres og pakkes.

Sp. Hvoraf bestaar Rædertøiet for Infanteriet?

Sv. Et Livgehæng med Messingspænde og Øfen, samt 2 Messingskydere og 2 Patronatasser; hvortil hører:

En Sælfskind Tornyster med Remme og Spænder samt 2 Messingskroge til Indhugning i de 2 paa Livgehængen værende Messingskydere.

Sp. Hvorledes spænder og bærer Infanteristen sit Livgehæng?

Sv. Gehængspændet maa til enhver Tid være saaledes anbragt paa Livgehængen, at dette, naar den paa Spændet værende Krog indhages i den paa Enden af Gehængremmen værende Øfen, da sidder saa fast om Livet, som Bæreren efter sin Individualitet kan taale det, og maa derved bemærkes, at jo fastere det spændes, desbedre er det, thi derved forhindres fornemmeligen den fyldte Tornyster fra at synke ned fra den øverste Deel af Rygfladen, og at det er paa denne Deel af Ryggen, at Infanteristen lettest kan bære Tornysteren, bør ikke tabes af Sigte. Jo lavere Tornysteren bæres paa Ryggen, det er at sige, jo længere den fjernes fra Understøttelses-punctet paa Skulderen, desto besværligere er den at bære.

Sp. Hvorledes bærer Infanteristen sine 2 Patronatasser?

Sv. Paa enhver af disse Tasser, der, ved Hjælp af de paa dem værende Sløifer, indskydes paa Livgehængen, saaledes at den ene kommer til at sidde til venstre, den anden til høire Side, er anbragt en med Sælfskind foret og med en Selsøfjeder lukket Komme til Opbevaring af de til første Forbrug udtagne Fænghætter, indtil 36 à 40 Stkr.

Sp. Hvor stort Antal Patroner føres i disse 2 Tasser?

Sv. 30 Stkr., som anbringes saaledes:

I den venstre Tasse indsættes 20 Stkr. Patroner, bundtede

10 Stkr. pr. Bundt, føres 2de Bundter, uden at være løste op, i denne Tasse.

I den høire Tasse føres indtil 10 Stkr. enkeltliggende Patroner, samt de 5 Stkr. Røndefuglesud, hvormed Infanteristen skal være forsynet. Disse sidste føres dog afføndrede fra de almindelige Patroner.

Forsaavidt enkelte af de bedre Skytter forsynes med Gevær-Brandraketter, tilligemed de til dette Projectil hørende Patroner, føres disse i den venstre Patronatasse; men i dette Tilfælde udtages det ene Bundt, som da imidlertid opbevares i Tornysteren. Hver enkelt Sort af de saaledes i den venstre Patronatasse værende Ammunitionssorter føres afføndrede fra hverandre.

Sp. Skal Patronerne i venstre Tasse altid føres i Bundter?

Sv. Ja! medmindre det af de Commanderende tillades at føre dem løse.

Sp. Hvorledes bærer Infanteristen sin Tornyster?

Sv. Det maa være Infanteristen indlysende, at det i flere Retninger ei alene er en Betingelse for hans Udholdenhed i Feltlivet og den deraf følgende Kampdygtighed, men ogsaa for hans frentidige Helbred, at Tornysteren maa bæres saaledes, at den ikke forarsager noget stadigt Tryk mod de Dele af Legemet, mod hvilke enten selve Tornysteren eller dens Remme komme til at hvile. At angive bestemte Regler for hvorledes Tornysteren skal bæres for ikke at forarsage deslige Tryk, finder efter den indvundne Erfaring imidlertid Hindringer i Individernes Legebygning, og det er kun, ved efterhaanden at vænnes til at bære Byrden og ved at benytte de Midler, der ere givne til at forandre Stedet af Trykket, at Infanteristen vil blive istand til uden Ulempe at bære saavel den bepakkede Tornyster, som overhovedet, den hele Bepakning.

Sine Midler til Forandring af Trykket bestaae i: en forskjellig Ud- og Indspænding af de paa Dragremmene, saavel foran som bagpaa, anbragte Spænder og Kroge, i at flytte de paa Livremmen anbragte Messingskydere med Øskener, og dersom det maatte synes beqvemmere for Bæreren, da at befæste Krogene til disse Øskener over X, det er: at den høire befæstes paa venstre Side og omvendt. Den hensigtsmæssige Anvendelse af disse Midler vil Erfaringen snart lære. Naar det da er at bemærke, at den øverste Trediedeel af Rygfladen er den Deel af Legemet, der meest egner sig til at paalægges Byrden, som Bæringen af Tornysteren forarsager, og at der ved dens Anbringelse paa Manden i Gæledet maa tages Hensyn til, at hans Bagmand ikke forhindres i Brug af sit Gevær som Skyde- og Stød-Baaben, saa er at iagttage, at Tornysterens Overkant bør være omtrent i Høide med Skuldrene.

Sp. Hvilke almindelige Regler ere at iagttage af Infanteristen ved Tornysterens Pakning?

Sv. Ved Pakningen af Tornysteren bør de Sager, han har at føre med sig, indlægges saaledes deri, at de Klædningsstykker, saasom Skjorter, Værreths Beenklæder og deslige, der kunne gives den største og jævreste Flade, lægges nederst i Tornysteren eller nærmest imod Ryggen, naar denne bæres, og at det ved den øvrige Pakning maa sees hen til at Tornysteren bliver saa flad som muligt.

Sp. Hvortil er Infanteristens Tornyster bestemt?

Sv. Foruden at Infanteristens Tornyster er bestemt til at optage den til hver Mand leverede Reserve-Ammunition, er ogsaa Tornysteren Opbevaringsstedet for de Klædningsfager og Rekviziter, som Infanteristen behøver til

Bedligeligheden af Sundhed og Keenlighed, og som Infanteristen efter sin private Livsstilling kan have været vant til.

Sp. I hvilken Folgeorden paffes Infanteristens Tornyster?

Sv. 1) Reserve-Ammunitionen lægges i Bunden af Tornysteren, hvert Patronbundet med den største Flade mod Bundstykket (ikke Rygstykket). Haves 4 eller 3 Bunder, lægges 1 i hvert Hjørne og de øvrige imellem hine; haves 2 Bunder lægges 1 i hvert Hjørne; og haves kun 1 Bundt lægges dette midt paa Bundstykket.

2) Reserve-Fænghætterne lægges ved Ammunitionen, opbevarede i Blikdaasen.

3) Et 3 Alen langt Forbindingsbind, samt noget Charpie lægges ved Ammunitionen til venstre Side i Tornysteren.

4) Strømper eller Sotker anbringes imellem eller ved Ammunitionen.

5) Støvler eller Sko indstiftes i Skolommerne med Saalerne udad mod Tornysterens Sidesykker og Hælene opad. Fører Infanteristen Støvler med sig, da bør det paasees, at Skafterne ikke ere for lange eller af svært Læder; ere Støvlerne desuagtet saa store, at de ikke kunne anbringes i Skolommerne, kunne de bæres med Skafterne under Tornysterlaaget.

6) Skjorter, 1 à 2 Str., lægges umiddelbar mod Tornysterens Rygstykke og sammenlagte saaledes, at de have samme Længde og Bredde som bemeldte Rygstykke.

7) Et Par Værreths-Beenklæder, eller dersom disse bæres, da, men kun undtagelsesviis, eet Par Kirfais-Beenklæder, lægges ovenpaa Skjorterne.

8) Tørklæder, Halsbind, Værreths-Etuiet med Syeredstaber af alle Slags m. m., mørkeblaae og lyseblaae Klædes Papper, Blikdaase med Speil og Sæbe, Saaler og Flicker, Afregningsbog og

Klædeborste, lægges ovenpaa Beenklæderne uden nogen bestemt Orden; og det saaledes i Tornysteren Indlagte til-dækkes med

9) En Vaistrøje, hvorpaa Foret vender udad op mod Krydsflapperne.

Derpaa sammenspændes Krydsflapperne, først Sideflapperne til hinanden og siden den øverste til den nederste Klapp, og dette saaledes, at den øverste dækker Kanten af Sideflapperne, og disse igjen Kanten af den nederste Klapp. Det Hele lukkes ved Tornysterlaaget, som sammenspændes. Med Hensyn til den i dette Laag anbragte Vomme er det at bemærke, at denne kun er bestemt til midlertidigen at optage de linne og uldne Sager, som ikke maatte være aldeles tørre. I den høire af de to udenpaa Tornysteren anbragte Sidelommer fører Infanteristen: 2 Skoborster, Pudseapparater, saasom Skosmørelse i en Blikdaase, Pudsevox, to Eyle indstufne i en Korkprop og nogle Degrispe, en Blikdaase med Muursteen og Hammerstjeld, en Flaske med Olie, nogle Fjer, Blaar og Lapper, en Pudsefil, 2 Pudsepinne m. m.; og i den venstre: Skruetrækkeren, Fjerhagen eller Fjerklemmen, Stiftudslaaer og Kradsler med Kuglutrækker.

Den saaledes pakkede Tornyster trykkes derpaa flad, og endelig anbringes Rappen saaledes ovenpaa Tornysteren, som lært er.

Sp. Hvorledes bærer Infanteristen sit Sidegevær?

Sv. Hvad enten Infanteristen er forsynet med Sabel eller Hirschfænger, føres dette tilligemed Bajonet og Skede, eller denne sidste alene, i den paa Livgehængen anbragte Sabeltasse, og indsættes deri.

Sp. Hvorledes bærer Infanteristen Brødposen med Rem, og hvortil er den bestemt?

Sv. Brødposeremmen, der bestaaer af tvende Stykker, anbringes saaledes paa Posen, naar denne forestilles hæn-

gende paa Mandens venstre Side, at dens korte Stykke, der er forsynet med Spænde, bindes paa den forreste Side af Posen, og dens lange Stykke, hvori Spændehuller, bindes til Posens bageste Side. Spændingen reguleres efter Bærerens Hoide og Jørelse, saaledes at Brødposens øverste Kant kommer til at bæres lidt lavere end Tornysterens Bund. I selve Brødposen føres Skee, Kniv og Snapseflaske, samt de Fødemidler, hvormed Infanteristen maatte være forsynet, der ikke maae opbevares noget andet Sted.

Sp. Hvorledes rulles Infanteristens Kappe?

Sv. Forsaaavidt denne ikke bæres paaatruffen, føres den oprullet og fastspændt ovenpaa Tornysteren. Oprullingen skeer ved at Rappen udbredes med Indersiden opad, derpaa sammenlægges den fra høire til venstre og fra venstre til høire til en Bredde, som netop er liig den, Tornysteren har fra det ene Sidesykke til det andet, hvorved det iagttages, at Ærmerne komme til at følge Følterne, og at Rappen i det Hele taget er lige tyk i alle Lagene. Af Rappens øverste Deel tilligemed Kraven, lægges omtrent 8 à 10 Tommer i en Fold nedad og derpaa rulles den saa fast, som man er istand til. Oprullingen slutter med, at der atter lægges en Fold paa Rappens nederste Deel, som lægges ind i Rullen. Hvis Rappen, saaledes oprullet, ikke strax kan fastspændes paa den bepakkede Tornyster, er det at anbefale, at den paa de Steder, hvor Rapperemmen skulle omfatte den, holdes sammen med et Baand, indtil den kan fastspændes paa Tornysteren, hvilket da skeer ved Hjælp af Rapperemmen, der først føres igjennem de ovenpaa Tornysteren anbragte Sløiser og dernæst, ved at Rappens sidstnævnte Fold lægges umiddelbar ovenover bemeldte Sløiser, følgelig saaledes, at Folden vender nedad mod Tornysterens Overkant. Infanteristen skal uden Andens Hjælp kunne rulle og tilspænde sin Kappe.

Sp. Hvor bæres Feltfogekjedlen?

Sv. Den spændes udvendig bag paa Tornysteren.

Sp. Hvorledes bæres flere Dages Brødration?

Sv. Den lægges i Lærredsposen og spændes mellem Rappen og Feltfogekjedlen ved midterste Rapperem.

Sp. Hvorledes bæres Feltflasken og hvortil er den bestemt?

Sv. Den bæres i en Snor, og er bestemt til at optage de Drifkevare, som Infanteristen fører med sig. Feltflasken bør ikke bæres meget lavere end netop lige under Tornysteren; Længden af Snoren reguleres ved at slaae en Løbeknude paa den.

Sp. I hvilken Orden tager Infanteristen de forannævnte Sager paa, efterat de, paa reglementeret Maade, ere forberedede?

Sv. 1) Livgehænget med de dertil hørende tvende Patronastæker samt Sidegeværet og Bajonetten fasthages.

2) Brødposen bæres paa venstre Side, altsaa Remmen over højre Skulder.

3) Tornysteren, efter Omstændighederne med eller uden Kappe, paatages derpaa ved at Infanteristen med højre Haand fatter Tornysteren over venstre Skulder, saaledes at den venstre Arm bringes ind imellem Tornysteren og den venstre Dragerem, hvoraf den ene Strop er fastspændt til Tornysterens Bundstykke; derefter bringes den højre Dragerem over højre Skulder, og den Øksen, der er anbragt paa den ene Strop, indhages i den paa højre Ende af Bundstykket værende Krog, og de Kroge, hvormed de tvende andre Stropper paa Drageremmen ere forsynede, indhages i de Øksener, der ere anbragte paa Livgehængets Skydere; endelig paatages

4) Feltflasken, ved at bringe Snoren over højre Skulder og over hele den øvrige Bepaflning, hvorpaa Infanteristen fatter:

5) Geværet, naar han skal være fuldkommen udrustet. Naar derimod Infanteristens Tjeneste ikke fordrer, at han skal bære samtlige Udrustningsgjenstande med sig, da vil han, efter de Høistbefalendes Bestemmelse, saasom til Garnisonstjeneste under sædvanlige Forhold, kun behøve at bære Livgehænget med Sidegevær eller Bajonet og den høire Patronastæke; til Ordonantstjeneste, i Krigsretter, Forhører eller i den saakaldte kirkeparademæssige Paaklædning kun behøve Livgehænget med Sidegevær eller Bajonet, men uden nogen Patronastæke.

b) De Udrustningsgjenstande Infanteristen skal være forsynet med.

Sp. Hvilke Udrustningsgjenstande leveres Infanteristen?

Sv. I Fredstid:

- 1 Vaabenkrakke,
- 1 Par Kirsa's Buxer,
- 1 Feltkappe,
- 1 Vaisstroie,
- 1 Felthue,
- 1 Chacot med Pompon,
- 1 Halsbind, mod Betaling,
- 1 Brødpose med Rem,
- 1 Feltflaske med Snor,
- 1 Afregningsbog,
- 1 Gevær med Bajonet, Rem m. m.
- 1 Kugletrækker i Forening med Kradsler,
- 1 Strukturækker med Pistonnøgle og Ringdriver,
- 1 Fjerklemme, eller Fjerhage,
- 1 Stifteudslaer,
- 1 Nømnaal,
- 1 Infanterisabel eller Hirschfænger med Læderstæde,
- 1 Livgehæng med Tilbehør,

- 2 Patronatasser,
- 1 Tornyster med Remme m. m.,
- 3 Stfr. Kapperemme og
- 1 Blikdaase til Fænghætter.

3 Krigstid tillige:

- 1 Par Saaler og Flisser, mod Betaling,
- 1 Feltfogekjedel med Remme for hver 5te Mand,
- 1 Lærredspose til Brød og

Nogle Lapper af Munderingens og Burernes Farve.

Sp. Hvad har Infanteristen for de 2 Rdlr. 32 S, der er tilstaaet til Bepafningsrequisitter, naar det af hans Compagnichef overlades ham selv, at koste og vedligeholde disse for sin hele Tjenestetid, at være forsynet med?

Sv. 1 Lærreds=Etui, hvori:

De fornødne Sorter Traad af Munderingens og Beenklædernes Farve, samt noget Uldgarn, alt vundet paa et Traadvindsel; nogle Eye- og Stoppenaale stufne i Traaden, nogle Hægter, Maller og Knapper; 1 Barbeerkniv med Fouteral; 1 Knapsax og 1 Kam;

- 1 Blikdaase med Speil og Num til Sæbe,
- 1 Skee og 1 Kniv til at slaae sammen,
- 1 Klæde= og 2 Skobørster,
- 1 Blikdaase med Skoismørelse,
- 1 krum og 1 lige Syl og nogle Begrispe,
- 1 Blikdaase afdeelt i to Num, med fintreven Muur= eller Teglsteen i det ene, og Sinedestjeld i det andet,
- 1 Flaske med Olie,
- 1 Pudsefiil og et Par Pudsepinne,
- 1 Haandklæde,
- 1 3 Allen langt Forbindingsbind og noget Charpi,
- 1 Stykke sort Pudsevox og Korkprop,
- 1 Glas Snapseflaske, overtrukken med Læder,
- 1 sort Halsstørklæde og
- 2 Talgbandager.

Sp. Med hvormange Skjorter, Strømper, Skoe og Støvler skal Infanteristen altid være forsynet?

Sv. Med 2 Skjorter, 3 Par Strømper, 1 Par Skoe og 1 Par Støvler, eller 2 Par Støvler.

i) Skarpskydning.

Sp. Hvad lærer Infanteristen ved Skarpskydningsøvelsen?

Sv. Med Sikkerhed at træffe det bestemte Maal, og derved sit Skydevaabens gode, saavel som mindre gode Egenskaber at kjende, saa at han ved dette Kjendskab til sit Vaaben kan drage de størst mulige Fordele af samme.

Sp. Hvad forstaaes ved Maalet?

Sv. Den Deel af den Gjenstands Overflade, som man kan see; og som man vil, at Kuglen skal støde imod.

Sp. Hvad forstaaes ved „at rette et Gevær imod et Maal?“

Sv. At bringe Biseerlinien paa Maalet eller Retningspunktet, det er: ikke at kunne see Biseersjærven, Sigteforret og Retningspunktet med begge Dinene, men kun med det ene, det hvire, og at det venstre derfor lukkes.

Sp. Hvad forstaaes ved Biseerskud?

Sv. Det Skud, der gjøres med Skydevaabenet, naar Biseerlinien er bragt paa Maalet.

Sp. Hvad forstaaes ved Biseerskuddistance?

Sv. Afstanden fra Geværets Munding til det Sted, hvor Kuglen, paa sin Bane i Luften, for anden Gang skjærer Biseerlinien, naar Geværet er rettet i Biseerskud.

Sp. Hvor stor er Biseerskuddistancen for¹⁾ alle glatløbede Geværer?

¹⁾ Tapriflen af 1848?

Sv. 300 Allen, og for den til Tapriffel forandrede riflede Muffet af 1831, 250 Allen.

Sp. Hvor stor er den største Distance for Tapriflens Virkning?

Sv. 800 Allen.

Sp. 200 Men.

Sp. Hvor er Retningspunktet bestemt at være for Haand- skydevaabnene?

Sw. Midten af Manden (eller lige paa Maalet, der paa Skiven angives ved den inderste Cirkels Centrum), naar Afstanden til Maalet er lig Viseerskuddistance; er Afstanden derimod mindre, da sigtes lavere, er den større, da sigtes høiere.

Sp. Hvorfor er det med Hensyn til Skydning af største Vigtighed, at Infanteristen rigtig forstaaer at bedømme Distancen fra sit Standpunkt til Maalet, han vil træffe?

Sw. Fordi han ofte ellers vil skyde til et Maal, som var beliggende enten udenfor eller indenfor hans Vaabens Virkning.

Sp. Hvad har megen Indflydelse paa Distance-Bedømmelse efter Ziemaal?

Sw. Forskjellige Egne, forskjelligt Veir og forskjellig Belysning. Er Veiret klart, er Maalet stærkt belyst, er der imellem Jagttageren og Maalet en Slette, Vandflade, Dal, eller nærmer Fienden sig, da synes Afstanden at være mindre, end den virkelige er. Naar Veiret derimod er mørkt eller taaget, naar Maalet staaer i Skygge eller Egnen er gennemskaaen, da antager man letteligen Afstanden at være større, end den virkelige er.

Sp. Hvad er at iagttage ved Ladningen af Infanteristens Gevær?

Sw. Ved at udhelde Ladningen i Løbet maa vel iagttages, at intet Krudt spildes eller bliver siddende i Papirets Folder,¹⁾ ligesom Kuglen, der efter Ladningen med Pegefingeren ned sættes, ikke sættes tilbunds ved flere eller haardere Slag af Ladestoffen end at Infanteristen netop er vis paa, at Alt er kommen tilbunds.

¹⁾ efterat Patronen er afbidt og Krudtet, som ovenfor omtalt, udhældt i Løbet, vendes Spidskuglen om og den ihjle Ende

Sp. Naar mislykkes Skuddets Antændelse (Geværet forsager)?

Sw. Naar enten Fænghætten ikke detonerer ved Hanens Nedslag (Geværet slaaer klist), eller naar Fænghættens Ild ikke antænder Ladningen (Geværet brænder for).

Sp. Hvad er Grunden til at Geværet klicker?

Sw. 1) At Slagflæsen mangler Styrke til at give Hanens Nedslag den fornødne Kraft,

2) At Saksen i Fænghætten enten er bleven fugtig eller ganske er gaaet tabt. (For at undgaae det Første bør Infanteristen undertiden henlægge sine Fænghætter i Solen eller paa et varmt Sted for at tørres.)

3) At Hanemulen er fyldt med Fænghættesplinter.

Sp. Hvorfor brænder Geværet for?

Sw. Enten fordi der er Uorden ved Ladningen, eller Fænghullet er tilstoppet. Man prøver i dette Tilfælde endnu en Fænghætte; er dette forgæves, nedstikkes Rømningskanalen igjennem Ildkanalen, Ladningen sættes paa-

af den sættes ned i Løbet, hvorpaa man, med Neglen af højre Tommelfinger, eller Rømningskanalen, afriver Patronpapiret indtil Geværets Munding, Kuglen trykkes da ned med Pegefingern, og føres tilbunds med Ladestoffen. Forceringen skal ske ved 2 à 3 moderate Slag paa Spidskuglen; ved nogen Øvelse høres af Ladestoffens Klingeren hvormange Slag der behøves. For at disse Slag ikke paa skadelig Maade skulle forandre Kuglens spidse Deel, „maa nøie holdes over Vedligeholdelsen af Ladestoffens Fordybning.“ Her til høres:

a. At Ladestoffen aldrig ned sættes i det ikke ladte Løb.

b. At den skarpe Kant, der er fremkommen paa Ladestoffen ved sammes Udfjæring, ikke ved Stød imod andre skarpe og haarde Legemer oprives. (Skulle man ved Omstændighederne vinges til i Tapriflisen at anvende en Patron med almindelig Kugle, da bør man ikke forcere Kuglen, men lade Geværet, som om det var glatløbet.)

ny tilbunds, for derved at bevirke Krudtets bedre Indtrængen i Pistonen, og en tredie Fænghætte prøves da. Gaaer Skuddet endnu ikke af, indrømmes Krudt igjennem Pistonen, eller denne affrues, og Krudt indrømmes ad den Veie. Ogsaa kan Antændelse bevirkes ved, at nogle Krudtkorn lægges i Fænghætten forinden den sættes paa Pistonen.

Sp. Hvormed udtages Kuglen af Geværet?

Sv. 1) Efterat Bajonetten er afflaaet, med Kugletrækker og Kradsfer; vil dette ikke lykkes, indrømmes Krudt igjennem Fænghullet og Kuglen udskydes.

Sp. Hvorfor maa Infanteristen altid, efterat have affruffet Hanen, blive nogen Tid liggende i Anslag?

Sv. Fordi der undertiden forløber en fjendelig Tid imellem Fænghættens Detonation og Skuddets Afgang.

Sp. Naar kan Affyringen af Infanteristens Gevær være farefuld for ham selv?

Sv. Naar hele Ladningen ikke er fort tilbunds, men Kuglen er standset et eller andet Sted i Løbet, naar en Gevær-, Træ- eller Kortprop enten sidder i Munden eller er nedstødt i en vis Afstand fra Ladningen, og naar Sand, Sne eller Veer er kommen ind i Løbet og ikke er i Berøring med Ladningen.

Sp. Hvilke forskjellige Anslagsstillinger kan Infanteristen indtage under Skuddets Afgang?

Sv. Den opreiste Anslagsstilling og den ned-

1) Skulde Spidskuglen ved en Feiltagelse være sat ned i Løbet uden at Krudtladningen er kommen i, eller Krudtet er løbet bort igjennem Fænghullet, da maa man forsøge Geværet affkudt ved at affrue Pistonen og hælde Krudt ind; vil dette ikke lykkes, maa Geværet bringes til Bøssmageren; hvorimod man ei maa forsøge paa ved Hjælp af Kradsferen at udtrække Kuglen, da Kuglens Spids vil arbejde sig op mellem Kradsferens Grene, saa at disse udvides, og derved beskadige Riffelgangene.

faldende Anslagsstilling, denne er den mindst militairiske, men den fordeelagtigste for Træfningen, den medtager mere Tid end hiin og bruges saavidt muligt overalt hvor Infanteristen handler paa egen Haand, f. Ex. i den spredte Fægtning, da den tilstedes bedre Afbenyttelse af Grene, Træstammer, Brystværnskroner, Tuer, Cha-cot o. s. v. til Støttepunkt for Geværet under Skuddets Afgang; hiin er meget vanskeligere og fordrer megen Øvelse, for at opnaae denne lader man ved Skydeøvelserne Infanteristen ikke alt for ofte skyde liggende paa Knæ.

Sp. Hvori skal Infanteristen af sig selv, ved alle Forsamlinger med Gevær, øve sig?

Sv. 3 Sigtning! thi Infanteristen vil, naar han, saa ofte Leilighed dertil høves, staae an og sigter til et bestemt Punkt, derved omsider opnaae en saadan mekanisk Færdighed, at naar han til en Prøve lægger an med lukkede Dine, Geværet endda vil komme i det horizontale (vandrette) Veie, og Diet ved dets Åbning befinde sig i Viserlinien, en saadan Færdighed er særdeles god i Krigen, hvor ofte de modstaaende Fjendtlige ikke kunne sees for Røg og Støv.

Sp. Hvorledes sigtes?

Sv. Infanteristen hæver Geværet langsomt fra Færdigstillingen idet Hovedet gjør en svag og rolig Bøining nedimod samme; Viserlinien rettes under det angivne Punkt og høves deraf endnu langsommere indtil den træffer Punktet; nu standses denne Bevægelse, Afstrækkeren paa-virkes, og Geværet og Legemet holdes urokkeligt til efter Skuddets Afgang, da der ved Skydeøvelsen skuldrer og meldes til den, der noterer, hvor Kuglen traf. (Skal der skydes paa en Distance, der fordrer at Skyderen trækkes op, stæer dette medens der staaes i Færdigstillingen, Riflen holdes horisontalt i venstre Haand, den venstre Arm og Geværet tæt til Legemet medens den høire Haand stiller Skyderen, og lægges derpaa an).

Sp. Hvorved vedligeholder Infanteristen sin og sit Skydevaabens Ubevægelighed fra det Dieblif han begynder at trykke paa Afrækkeren til efter at Skuddet er gaaet?

Sv. Ved at indtage en af de ham lærte, fri og utvungne, dog faste og rolige, Stillinger; ved at lade Skuddet overraske ham under hans Bestræbelse for, at holde Viseerlinien paa Retningspunktet, hvilket opnaaes, dersom han tilbageholder Aandedraget fra det Dieblif, da han begynder at berøre Afrækkeren, indtil Skuddet er gaaet; og dersom han ikke ved Ryk, men ved stærkere og stærkere Tryk virker paa Afrækkeren, og forstaaer at meddele denne meget korte Bevægelse ikke med Spidsen, men med **det andet Led** af Pegefingern, uden at bevæge Armen.

Sp. Hvad maae isærdeleshed Infanteristen i Anslaget og naar han trykker paa Afrækkeren vogte sig for?

Sv. At hælde Geværet til høire eller til venstre, at lukke det høire Die og sænke Geværets Munding.

Sp. Naar Viseerlinien ved Mundingen gaaer til høire eller til venstre af Kjerneelinien, eller danner en større eller mindre Vinkel med Kjerneelinien, der ikke svarer til den Distance som Viseerets Scala angiver (Kuglen træffer for lavt eller for høit), hvad er da for Infanteristen at gjøre?

Sv. Han maa noie mærke sig Kuglens Anslag og derefter, hvormegent han skal holde til høire, til venstre, over eller under Maalet for bestemt at træffe dette¹⁾.

Sp. Har Blæsten Indvirkning paa Skydningen, og den Sikkerhed hvormed Infanteristen træffer Maalet?

Sv. Ja! Deels ved at den forhindrer ham i at holde sit Vaaben roligt, og deels ved at den virker paa Kuglen medens denne gennemfarer Luften. Dersom Blæsten f. Ex. kommer fra høire, bliver Kuglen kastet til venstre Side, og kommer den fra venstre, bliver Kuglen kastet til

¹⁾ Ved Tapristen i de to sidste Tilfælde stille Skyderen længere ned, eller høiere op.

høire Side; den gaaer for langt, dersom Vinden kommer bag fra, den gaaer for kort, dersom Vinden er imod. Denne Paavirkning er større jo større Afstanden er.

Sp. Hvad er at iagttage naar der skydes imod et Maal, der bevæger sig?

Sv. Man maae tage denne Bevægelse i Beregning, og ikke rette mod det Punkt, hvor Maalet befinder sig i Skuddets Dieblif, men imod det Punkt, hvor man antager at det vil befinde sig, naar Kuglen har gennemløbet Afstanden. Naar man f. Ex. skyder imod en Cavalierist, som rider i Galop i en Retning fra høire til venstre, maa man bevæge Viseerlinien i samme Retning, som Cavalieristen bevæger sig, og rette den foran ham, og saameget længere foran, som han er længere borte.

Sp. Hvad er for Infanteristen at iagttage naar han skal aabne Ilden imod Fjenden?

Sv. Han maa først anslaae Distancen, og derefter regulere Skydningen, samt søge at see, hvor de første Kugler træffe, paa denne eller hiin Side Fjenden, for derefter at stille Viseret for de følgende Skud. Slaae de første Kugler f. Ex. i Jorden 100 Alen foran Fjenden, maa Viserets Skyde trækkes op til en Distance der er 100 Alen længere end den, ved hvilken den før stod. Det er fordeelagtigere naar Ilden aabnes, hellere at skyde for kort end for langt, da Kuglens Nedslag paa denne Side Fjenden, lettere opdages end paa hine; ligesom ogsaa Kuglerne efter Opspringet kunne træffe.

Sp. Hvilke Fordringer har Infanteristen, i hvis Hænder et Gevær er betroet, at opfylde?

Sv. 1) Han maa aldrig udsætte sig selv eller Andre for Fare ved skødesløs og ubehændig Behandling. Hertil hører:

a) han maa aldrig af Raadighed sigte paa Noget; hvad enten Geværet er ladet eller ikke;

b) han skal altid sætte eller holde Geværet i en saadan

Stilling, at ingen Skade kan skee, selv om Geværet gaaer af. Han maa aldrig støtte sig paa Geværet ved at holde Hænderne over Munden eller støtte Armene paa denne;

c) han maa aldrig hense eller ophænge Geværet, naar det er ladet, uden naar det er uundgaaeligt for Tjenestens Skyld. I dette Tilfælde skal han sørge for, at det ikke kan falde i Hænderne paa Ukyndige og Uvovede, tage Fængelhættens af, lade høire Haands Tømmelfinger løbe engang over Pistonen, lægge et Stykke Papir eller deslige over samme, og lade Haanden heelt gaae ned herpaa;

d) er Fængelhættens paasat, og Geværet ikke strax skal affydes, skal Hanen altid staae i Sikkerhedsroen eller paa Sikkerhedskrogen. Han maa aldrig blæse igjennem Løbet, for at prøve om der er Luft eller for at bortblæse Krudtrøgen.

2) Han maa aldrig med Forsæt eller ved Forsømmelse lade Geværet forfalde. Hertil hører:

a) der maa ingenstinde anvendes Vold paa Geværet, eller foretages nogen Afstilling eller Udskjæring; troes saadant nødvendigt da meldes det til Corporalskabsføreren;

b) Geværet maa vogtes for Fugtighed og Smuds; har dette ikke været muligt, maa det strax pudses efter de for Pudning af Armatut givne Regler;

e) ved at bortsatte eller ophænge Geværet, maa det påsees, at dette ikke kan falde omkuld eller ned.

3) Han maa have Kundskab til den egentlige Besætning. Hertil hører hvad Infanteristen ved Exercits, Skiveskydning, Vaabenlære med flere andre Døvelser lærer.

Fig. 1.

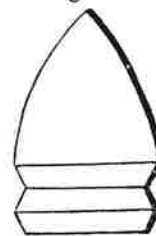

Fig. 2.

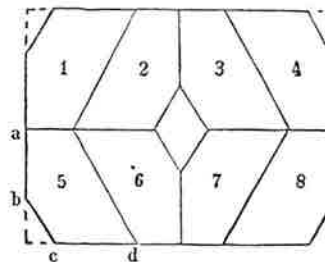

Fig. 3.

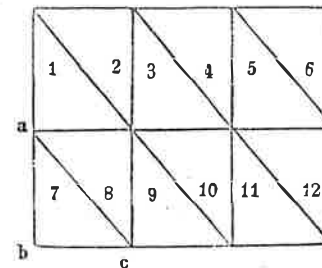

Fig. 4.

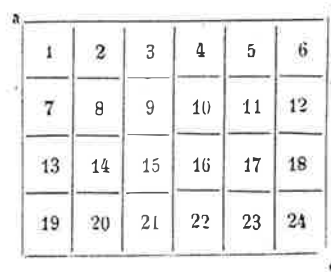
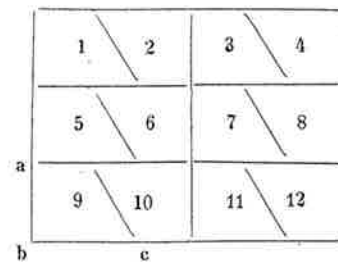

Fig. 5.

Rettelser og Tilføininger,

foranledigede ved det nylig udfkomne Skydereglement og Vaabenlære:

134 tilføi efter: 12) Forrliget er forskjellen imellem Sigtepunktternes Afstand fra Kjørnelinien.

13) Pistonen, med a) Skruestykke, b) Fjirkant, c) Fængelhættens, og d) Fjldanal.

140 faaer: 4) Rømnmaal (der bør bæres paa Bryffet) og — —

Pag.

- læs: 4) Nømnaa I (der bæres i de udenpaa den høire Tasse anbragte Pistener i et een Fod langt Vaand, som er befæstet i Tassen) og — — —
- 143 tilføi efter sidste Linie: Vaabnet med Bajonet¹⁰) $\frac{1}{16}$ Z.
 Sp. Hvilke Requisite hører til Geværet?
 Sv. 1) En Geværrem til paa Reismarscher at bære Geværet i, den bestaaer af: a) Læderrem med Huller, b) Læderknop, og c) Bänderem.
 2) En Geværprop til at udelukke Regn og Smuds fra Løbet, den sidder altid i dette med Undtagelse af naar Geværet er ladet, eller der trædes an til Exercits, og deles i: a) Hoved, og b) Spalte. (Naar Proppen ei sidder i Løbet, opbevares den i Munderingslommen.)
 3) En Pistonhætte, der tjener til at beskytte Pistonen, naar Chargeringsgrebene øves uden at nogen Fænghatte er paaafat, under den Omstændighed anlægges den med Knubben over Pistonen med Stroppen tilbensire, Spændet stiftes igjennem Rem- eller Vaandbøilen, samt Slidsen og Stroppen spændes i samme; til anden Tid opbevares Pistonhætten i Munderingslommen; den bestaaer af: a) Knubben, b) Slidsen, c) Stroppen med Spændehuller, og d) Spændestykket med Spænde.
- 149 11te Linie fra neden staaer: rullet $\frac{1}{4}$ Gang om Stokken, læs: rullet halvt om Stokken,
- 150 7de Linie fra oven staaer: i Fingersbred Afstand fra Krudtet bøies retvinklet om, læs: i fingersbred Afstand fra Krudtet, med høire Haands Pege- og Tømmelfinger trykkes fladt sammen, og derefter bøies retvinklet om,
- 13de Linie fra neden staaer: (see Pag. 169 Fig. 3), læs: (see Pag. 169 Fig. 5).
- 12te Linie fra neden staaer: lægges langs den første Cathete (a—b Fig. 3) — — læs: lægges langs Siden (a—b Fig. 5) — —
- 11te Linie fra neden staaer: $1\frac{1}{2}$ Tomme fra den anden Cathete (b—c Fig. 3). læs: $1\frac{1}{2}$ Tomme fra Siden (b—c Fig. 5).
- 151 12te Linie fra oven staaer: rullet om Stokken, bøies det fra Samme staaende ind mod denne, hvorefter Enden trykkes mod Bordpladen; derefter — — læs: rullet om Stokken, vryges det fra Samme staaende, og det udenfor Byrgerillen vorende Papiir trykkes sammen i en Spids, der ved at sættes mod Bordet drives fast op i Fordybningen; derefter — — —
- 8de Linie fra neden staaer: rulles som en Exerceerpatron. De bundtes i Conceptpapiir — — — læs: rulles som en Exerceerpatron, men vryges og blødes for Enden. De bundtes i Conceptpapiir — — —
- 152 4de Linie fra neden staaer: Forbrug udtagne Fænghætter, indtil 36 à 40 Stkr. læs: Forbrug udtagne Fænghætter; i den venstre; indesluttet i Hylstret 24 Stkr. og i den høire: løsliggende 12 Stkr.